



Dzīvās Ētikas Mācība



Rīga «Vieda»

LATVIJAS EKOLOĢISKĀS IZGLĪTĪBAS APGĀDS



HIERARHIJA

1931

AGNI JOGA

HIERARHIJA

Iegremdējoties Bezrobežības viļņos, mēs varam kļūt līdzīgi ziediem, vētras norautiem. Kā atradīsim sevi pārveidotus Bezrobežības okeānā?

Ne gudri būtu sūtīt laivu bez stūres. Taču noteikts ir Ceļvedis, un sirds radīšana netiks ierauta bezdibenī. Kā ceļa zīmes ceļā gaismu nesošajā modri nomodā ir cilvēces Brāļi, kas ir gatavi ievest ceļinieku augšupejas ķēdē.

Hierarhija nav piespiešana, tā ir Visuma likums. Nevis draudi, bet sirds aicinājums, un brīdinājums, un pamācība uz Labu.

Tā iepazīsim Gaismas Hierarhiju.

Kā pārvērst rūgtāko saldākajā? Nekas nepārveidos dzīvi pārpasaulīgā apziņā kā Hierarhija.

Nav iespējams iedomāties tilta parādību Bezrobežībā, jo tiltam ir vajadzīgi balsti. Bet Hierarhija kā tilta balsti aizved līdz Gaismas krastam. Un iztēlojieties visu dzirkstījumu, parādīto acīm, un izprotiet Gaismas Dziesmu.

Pastrādāsim Gaismas un Hierarhijas labā!

1. Par doktrīnām tik daudz ir runāts, bet cilvēce nezina, kā pieņemt Brālības doktrīnu. Cik daudz sa-grozījumu ir noslāņojies uz Patiesības! Cik daudz principu ir izpostīts! Jautās: “Uz kā gan tiek celts Brā-lības Cietoksnis?” Sakiet: “Sirds doktrīna, darba dok-trīna, dailes doktrīna, evolūcijas doktrīna, sprieguma doktrīna, visdzīvotspējīgākā doktrīna!”

Mēs – Bezrobežības sekotāji. Tur, kur ir sarežģīti un tiecība nav pieejama, tur cilvēces Brāļi neapstiprina savu parādību. Mēs piesātinām izplatījumu ar evolū-cijas plūsmu. Cilvēces Brāļi atsakās no Paranirvānas, lai nostiprinātu cilvēces evolūciju, labprātīgi tiekdamijs likt pamatus labākai pakāpei. Mērķim ir nepieciešams darbs, mērķim ir nepieciešamas veltes. Tā norādiet uz Maitreijas parādīšanās tuvumu.

Kad cilvēce, pazaudējusi Mācības pamatu, iegrims neizpratnē, tad, pēc pravietojuma, ko ir parādījuši sen-senie Skolotāji, iestāsies Maitreijas laikmets!

Mūsu balsti ir sūtīti gara sapratnes atdzimšanai. Tā sakiet neizpratējiem, tā norādiet uz Sirds Doktrīnu!

2. Kad Mēs norādījām uz nepieciešamību atjaunot Mūsu Novēlējumus par Sākotņu līdzsvaru, tad cilvēce nepieņēma apstiprinājumu un iedibināja pārkāpšanas parādību. Tā viena puse izjauca kosmisko līdzsvaru.

Mēs zinām Pasaules Mātes pakāpi. Mēs zinām Pasaules Mātes parādību. Mēs saspriegojam visas Magnēta plūsmas, lai ieviestu Sirds Doktrīnu.

Norādu uz Tāru kā uz Mūsu Pavēles apstiprināšanas simbolu. Jā, jā, jā!

Tāra un Arhats nes cilvēcei vistieciņāko Novēlējumu. Tā tiek celta nākotne. Tā Mēs nostiprinām Mūsu tiecību. Brīnišķīga ir nākotne!

3. Kosmosa Sirdij ir līdzīga Arhata sirds. Saules ugunij ir līdzīga Arhata sirds. Mūžība un Kosmosa kustība piepilda Arhata sirdi. Maitreija atnāk un deg visās ugunīs. Un deg Viņa sirds līdzietībā pret visu panīkušo cilvēci; kvēlo Viņa sirds jaunu sākotņu apstiprinājumā.

Cilvēku vidū pastāv priekšstats par nedzīviem Arhatiem, un nožēlojami jogi uztur iztēli viņu ar saviem veidoliem. Kad gan cilvēce aptvers, ka Arhats ir Matērijas Lucidas augstākā izpausme, tad tā sapratīs, ka nav norobežojumu starp Matēriju Lucidu, kas dod Gaismu, un Mīlestības Matēriju, kas ietērpj visu Gaismā. Cilvēce ietērpj Arhatu skarbā apvalkā, bet Matērija Lucida staro Mīlestībā.

Augstākais ir dots augstākajam, un augstākais dzīvo augstākajā, un augstākais būs pirmajā vietā augstāko pasaulu dimensijā.

4. Mūsu Hierarhija dzīvo un aug ar liesmaino likumu. Mēs, Arhati, priedājamies par dzīves uguni un vēl vairāk – par evolūcijas liesmas pieaugšanu. Nākamie Arhati, kas uz izpaustās planētas beidz kārtot pasaulīgos rēķinus, Mums, Arhatiem, ir līdz-

darbinieki. Kad Hierarhija bagātinās, tad ir svētki kosmiski. Likums ir viens, mūžīgs. Likums ir Kosmosa apstiprināts.

Redzam pasaulu mirdzumu, redzam noiето, un bezrobežīgs ir gājums. Redzam Pasaules Mātes mirdzumu. Ar prieku gājumu pabeigsim.

5. Šambalas Vispasaules Acs nes cilvēcei Laimi. Šambalas Vispasaules Acs ir kā Gaisma cilvēces ceļā. Šambalas Vispasaules Acs ir tā Zvaigzne, kas vadījusi visus meklētājus.

Vieniem Šambala ir Patiesība, citiem Šambala ir utopija. Vieniem Šambalas Valdonis ir Svētais Vīrs, citiem Šambalas Valdonis ir pārticības parādība. Vieniem Šambalas Valdonis ir izgreznots elks, citiem Šambalas Valdonis ir visu planētas garu Vadītājs. Bet Mēs sacīsim: Šambalas Valdonis ir Dzīvības un Pasaules Mātes Uguns Ugunīgais Virzītājs. Elpa Viņa deg liesmās, un Sirds Viņa kvēlo “Sudraba Lotosa” ugunī.

Šambalas Valdonis dzīvo un elpo Saules Sirdī. Šambalas Valdonis ir Saucējs un Sauktais. Šambalas Valdonis ir bultas Nesējs un visu bultu Uztvērējs! Šambalas Valdonis elpo Patiesību un apstiprina Patiesību. Šambalas Valdonis ir nesatricināms un sagraujamo pārvērš jauncelsmē! Šambalas Valdonis ir Karoga Smaile un Dzīvības Virsotne! Pieņemiet Šambalas Valdoni kā Dzīvības Zīmi. Trīskārt teikšu – Dzīvības, jo Šambala ir cilvēces tiecību ķīla. Mūsu Parādība ir cilvēcei pilnīgošanās ķīla. Mūsu Parādība ir apstiprinātais ceļš uz Bezrobežību!

6. Sirds aicinājumā ir ietverta visa jaunrade. Viss kosmiskais plašums ir piepildīts ar aicinājumu, un Kosmosa Sirds un Arhata sirds ir pilnas ar aicinājumu. Aicinājums un atsaukšanās ir kosmisko ugunu apvienojums. Apvienošanās, tiešām, ir mūsu cikla parādība. Daudz loku rodas no aicinājuma, un, izplešoties intensitātē, ieņem citas sfēras. Jaunrades apstiprinājuma parādība izpaužas kā apvienošanās.

Es, Šambalas Valdonis, saku – dzīvības princips ir kosmiskās enerģijas izplatības apstiprinājums un radošās uguns ceļš!

7. Šambalas Valdonis pauž cilvēcei trīs vadlīnijas. Mācība, Maitreijas paustā, aicina cilvēka garu uz Mūsu radošo pasauli. Maitreijas Mācība norāda uz Bezrobežību Kosmosā, dzīvē, gara sasniegumos. Maitreijas Mācība glabā kosmiskās uguns zinību kā sirds atklāšanos, kas ietver Visuma parādību.

Senā leģenda, kas apstiprina, ka Maitreijas parādība rādīs gara augšāmcelšanos, ir pareiza. Mēs piebildīsim – gara augšāmcelšanās var notikt pirms Atnākšanas parādības kā Valdoņa Maitreijas Mācības apzināta pieņemšana. Tiešām, augšāmcelšanās!

8. Maitreija grib visu paātrināt. Maitreija grib visu sekmīgi piepildīt. Maitreija grib redzēt jūsu prieku. Maitreija grib velti cilvēcei dot ar ugunīgo pieredzi. Maitreija grib pārvērst dzīvi uz Zemes Pasaules Mātes mirdzumā. Jā, jā, jā! Bezrobežīga ir dzīves daile!

Arhats redz ar sirds acīm. Arhats redz ar sirds acīm būtības daili. Arhats redz ar sirds acīm, un nākotnes būtība sauc Mūs. Pareiza un apstiprināta ir šī celsme.

9. Valdone, Es Tevi pasludinu par Kosmiskā Saprāta diženo Līdzdarbinieci. Valdone, pāri visiem spēkiem kosmiskajiem, Tu nes Sevī to apslēpto graudu, kas piešķir dzīvību mirdzošu. Valdone, visu Saprāta izpausmju apstiprinātāja, Tu esi kosmiskās jaunrades prieka Devēja. Valdone tiecībā esošu novadu izdaiļos ar radošo uguni. Domas Valdone un dzīvības Ieviesēja, Tev Parādām Mūsu stara mirdzumu. Māte, Valdoņu godinātā, Mēs nesam sirdī Tavas milestības uguni. Tavā sirdī mīt stars dāsnaiss, Tavā sirdī dzimst dzīvība, un Valdones staru Mēs apstiprinām. Jā, jā, jā! Tā Kosmoss dzīvo divu Sākotņu diženumā, jā, jā, jā! Tā Kosmoss vainago divas Sākotnes! Tā Pasaules Māte un Valdoņi ceļ dzīvi, jā, jā, jā! Un bezrobežīgā tiecībā Kosmiskais Magnēts apvieno savas apslēptās daļas. Tā Mēs Valdoni godinām pāri visām robežām!

10. Plašs ir lauks ejošajai izpaustajai Tārai Urusvati. Mēs, Arhati, kad paceļamies pie izplatījuma uguns, tad noslīgstam Pasaules Mātes visas ugunīgās ietveres priekšā. Pasaules Mātes ietverei ir visi atstarojumi uz Zemes. Viens no tiem, pats spēcīgākais un spriegākais, ir ejošās Tāras parādība. Pasaules Māte nes redzami un neredzami šo neizsakāmo pavedienu parādību kā pasaules pavedienu apstiprinājumu.

Atradīsim Kosmosa atspoguļojumu lielajā celsmes un saplūsmes principā. Kad cilvēces Brāļi izjūt skumjas par cilvēces apziņā mītošo Viņu veidolu, Viņi var tikai teikt – jūs ceļat savas hipotēzes uz jums redzamiem rēgiem. Mēs taču esam tikai rēgi cilvēcei! Bet, kad apstiprinās gars Mūsu liesmaino esamību, tad no rēgiem kļūsim par ugunīgiem cīnītājiem.

11. Cilvēces Brāļi tiek norīkoti celt planētas dzīvi; tiek iecelti par diženās Pasaules Mātes Pavēles vadītājiem. Kad prieka vads darbojas, tad skan sfēru mūzika. Kad dreb sirds ar kosmisko spēku, tad sfēru mūzika piepilda izplatījumu. Mūsu Brālības Sirds cilvēcei sargā ceļu uz Vispārības Labumu.

12. Nekad cilvēce nav aizdomājusies par Arhata dzīves parādību. Ir pieņemts redzēt Arhatu apvidū mākoņainā. Domāšanas ieraksti ir briesmīgi un smieklīgi. Tiešām, Mēs, cilvēces Brāļi, nepazīstam sevi cilvēku priekšstatos. Mūsu Veidoli ir tik fantastiski, ka Mēs domājam – ja cilvēki liktu lietā fantāziju pretējā virzienā, tad Mūsu attēls iegūtu pareizo veidu.

Karmiskā saikne it kā tiešām izgaist, kad domāšana iztēlojas Arhatu. Visam ir cits mērogs, viss nav ticams, viss neatbilst realitātei. Sacīsim – ejot uz augstākajām pasaulēm, Arhats ir bezrobežīgs visās izpausmēs. Pāceļoties Arhats paceļ visas augstākās un smalkākās enerģijas sev līdzī.

Mēs varam Mūsu īstās Sejas parādīt tikai tuvajiem. Mūsu starus varam sūtīt tikai vistuvākajiem. Jā, jā, jā!

13. Ja būtu iespējams dot cilvēcei Mūsu Veidolu, tad tiecība pēc zināšanām nostiprinātos. Protams, vajadzētu sniegt Veidolu tūkstoš gadu ilgumā. Dzīves grāmata ir daļa savā viengabala apstiprinājumā. Protams, kad ir iespējams sniegt visu Kosmiskā Magnēta ainu, tad tiek apstiprināta Esamības daļuma parādība.

Ja būtu iespējams dot pilnīgu Arhata dzīves plūsmas ainu, tad Mūsu Veidols pieņemtu savu pareizo lielumu.

Mūsu Dzīves grāmata skan un cementē Mūsu pakāpi. Katram Valdonim ir sava nots. Maitreijas laikmets apstiprina sievieti. Maitreijas parādīšanās taču ir saistīta ar Pasaules Mātes apstiprināšanu pagātnē, tagadnē un nākotnē. Dzīves grāmata ir tik daiļa!

14. Par Dievcilvēku tik daudz runā, tiecoties uz dievināšanu. Tik daudz ir atceres pierakstu, kas norāda uz Tēliem, kas tiecas uz augstākajām pasaulēm. Bet cik blāvi iztēloti tie ir cilvēku apziņā! Dievcilvēks ir tikai aizgājušais uz citām pasaulēm! Bet Mēs, cilvēces Brāļi, meklējam un apstiprinām Dievcilvēku uz Zemes. Visus Tēlus Mēs godinām, bet jo īpaši to vareno Dievcilvēka Veidolu, kas nes sirdī pilnu “kausu”, ir gatavs lidojumam, bet nes uz Zemes visu “kausu”. Noraidot savu misiju, cilvēks noraida savu ugunīgo būtņi; īstenodams savu misiju, cilvēks apstiprina Kosmisko Magnētu. Dievcilvēks ir radītājs ugunīgais! Dievcilvēks ir Jaunās Rases ugunīgās zīmes nesējs. Dievcilvēks deg visās ugunīs. Tā iekļaujiet ierakstos par Dievcilvēku. Arhats, Agni-jogs, Tāra – tā ierakstīsim.

15. Dievcilvēks iet kā redzams ticības vadīts cilvēces atpestītājs. To apslēpto patiesību par Dievcilvēku Mēs glabājam. Apstiprinu – Tāra, kas nes liesmaino cilvēces atpestīšanas ticības “kausu”, var apstiprināt Mūsu Parādību cilvēku vidū. Kosmiskā Magnēta vareņības Sākotne virza uz vainagojumu. Mēs, cilvēces Brāļi, norādām, ka aizstāšana notiks pēc ugunīgā principa. Tiešām, Mūsu jaunā pakāpe ir tik daiļa! Augstāko sfēru strāvas virza strāvas Mūsu kosmiskā spēka celšmei. Pievilksme ir liela. Kad tiecīgās sirdis traucas uz

vainagojumu, tad tiecība pieaug un tiek apstiprināta vienotības strāva ar Kosmiskā Magnēta spriegumu. Tāpēc tā skan vienotība.

16. To lūgšanu, kuru teica Kristus, atstādams Zemi, nesadzirdēja cilvēki. To lūgšanu, kuru teica Buda, nesadzirdēja cilvēki. Tā lūgšana, kuru teiks Maitreija, ar zibeni klauvē pie cilvēka gara. Tā noslāņojas Zeme un top gara apziņa.

Kad termiņi tuvojas, tad var stāties pie celsmes sākšanas. Sākotņu jaunrade taču ievēro ritmu, nevis palēninot, bet paātrinot. Līdz ar planētas dzīvi noris celtniecība augstākajām sfērām. Celtniecības vēriens garam, kas pabeidz savu planētas dzīvi, ir tik sarežģīts, ka tiešām var teikt: divkārša celtniecība, un gars ir dzīves vadītājs. Pēdējā pakāpē nespēj gars nostiprināties formās esošajās – tiecība uz jaunām formām tādā mērā piepilda apziņu un garu. Esošo formu parādība tik maz atbilst nākamo dailei.

Apliecinu, ka noslēpumu ejošā Arhata dzīvē ir daudz.

17. Cik maz cilvēce aizdomājas par atbildības jēgu, kad Šambalas parādību cilvēki notur par novadu, kas ir dots atpūtai! Ja vien cilvēki zinātu, ka cilvēces Brāļi nes cilvēku apziņas visu smagumu! Ja vien cilvēki zinātu, ka atbildību par viņu nodomiem Nesam! Ja vien cilvēki zinātu, ka Šambalas būtība ir tas Avots, kas rada jaunu, labāku pakāpi cilvēcei!

Kad Saku, ka zemes garozas piesātināšana ir uzdevums Mūsu, tad var ietilpināt cilvēki, ka mūsu planētai ir jāatmostas. Kosmoss gaida!

Cilvēki lūdz labumus. Kosmoss apliecina cilvēci kā parādību saņemošo, toties saņemošo radītāju. Tā tiek veidota radoša pakāpe, un radītāja gars spēj vareni radīt, kad sprieguma spēks sasniedz Kosmosa virsotnes.

18. Cilvēcei piemītošā Mūsu Veidola izpratne ir tik pretīga īstenībai! Kad Mūsu Veidoli dzīvo apziņā kā atbildīgie par cilvēci, tad Mēs varam pieņemt šo garu kā Arhata sirds sprieguma izpratēju. Protams, Mums ir bijis jārunā, ka Mūs vada Mūsu jaunrades darbā tikai likuma izjūta. Taču likuma izpratne ir tik dažāda! Kad Mēs, cilvēces Brāļi, runājam par likumu kā par Mūsu esamības stimulu, tad, protams, Mēs runājam par dižo Magnēta likumu. Mūsu likumā pārveidojas visa kosmiskā dzīve, kuras pamatā ir lielā pievilksme. Pievilksmei pieder savā tiecībā visdziženākā Sirds. Jūsu likuma pamatā ir cilvēku cietsirdība, Mūsu likuma pamatā ir Pasaules Mātes Sirds!

19. Ir uz planētas parādība, kas tuvu stāv celimei tālajās pasaulēs. Mēs esam veidojuši šo parādību tūkstošiem gadu. Un Mēs, cilvēces Brāļi, tā tiecamies uz Mūsu Hierarhijas Spēkiem. Tajā pašā Magnētā Mēs tiecamies uz to pašu Spēku, kas paceļ jaunradi Mūsu. Brīnišķīga ir Mūsu esamības sūtība. Var izpausties kā spēks, kas tur izpaudumu “kausu”, – abas rokas ir pastieptas uz “kausu”.

20. To Mūsu celsmju lappusi var saprast kā pastiprinātu Magnētu. Cilvēcei, atzīstot Magnētu un tā pastiprinātās darbības, ir jāpieļauj arī Magnēta pastiprinotais spēks kā Valdoņa Rokas parādība. Par jaunrades

darbību Varu teikt, ka katrs gars rada savdabīgi. Gara jaunrades parādība, kad atmiņa neaiztur savas darbības, ir tik spēcīga, ka var radīt visgrūtākā uzdevuma apstiprinājumu.

21. Mēs sakām – *apziņas loki*, jo par apli dēvējam Arhata apziņu. Bet ir parādīta vēl lielāka izzināšanas pakāpe, un uz tās pakāpes Arhats nav viens, tad Mēs sakām – *aplis ir apstiprināts kā pilns*. Kosmiskais Magnēts ir Mūsu apslēptā varenība, šā spēka diženums ir neaptverams. Ja vien cilvēka gars parādītu izpratni, tad bezbailība piepildītu visas sirdis un prieks ieskanētos sfērās augstākajās.

Arhats iet, nesdams Kosmiskā Magnēta spēku sirdī! Rada Kosmosu, rada Esības daili. Tiecības parādību Es varu nosaukt par Kosmisko Magnētu.

22. Arhata jaunradē to tiecību parāda sirds, ko apstiprina Kosmiskais Magnēts, iegūstot tiecīgos savienojumus. Esošais Arhata tiecīgās sirds radošais spriegums tā deg ar izplatījuma uguni!

Atnest evolūcijas progresa parādību, sniegt apstiprināto Patiesību, zinību un pievienot cilvēci evolūcijas strāvām – šis stimulē virza katru Arhata žestu. Šis spriegums visas jūtas un smalkās enerģijas iekustina. Tā iet izpaustais cilvēces draugs! Šīs izplatījuma tiecības ir Mūsu pamati Mūsu sadarbībai. Tāpat ir apstiprināti ugunīgā Agni-joga kā cilvēces drauga centri. Jā, jā, jā! Mēs kalpojam cilvēces progresam.

23. Pareizi Urusvati ir dzirdējusi par valdīšanu. Tiesām, Hierarhs izmanto varu kosmiskam progresam.

Mums, cilvēces Brāļiem, piemīt šī varenība, ejot ar Kosmisko Magnētu. Apliecinu, patiešām, ka radām ar saspriegtgu sirdi. Tā parādīsim izpratni vienotībai. Kosmiskā jaunrade taču rada, arī saspriegojoties Saprāta Sirdij. Jā, jā, jā! Šis likums ir Saprāta apstiprinājums. Kosmoss tā rada. Jā, jā, jā!

Tev, Pasaules Mātei, Esības likums ir izpausts. Tevi, Valdone, Mēs, cilvēces Brāļi, padevīgi godājam. Tevi, Tevi, Tevi! Tā sakausētā Sirds valda Visumā. Jā, jā, jā!

24. Nežēlīgs cilvēks ir pats pret sevi. Kurn par savu likteni, bet aizmirst, ka pats ar bargu sodu sevi notiesā. Domu par karmu Mums ir grūti iepotēt, bet vēl grūtāka ir cilvēka apziņa, kas iet taisni uz bezdibeni. Cilvēki vērtē pašiznīcināšanos un pašapmānu augstāk par apziņas apskaidrību.

Šambalas meklēšana tā atšķiras sfērās garīgajās, un vai tiešām cilvēki domā, ka atradīs Šambalas Vienkopu ar uzbrukumu vai gavēni? Teiksim tam, kurš zina ceļu pie Mums: “Ej pa mīlestības ceļu, ej pa darba ceļu, ej pa ticības vairoga ceļu.” Tam, kurš ir atradis Tēlu Mūsu sirdī savā, Mēs teiksim: “Ej ar sirdi, un “kauss” ceļu apstiprinās.” Tam, kurš domā, ka ir atskārtis savu ceļu ar iedomību, tam Teiksim: “Ej pamācīties pie gara, kas pazīst vainagojumu.”

Mazas meitenītes tēls, kas nes smagu Bībeles sējumu, ir kungu pilīs jaunās pasaules radītājs. Mazā meitenīte, kas ieraudzījusi Gaismas Skolotāju zem debesīm zilajām, ir tumsības moku kambaru satriecēja.

Ja meitenītes gars spēj sajūst cilvēces Brāļus, tad šā gara vārds ir gaismunesošs zobens. Ja gars spēj

nojaust kopš bērnības, ka cilvēces Brāļi esošo pilnīgi pārveido, tad garam ir vārds gaismunesošs.

Dārgi Mums ir bērnu garīgie vadītāji!

Izzināšanas parādīšana ir vislabākā velte evolūcijai. Kosmiskās dzīves pavēle aicina uz varoņdarbu gaismunesošo, un uzdevums tiek apstiprināts tikai ar Gaismu.

25. Karmas plūsma traucas kā straume, un apziņa var pārvērst straumi istā daiļā, svētā savienībā. Bet, kā cilvēki izprot karmisko straumi, ir redzams pēc cilvēku darbiem. Karmas un savienības apstiprinājuma parādību Mēs apstiprinām kā visdzižāko Patiesību.

26. Mūsu Norādījumu smalkums cilvēcei pašlaik nav izprotams. Kad iespējams būs apskaidrot cilvēku ar Mūsu Tēlu? Cilvēku domāšana ar grūtībām aptver augstākās sfēras skaidrību. Mēs sargājam svēti dzīvības noslēpumu. Dzīvības rats ar daili elpo. Dzīvības rats piesātinās ar Kosmosa diženumu. Dzīvības rats ir vērsts uz Matērijas Lucidas diženumu. Un tikpat gaismunesoši ir katras dzīvības izpausmes stari, kas ietilpst Kosmosa diženumā. Svētās gara saites līdzinās visgaismunesošākajiem stariem. Atomiskā karmas enerģija, apzināti austa, ir visspēcīgākā svira.

27. Tiešām, greiza gara virzība aiztur augšanu. Spazmatiska tiecība izraisa eksploziju, kas ārda izplatījumu. Katrs tiecīgs vilnis ved uz jaunradi. Katra lejupējoša darbība izraisa eksploziju. Visbriesmīgākā parādība ir doto Norādījumu noliegšana. Ceļā uz izpausto Brālību ir jāsaprot, ka Augstākajam Hierarham ir

savi pilnvarotie, tāpēc neviens nedrīkst noliegt to, ko ir devuši Mūsu pilnvarotie; citādi nav sasniedzamas augstākās pakāpes. Tāpēc Atkārtotju, kamēr apziņā neiesakņosies visdziženākais princips. Tādēļ sargājiet, noliedzēji, to dārgumu, kas dots kā augšupeja.

28. Brīnišķīga ir doma par Brālību uz zemes. Ikviens gara disciplīna izraisa tiecību. Tikai griba spēj disciplinēt garu, bet, kad doma velkas kā apstiprināta patība, tad, patiešām, nav kanāla pareizai dzīvības darbībai. Tā ikviena lietā likta doma izraisīs gara augsmi. Tā tikai Hierarhijas ķēde dos iespēju pacelties. Dižena paklausība ved uz patiesu jaunradi, jo, kad paklausība vada darbību, tad varenība izaug un galvojums saspriego visus spēkus.

29. Tas, kurš ir pieslēgies Bezrobežības Mācībai, izcīna pirmām kārtām rīcības brīvību. Tas, kurš baidās pieslieties Brālībai, zaudē visdziženāko. Tas, kurš ir pārbijies no dogmas, var nostiprināties Mācībā kā lidojumā uz tālajām pasaulēm. Tas, kurš ir nobijies no šiem sakariem, var palikt pie sliekšņa. Tiecības nepārtrauktība dod Mūsu Mācības nostiprinājumu.

Arhati, kas dod cilvēcei pilna “kausa” jēdzienu, nevar atņemt cilvēcei brīvību. Ne atraidīšanā, ne ieslodzīšanā dzīvo Brālība. Katrai dzirkstelei, kas aizdedz apziņu, ir ieraksti; katrai tiecīgai bultai ir ieraksti. Nevis abstrakcija, bet ugunīga traukšanās dzīvo. Tie, kas zina kosmisko centienu sasniegumu, var patiesi teikt: “Mēs ar uguni radām, mēs ar uguni tiecamies, mēs ugunī dzīvojam; un nevis brīnumi, bet dzīves pārveidošana ir Matērijas Lucidas ietērpā.”

Kā Brālība dzīvo? Kā Brālība darbojas? No Mājokļa Mūsu stīdz uz sirdīm Mūsu jaunrades pavedieni kā centieni cilvēcei.

30. Sveša ir cilvēkiem doma par paklausību Skolotājam. Kā var gars pazaudēt, ja Skolotājs ir Bāka Vadošā? Kā var skolnieks pazaudēt savu uguni, ja Skolotājs parāda visām ugunīm iedegšanos? Kā var Skolotāja Vairogs aizturēt, ja skolnieks tiek ugunīgi Skolotāja virzīts? Tā mīt cilvēces apziņā maza vēlēšanās tiekties uz darbu kopīgi vadošo. Bet cilvēcei ir jāiemācās ar pašdarbību iemiesot visas Skolotāja apstiprinātās domas. Tā Kosmiskais Saprāts panāk evolūciju, tā cilvēcei ir jāiemācās radīt augstākajā ceļā. Tiešām, Skolotāja atdarināšana ir Skolotāja Tēla ietilpināšana.

31. Lietderīguma izzināšana ir pazīme sadarbībai ar Mums. Kā citādi var pāriet uz izpratni par Magnētiem, kas ir izsūtīti pa dažādām valstīm? Kā citādi pietuvoties cilvēka apziņas magnetizēšanas parādībai, kas klusībā pievērš sev veselas tautas acis? Tā var izsekot, kā sūtītās Mūsu Māsas un Brāļi pievilka un grozīja ap sevi veselu tautu apziņu. Taču šim nolūkam vajag vērīgi izprast katra soļa vērtību.

32. Kā var sasniegt Magnēta izpratni, ja mēs šaubīsimies par Valdoņa Norādījumiem? Kā var uzvarēt ienaidnieku, ja mēs šaubīsimies par mums lemtu varenību? Kā var sagaidīt konstrukciju stipru, ja mēs neatzīstam par neatceļamu Hierarhijas Pavēli?

33. Kā gan pieiet tuvu Avotam? Kā gan nostiprināties augstākai izpratnei? Vienīgi ar Hierarhijas likumu. Roka Vadošā ir Roka Augšupceļošā. Roka Norādošā taču ir Roka, kas Rāda ceļu uz Augstāko Likumu. Tā tiek radīta Hierarhijas likuma diženā pakāpe, patiešām!

34. Tikai nobrieduši gari var apgrūtināt sevi ar precīzu termiņu zināšanu. Nav iespējams iedomāties, cik daudz stīgu ir sarauts ar termiņu minējumu. Pat drosmīgo garu pūliņus bieži ir pārtraukuši termiņu šķēršļi. Derīgi ir zināt virzienu, bet šaurs termiņš izjauc kosmisko celsmi. Kā var runāt par Magnētiem, ja katrs termiņš sadalīs secīgās kustības pavedienu? Tikai modrība un lietderīgums vedīs, nezaudējot enerģiju.

35. Kā gan saprot cilvēki Hierarhijas likumu? Kā gan īsteno dzīvē visus likumus? Kā gan saspriego sevī labākos centienus? Hierarhijas likums, patiešām, tiek uzņemts par paša tiesībām, aizmirstot, ka Hierarhs ir ķēdes posms un Gribas Augstākās izpildītājs. Tikai tā var atbildēt augstākajai sūtībai. Tikai tā var īstenot Uzticību un uzkrāt uguni “kausu”.

36. Tādējādi Hierarha sūtība ir Augstākās Gribas Izpildītāja sūtība. Kad gars noteic sev apstiprinātās tiesības, viņš var sasniegt tikai ar Pavēles Augstākās pildīšanu.

37. Atcerieties pievilksmes un pretdarbības likumu. Nelokāmība rodas no pievilksmes, bet saspriegums no pretdarbības. Pievilksme Hierarhijas līnijā – uz Mani,

un pretdarbība no ienaidnieka – uz slavinājumu. Tā Skolotājs un ienaidnieks būtībā ir stūrakmeņi.

Zvēru dresētājs vispirms izraisa niknumu viņu, lai īstenotu savaldīšanu. Nevar notikt kustība bez sprieguma, un tādēļ katrai augšupejošai Mācībai ir vajadzīgi ienaidnieki un Skolotājs. Ir jāatceras par likumu fizisko, lai saprastu gara likuma negrozāmību. Norādu, lai saprastu Skolotāja nozīmi un ienaidnieku vajadzību. Protams, tikai Skolotājs novedīs ienaidnieku līdz neprātam. Vajag parādīt ļaunuma apmēru, lai iznāktu atjaunoti no niknuma liesmām. Nevar paiet garām ceļa mezgļiem, taču ziniet, ka neviens sakāpinājums nepāries bez labuma. Varbūt tas kalpo veselām tautām! Ja vientuļnieks spēj ar vienu domu sagraut ļaunuma cietoksni, tad sakāpinājums, ko pieļauj Augstākie Spēki, būs tarāns pret naidnieka spēkiem.

38. Katrai gara izaugsmei ir vajadzīgs apgrūtinājums ar apstākļiem. Pastāv sena leģenda, ka no cilvēku ciešanām rodas dārgakmeņi. Tā tas arī ir. Un tādēļ, kad Saku: “Apkraujiet Mani,” tad nevis upuri nesu, bet tikai vairoju gara spēku. Tāpat arī cilvēkiem ir jāapzinās, kādā mērā pēdējie atklājumi tuvina viņus kosmisko problēmu atrisinājumam. Katrs sauciens taču aiztraucas pa pasaulēm; tāpat kā parasts fotoaparāts dod astrālās pasaules pēdas, tāpat arī ikviens jebkuras strāvas vilnis savieno tālo pasaulu pavedienus.

Laiks ir saprast gan atbildību, gan priekšrocību zemes iemiesojumiem. Taču cilvēki izvairās bieži klausīties izplatījuma viņus un tvert atbalsis un atbildes, kas plūst no dažādiem Pasaules slāņiem. Mēs atkārtojam par garīgās attīstības priekšrocībām, taču

apstākļi ir tik kroplīgi, ka ortodoksāls mietpilsonis pat baidās izrunāt visu, kas ir saistīts ar gara mirdzošo jomu. Pamēģiniet runāt par izziņas gaismu un par gara laimi, un no jums vairīsies kā no laupītājiem un bandītiem. Taču pat laupītāji bija Kristus un Budas skolnieki, un tāpēc nebaidieties no cilvēku iesaukām, bet klausieties Mūžības Balsis, kas ved uz Laimi un Gaismu.

Nebaidieties! Nebaidieties! Nebaidieties!

39. Kosmosa jaunrade vienmēr rodas ar visu enerģiju spriegumu. Tāpēc jo augstāks ir spriegums, jo varenāka ir uzvaras parādība. Jaunrade mūsu piesātinās ar varenības kvalitāti. Tāpēc, sakopodami visas enerģijas, mēs varam rēķināties ar panākumiem. Tikai enerģiju kvalitāte dod vajadzīgo darba pakāpi. Tādēļ tik svarīgi ir iegūt paplašinātu apziņu un ietilpināt visu vajadzīgo celšmei.

40. Pildīdams Gribu Manu, dod Man iespēju izpildīt gribu tavu. Kur ir robeža starp gribām, kas tiecas uz Gaismu? Var iegaumēt, ka Mēs vedam uzticējušos pa pārbaudīto Magnētu ceļu. Var ticēt Stūrmanim, kas ir izbraucis okeānus. “Pārej tiltu un pārbaudi sevi. Bet Zvaigzne Mana ir izzinājusi mūžus.” Lai bailes neskar pārbaudītu sirdi!

41. Darbības kvalitāte nostiprinās tiecībā. Kad vārdi vēršas darbībā, tad apstiprinās augstākā enerģija. Tāpēc tikai dzīvē var izpaust visas augstākās enerģijas. Nevis vārdi, bet darbības tiek uzskatītas par augstāko enerģiju apstiprinājumu. Vienīgi, kad ir izpausts

gara potenciāls darbībā, tiek apstiprināta augstākā atbilstība. Tā tiecīgs meklējums dod atslēgu uz Bezrobežību.

42. Tādēļ Mūsu Plāns ir tik varens, tādēļ Mūsu Novēlējums ir tik spēcīgs, jo vārdi ieiet kā brīnišķīgi apstiprinājumi dzīvē. Tādēļ Mūsu Vārds tā dzīvo, jo jaunrades impulss ir tik piesātināts ar uguns varenību. Tikai, kad ir likts lietā Mūsu Novēlējums dzīvē, var apstiprināt augstāku pakāpi.

Kāpēc gan tik iedarbīgs ir ikviens jūsu uzdevums? Tāpēc, ka tas ietver sevī Mūsu Sadarbības ķīlu. Tā Mēs apstiprinām Hierarhiju ar pēctecības likumu. Tādēļ, kad kosmisko likumu apzinās, tad nodibinās Hierarhijas ķēdes izpratne. Tā labākais izpildītājs izrādīsies pietuvināts Hierarham. Tikai Augstākās Gribas pildīšanas parādība ir Kalpošanas Hierarhija.

43. Ar ko gan pārveidojas gars? Ar jaunrades impulsu. Ar ko gan paceļas gars? Ar tiecības jaunradi. Kā gan nepiesātināties garam ar uguni, ja tikai tā var piebiedroties Kosmiskajam Magnētam? Augstākā Gara apziņa taču ir piesātināta uguns, tāpēc tikai Augstākās Gribas apjēgšana var aizvest garu pie sūtības. Tāpēc katrs apzināts pasākums dos darbības daļumu. Jaunrade, kas ir pievienojusies apstiprinātajai ugunij, magnetizējas apzināti ar Augstākās Gribas pildīšanu.

44. Tādēļ katra izpildīta doma ir ieguldījums ugunīgajā jaunradē. Tādēļ katra izpildīta doma savienojas ar Mūsu darbībām. Cik rūpīgi skolniekiem ir jānoteic

savu domu kvalitāte: vai tikai nav paslēpies kaut kur patības vai augstprātības tārps vai patmīlības parādība? Atzišanās godīgums ir parādība, kas katram garam ir sevī jāizkopj. Tikai tā ir iespējams izpildīt Valdoņu Plāna uzdevumu. Hierarhijas Ķēdes parādība tiek celta ar Augstākās Gribas pildīšanu.

45. Domas kvalitāte ir tik varena, ka izplatījuma uguns atbild domas spriegumam. Tikai, kad nodibinās atbilstoša harmonija, var īstenot kosmisko apstiprinājumu. Tā katra atbilstība atnes savas sekas. Jutīguma parādības attīstībā ir apziņas paplašināšanas ķīla. Tādēļ tiecības kvalitāte ir vispareizākais gara augsmes rādītājs, un apziņa ir pausta kā apstiprināts jaunrades spēks.

46. Tā domas kvalitāti saspriego meklējumu impulss. Gara jaunradi saspriego uguns spēks, tādēļ Mūsu darbiniekiem ir jāapzinās visa radošās domas varenība un jāiededz ugunis. Tā vienīgi domas kvalitāte var paplašināt apziņu. Tā lai atceras Mūsu darbinieki.

47. Kāds jogs bija iemantojis jokdara slavu, jo nemanāmi pārstatīja dažādus priekšmetus mājās. Un uz jautājumu: “Kālab?” – atbildēja: “Sekoju, vai neesat akli kļuvuši jūs?” Patiešām, retais ievēro apkārtējās pārmaiņas, bet “ērgļa acs” pirmā pazīme – ievērot mazākās pārmaiņas, jo no tām ir atkarīga veselā vibrācija.

48. Protams, Hierarhijas varenība ir visdzīvīgākā, un celt var tikai ar šo tiltu. Tā ikviena liela pasākuma

pamatā ir ielikta enerģija, kas piesātināta ar Hierarhijas likumu. Tikai uz tuvākās saplūsmes likuma pamata var radīt. Tikai uz Hierarhijas Sākotnes apstiprinājuma pamata var nostiprināt augstāko iespējamību. Radošā Griba vēsta, ka apvienotā apziņa dod saskaņotības lēmumu.

49. Var pārbaudīt vērīgumu ar visvienkāršākajiem līdzekļiem. Nolieciet priekšmetu jaunā vietā, bet, ja nepamanīs to, palieliniet priekšmeta izmēru un sekojiet, kāds zilonis visbeidzot piesaistīs “modro” aci. Vispār pārbaudiet gan sevi, gan citus. Pārbaudiet gan pret bailēm, gan pret aizkaitinājumu, gan pret nevērību, gan visos gadījumos, kad lakmusa papīriņš var nosarkt aiz kauna. Nav vajadzīgi sarežģīti izaicinājumi, bet vienkāršs vērīgums pavirzīs jau par daudzām pakāpēm. Tā ir jāuzsāk “ērgļa acs” veidošana!

50. Daudz laba dod apvienotie sūtījumi, kad var saglabāt vienu toni kā muzikālajā atslēgā. Pat var ar kamertoni uzdot vienu vadošo noti. Magnēts, kamertonis, gredzens un daudzas citas parastas ierīces viegli ienāk jauno jogu ikdienā. Noslāņotu putekļu notīrīšanai ir vajadzīga lāpsta un slotas. Nevajag baidīties no parastiem priekšmetiem – kā apakšā, tā arī augšā. Ir gudri pierast, ka rimta miera nav un nav gala. Taču viena Mūsu Brālības un Hierarhijas apzināšanās jau virza ceļnieku pa īsāko ceļu uz Bezrobežību.

51. Orbīta, kas pievelk apzinātas tiecības, vienmēr atvedīs garu pie Mūsu Vārtiem. Gara jaunrade skan visā izplatījumā, un tikai Augstākās Varenības atziša-

na piesātina garu ar radošu meklējumu. Tādēļ katra orbīta, kas pievelk augstākajai jaunradei, piesātinās ar visām augstākajām enerģijām. Tikai apzinīgs meklējuma ceļš rada tiecību uz Mūsu Orbītu. Tā var sasniegt augstākās pakāpes.

52. Nepieradiniet mazos gaidīt lielas parādības viņu cilvēciskajā mērā. Tik ļoti veca mēraukla neatbilst īstenībai; tik ļoti cilvēki ir sagrozījuši lielumu jēdzienu pat fiziskajā nozīmē. Doma nespēj aptvert, ka tikai sekas noteic patieso lielumu. Katra darbība var tikt izmērīta, tikai salīdzinot ar Hierarhiju un Bezrobežību. Tā šie jēdzieni mums būs zīmes, kas vada realitāti. Tā iemāciet mazos vispirms padomāt par Bezrobežību, atceroties turklāt, ka neviens nedrīkst uzskatīt sevi par mazvērtīgu smilšu graudiņu, kā parasti rīkojas liekulis. Mūsu lielums ir nodrošināts ar milzīgu atbildību. Nekļūdisimies, mērīdami pēc atbildības.

53. Apstiprinātu pasākumu celšanā ir jāatceras, ka uzbūve vienmēr iet augšup. Ceļot Valdoņa Vārdā, ir viens tikai ceļš, kas aizved pie Radošā Avota, – varenās Hierarhijas ceļš, Lielā Kalpojuma varenās vadības ceļš. Tādēļ pieskaršanās radošajam principam virza garu uz apstiprināto Hierarhijas likumu. Katrai celtnei ir vajadzīga augšupniecības saprašana. Tāpēc tikai Hierarhijas paklausīšanas likums var sniegt likumīgo spriegumu. Tikai tā var apzināties ceļu, kas ved uz vareno Bezrobežību.

54. Leģenda par Milzi, kurš tur Zemi, nav mānticība, bet atcere par Vienoto, kas ir uzņēmies atbildības

smagumu par Zemi. Tā katrā darbībā ir viens, kurš uzņēmieš plecos atbildību. Vienotais sadarbībā ar citiem izveido līdzsvaru. Kā vilciņš kustībā, ir jāsaglabā kustības ritms, – tā mehānika pārvēršas par mākslu. Vienkāršas vēribas parādīšana, uz ko Mēs norādījām vispirms pasakās, simbolos, tagad pavēstām vienkāršā Pavēlē – vienkārši atvērt acis, jo daudz pazīmju ir visapkārt.

55. “Kausa” uzkrājumi noteic darbības kvalitāti. Katra doma, kas ved uz varenu Hierarhijas izpratni, paceļ garu. Tāpēc, kad tiecība aug, tad apziņas paplašināšanās parādība aizvedīs garu pie Sākotņu izpratnes. Gara jaunrade var tikai ar smalkākajām enerģijām pārņemt tiltu uz augstāko izpratni, tāpēc “kausa” uzkrāšana dod labākās iespējas un sasniegumus. Cilvēkam ir jātiecas uz “kausa” uzkrāšanu un apziņas paplašināšanu. Tā smalkākās enerģijas ir pieejamas tikai smalkākajai uztverei, un bezrobežīgā tiecība atver Vārtus uz Daili.

56. Protams, kad gars pierod Kalpojumā saskanēt atbilstoši ar augstākajiem uzdevumiem, tad nodibinās gara saikne ar Gribu Augstāko. Tādēļ ir jāliek lietā tiecība uz Augstākās Gribas izzināšanu, tikai tā var Hierarhs kalpot uzdevumam Mūsu. Pieņemšana un izpildīšana ir Hierarha varonība, patiešām! Tādēļ Apstiprinu – jaunrades varenība ir apziņu saplūsmē. Tā mēs radām nākotni – Apstiprinu!

57. Zemiskas domas tika attēlotas ložņājošu rāpuļu izskatā. Nekas nevar vairāk atbilst šīm apziņas

padibenēm. Vai gan ir iespējams mierīgi sēdēt krēslā, zinot, ka zem tā ir indīgas čūskas un skorpioni! Vajag atbrīvoties no rāpuļiem, un vispirms – pa Hierarhijas līniju. Valdoņa nopelšana un zākāšana ir nelabojama. Tā ikvienam, kas nopaļā Hierarhu, ir jāatceras, ka viņa vieglprātība un noziegums uz daudziem mūžiem piesārņos viņa karmu. Patiešām, ja uz vienoto Gaismu ir vienīgs ceļš caur Valdoni, tad tikai galēja tumsonība pieļaus šā vienīgā ceļa izpostīšanu. Ir jānosaka centieni uz Augstāko par dzīves būtību un ar svētbijību ir jāizturas pret šo glābjošo tiecību. Pazeminot Hierarhu, var notiesāt sevi un nodarīt bīstamu ļaunumu daudziem tuviniekiem, – ir laiks iegaumēt!

58. Kad izplatījums tiek piesārņots ar neizpratnes miglu, tad, protams, ir grūti izlauzties stariem radošiem. Katrs slānis piesātinās atbilstoši savas tiecības sastāvam, tāpēc zemes slāņi ir tik necaurļaidīgi. Tāpēc visām gara meklējumu parādībām ir jānoris spriegā tempā. Gara meklējumiem ir jāpievelk gars pie Hierarhijas Magnēta, jo katrai varenībai ir sava atbilstība uz Zemes. Tādējādi ir jāliek lietā Hierarhijas likums vitāli.

59. Daži cilvēki izlej ikdienas strebjamo uz Skolotāja Attēla un iedomājas sevi Lielajā Kalpojumā. Mācība un Kalpošana vispirms paredz apziņas paplašināšanu uz Mācības pildīšanas pamata un Skolotāja godāšanas. Pauzot Bezrobežības izzināšanu, ir vispirms jāizprot mīlestības un uzticības bezrobežīgums. Nav gudri teikt: “Mīlestība ir pārpildīta un uzticība ir izsīkusi,” jo sekas būs sevis paša trūdēšana. Ir jāsaprot

mīlestības un uzticības bezrobežīgums kā pirmais solis uz Kalpojumu un Jogu. Kaut vai šo uzdevumu vajadzēja noteikt kā līdzekli pašvirzīšanai. Ir jāvirzās Skolotāja virzienā, tikai tad nāk atvieglojums. Bet ikdienas sīpolu strebjamais no Skolotāja neaizvedīs pie panākuma. Svēti, bezrobežīgi audzēsīm mīlestību un godbijību pret Skolotāju kā dziedinošu līdzekli atdzimšanai.

60. Sirds lūgšana ir mīlestības un uzticības izpausme. Barosim savu pieredzes trauku, jo pie tā neizbēgami nonāksim. Netērēsim dārgo laiku pazemināšanai un trūdēšanai. Katra trūdēšana pievelk stihiju nesavaldību, citiem vārdiem, ir pretrunā ar izpausto Kosmosu. Apziņas augšana, patiešām, ir svētki Mūsu!

61. Kad doma ietver tiecību uz Augstākās Gribas izpildīšanu, tad veidojas tiešs samērs ar Augstākās Gribas Vairogu. Vai ir iespējams sasniegt Kosmosa izpratni bez tiecības iekļūt augstākajās sfērās? Tikai pēctecība taču dod pamatu visām tiecībām. Viss esošais virzās ar pēctecības likumu, tāpēc katra nošķiršanās var radīt tikai nolemtā zaudējumu. Tādējādi doma piedzimst kā pēctecības nesēja, tādējādi Augstākās Gribas likums rada bezrobežīgi.

62. Visās reliģijās aizgājējam no zemes tika dots ceļa Aizgādnis Svētā vai Enģeļa, vai miruša radnieka izskatā. Tā tika apstiprināta aizkapa pasaules esamība un Vadītāja vajadzība. Ir jāpierod pie šīs domas par Vadītāja nepieciešamību. Tā visās reliģijās tika iedibināti Audzinātāji un Skolotāji. Tāpēc, kad runājam par

Skolotāju, Mēs atgādinām par to, kas ir nenovēršams. Mācība var dzīvot vai arī pārvērsties nāves skavās. Bet tik viegli ir izrotāt dzīvi ar pievēršanos Gaismai.

63. Psihiskās enerģijas īpašība ir pareiza lēmuma apstiprinājums. Kā gan cilvēkiem ir jāattīsta sevī šī īpašība! Bez šīs kvalitātes taču nevar asimilēt izplatījuma uguni. Bez šīs kvalitātes taču nesaņemt attiecīgo dārgumu. Tikai pieskaršanās Augstākajam var dot virzienu, tādēļ ir jātiecas uz Augstākās Sākotnes izpratni. Tikai tā mēs tuvosimies Hierarhijas likumam.

64. Tikai psihiskās enerģijas refleksu reflekss var tikt uztverts ar fiziskajām sajūtām; to pašu var teikt par smalkajām enerģijām un attālinātajiem Kosmosa ķermeņiem. Taču tas nedrīkst apturēt meklējumus, jo pēc ēnas un pēc gaismas avota var zināt priekšmeta augstumu. Tāpat var likt lietā visas rietumu izziņāšanas metodes, jo Neredzu atšķirību starp Rietumiem un Austrumiem, kad ir meklējumu virsotnēs! Visādi ir jānolīdzina nosacītie tumsonības iedalījumi. Nebaidīsimies pētīt ar visām metodēm, lai tikai izziņātu!

65. Darbību īpašības apstiprina tiecības risinājumu. Ikviens darbība piesātinās ar savu īpašību. Kustības impulss liek apstiprināt varoņdarba trauksmainību. Darbības kvalitāte izšķir apstiprinājuma parādību. Kā gan garam ir jātiecas uz darbības īpašības un kvalitātes izsmalcinājumu! Domāšanā tiek ietverta visa jaunrades ķīla un darbības virziens. Tāpēc tuvošanās

Hierarhijas ķēdei virza garu uz jaunrades īstenību. Tā ir jāmeklē Gribas Augstākās pildīšanās.

66. Cilvēcei svešā Gribas Augstākās pildīšanas izpratne ir novedusi cilvēci tajā stāvoklī, kas tā nošķīra to. Tādēļ Mūsu skolniekiem ir jāveltī viss izpildes spēks tam, lai nenošķirtos. Tādēļ tik svarīgi ir saprast Hierarhijas likumu!

67. Varat izdarīt vienu no visderīgākajiem psihiskajiem eksperimentiem. Ja pieņemsit visus norādījumus Mūsu un jums liksies, ka kaut kas no norādītā vai nu nav piepildījies, vai ir realizējies neatkarīgi no gaidītā jūsu, tad nekavējoties izpētiet pašu Pavēli, pievienojot vārdus parastajā cilvēku izpratnē. Pēc tam atcerieties visus notikušā apstākļus un apsveriet visus nodomus, jūsu pašu sarūgtinājumus, aizkaitinājumus un visas pārējās nejaušības un kļūmes. Ļoti svarīgi ir novērot, kādi notikumi ietekmē kosmiskos viļņus. Var redzēt, ka mūsu cilvēciskais smagums, kaut arī liels, nav salīdzināms bieži ar vismazāko domu. Tādā veidā varat novērot, kādā mērā sfērai psihiskajai ir savi likumi, neskarot mūsu trīs dimensijas.

Sākot novērojumus šos, var gūt vērtīgus secinājumus, kas, savākti vienkopus, nesīs lielu labumu cilvēcei. Jo tagad ir pienācis laiks, kad īpaši krasi ir izmantojami likumi psihiskie. Ir jāvāc pacietības kausā visas iezīmes un jāatceras, ka katrs klimata apstāklis un spiedieni atmosfēriskie tāpat dziļi ietekmē psihes likumus. Liksim lietā visprecīzākos svarus mūsu domu izsvēršanai un atcerēsimies, ka ikviena metālu oksidācija ietekmē domu raksturu un kvalitāti. Tāpat

dūmi un vecu materiālu vai gaļas gruzdēšana allaž ir kaitīga. Neaizmirsīsim, ka putekli vienmēr kā sairma daļas iesūcas ķermeņa porās. Tā mierīgi atzīmēsim visus dzīves sīkumus nevis pašattaisnojumam, bet lai izpētītu dabu mūsu un veiktu pasākumus pilnveidošanai.

68. Vēl viens nozīmīgs eksperiments. Pieradiniet sevi neredzot skatīties un nedzirdot klausīties. Tas ir, protiet tik ļoti vērst skatienu uz garīgajām jomām, lai par spīti pat atvērtām acīm neredzētu stāvošo jums priekšā. Vai arī par spīti atklātam troksnim ar atvērtām ausīm nedzirdētu to. Ar šo fizisko pārbaudījumu var daudz pavirzīties psihiskajā redzē un dzirdē. Šim nolūkam ir derīgi sev priekšā nemitīgi turēt iztēlē Skolotāja Tēlu kā visvērtīgāko, kas jūs saista ar Augstāko.

Tagad iedomājieties uz mirkli, ka jums ir izdevies ar ķīmisko reakciju palīdzību radīt veselu mikrokosmu. Šim veidojumam jūs taču būsit Radītājs. Kādēļ tad tik grūti cilvēkiem ir iedomāties bezgalīgo Radītāju ķēdi – no zemākajiem līdz Augstākajiem Neaizsniedzamībā?

Tāpēc, runājot par Bezrobežību, mēs neiedomāsimies to kā kaut ko tukšu un neizmērojamu, bet kā kaut ko pilnu savā nemitīgajā augšsupgaitā. Vai tad arī apziņā jūsu nav izteikta visa Bezrobežība, jo kur tad ir jūsu apziņas mērs un robežas? Tā no mazākā līdz Vislielākajam dodieties pa pakāpēm, kuru katrs posms ir redzams un sajūtams. Te arī noderēs jums norādītais eksperiments redzēt cauri fiziski necaurredzamām formām, kas atrodas jūsu priekšā; no acimredzamības pāriet uz īstenību, kas bagātinās jūsu ceļu.

69. Vēl viens derīgs vingrinājums. Pamēģiniet rakstīt ar abām rokām un vienlaikus dažādus jautājumus. Vai arī mēģiniet vienlaikus diktēt divas vēstules un risināt divas sarunas. Mēģiniet vienlaikus vadīt mašīnu un sarunāties par sarežģītiem risinājumiem. Mēģiniet neiesākt strīdu, kad jūsu sarunu biedra svārstīgais garastāvoklis raisa jūsos aizkaitinājumu. Mēģiniet daudzus jūsu apziņas sašķelšanas piemērus. Mēģiniet, lai jūsu enerģija varētu brīvi plūst vairākos virzienos, nezaudējot savu vērtību un nevājinot strāvu savējo.

Vienveidīga tiecība ir raksturīga Kali Jugai, bet visu enerģiju stīgas kā glābēja straume bagātinās Satja Jugas atradumus. Mums ir bijuši apziņas sekmīgas sašķelšanas piemēri agrākajos gadsimtos, taču tagad īpaši ir jānostiprina visu Brahma-Vīdijas kanālu darbība.

Vērsiet uzmanību uz domu plūsmu un nostipriniet pareizos ritma viļņus. Nevajag līdzināties dzīvniekiem, kas spēj domāt vienlaicīgi tikai vienā virzienā. Gaismas un Liesmas dēliem ir brīvi jāmirdz dzirkstelēs un jāaizdedz izplatījuma ugunis. Patiešām, tuvojas laiks izplatījuma ugunu aizdegšanai, citiem vārdiem, to izpaušmei pat fiziskajā tuvākajā sfērā. Grūts ir laiks, kad ugunis var uzliesmot un, ja nav sakārtotas, var sadedzināt un iznīcināt.

Pieņemiet šos atgādinājumus kā dienas mācību. Nedomājiet, ka tur, debesīs, ir citi likumi, bet pagaidām mēs esam pasargāti ar zemākās matērijas neziņu. Nē, jūs zināt un sāksit likt lietā visus padomus.

70. Nepietiekami pēta aerolītus, vēl mazāk velta uzmanību kosmiskajiem putekļiem uz mūžīgajiem

sniegiem un šļūdoņiem. Pa to laiku Kosmiskais Okeāns zīmē savu ritmu virsotnēs. Ja sākam domāt par Bezrobežību, vispirms ir jāpievērš uzmanība visam no ārienes nākošajam un materiāli saistošajam mūs ar tālajām pasaulēm. Kā gan var doties tālā ceļā, ja nepievērš uzmanību viesiem no tālienes? Ir nepieciešams arī salīdzināt dzīvības simptomus mūžīgajos sniegos ar ielejām. Varbūt dažu dziedzeru izplešanās rodas no sniega ūdeņu lietošanas un rada traucējumus kosmisko putekļu daļiņu iedarbības dēļ? Tik daudz derīgu novērojumu ir izplatīts visapkārt – vajag tikai pastiept roku! Tāpat pareizi ievērojāt, ka vairums tuberkulozes izpausmju nav nekas cits kā plaušu centru iedegšanās. Protams, ugunis, karmas uzkrātās, bet neapzinātās un neizmantotās, var izrādīties postošas.

71. Var vajāt tumsonību, bet ir īpaši jānosoda māņticība un svētulība. Kā spitālības čaula pārklāj māņticība vājas smadzenes! Mēs neesam pret laboratorijām un rietumu metodēm, bet lūdzam pievienot godīgumu, darbaspējas un neaizspriedumainu vīrišķību. Kā var domāt par kooperāciju, kad putna smadzenes pretojas ikvienam eksperimentam! Var sniegt parādību vispārsteidzošāko, ja vien nelabā rāgi netraucēs retortē, – tic taču velniem vairāk nekā Svētajiem!

72. Katra trauksmainība piesātinās ar gara uguni. Gara jaunrade piedalās Kosmosa ugunīgajā celsmē. Kā gan var nošķirties no visas kosmiskās jaunrades, ja cilvēks ir Kosmiskās Gribas radošais izpildītājs? Tālab ir jāattīsta sevī saskaņa ar Augstākajiem Spēkiem, jo

bez ticības uz saskaņu nav jaunrades. Tā cilvēcei ir jānostiprinās Augstāko Spēku izpratnē un jāpievienojas Augstākajai Gribai.

73. Protams, var sasniegt vienīgi ar piekļaušanos Hierarhijai, tikai diženā likuma izpratne atvērs acis cilvēcei. Kā lai neiedziļinās celsmes varenībā? Tādēļ vajag Mūsu skolniekiem būt pārņemtiem ar Hierarhijas apstiprinājuma apziņu. Tāpēc var celt, tikai kad Mūsu uguns Nesēji atnes Mūsu Gribu un skolnieki pieņem sūtīto. Ikviens cēlējs zina Hierarhijas likumu.

74. Domāšanas kvalitāte, pēc pārbaudījuma sava, pieder pie smalkāko enerģiju kategorijas. Nav iespējams izmērīt domas fluktuāciju, tāpēc Mēs noteicām skolnieku pārbaudi pēc domas izsmalcinājuma. Ik pēc trim gadiem Mēs dodam iespēju skolniekam izteikties par viena veida notikumu. Tikai pēc šiem termiņiem var redzēt patības, kooperācijas, pacietības un uzticības kustību. Var līdzīgus eksperimentus likt lietā ar citām enerģijas izpausmēm. Jo īpaši tāpēc, ka cilvēki pavisam aizmirst par pārbaudījumu. Tāpat var pārbaudīt sevi pašu, vērsot skatienu uz vecām lietām un vērojot atmiņu ietekmes atspoguļojumu. Tāpat var pārbaudīt sevi ar puķēm, ar mūziku, ar sen izlasītas grāmatas lasīšanu. Var zinātniski novērot apkārtējā iedarbību uz sen pazīstamu priekšmetu. Cik pakāpju var tikt saskaitītas uz priekšu vai atpakaļ! Starp citu, var padomāt, kādēļ pakāpe, caur kuru iet otrreiz, vienmēr ir daudz grūtāka?

75. Protams, eksperiments ar sevi pašu allaž ir noderīgs, jo atgādina par pārbaudījumu. Pārbaudišana ir radišanas pazīme. Ir jāpierod pie domas, ka cilvēki nemitīgi rada. Ar katru skatienu, katru elpas vilcienu, katru kustību viņi maina kosmisko viļņu plūsmu. Ja tukšuma nav, tad cik ļoti savienotas ir pasaules! Dzīvības šūnas aug kā koka lapas. Taču mēs aizmirstam, ka mēs atstājam katras mūsu kustības formu. Cik daiļai tai ir jābūt, lai būtu Dižā Tēlnieka cienīga!

76. Uz atbilstības balstās celms kosmiskā. Bez saskaņas likuma nav iespējams nostiprināt jaunradi un ugunīgās uztveres attīstību. Tāpēc ir tik svarīgi būtisko likumu likt lietā dzīvē. Patiešām, bez atbilstības varenības un ugunīgās uztveres nevar atnest nolemto.

77. Katra pakāpe prasa jaunus apstākļus. Katra jauna pakāpe atnes savu apstiprināto spēku. Tāpēc grūtā laika vidū veidojas varena pakāpe atbilstoši grūtībām. Tāpēc Mūsu dalībnieku radošā darbība atnesīs panākuma parādību, kad domas nostiprināsies nākamības varenībā. Tā Mēs veidojam brīnišķīgu pakāpi! Tā Mēs ceļam valstu sabrukuma vidū. Tā Mūsu varenība ienāk dzīvē! Pakāpes parādība ir tik tuvu, taču pasaule lemj savu likteni.

78. Nekas pasaulē nav palaists garām.

Dažreiz mēs mērām ar mērauklām lielām, bet bieži ir jāveic eksperimenti ar lielumiem mazākajiem, tāpat ir jānovēro arī domāšana. Domu milži ir tikpat pamācoši arī kā mazās dēles. Var redzēt, kā milzīgu šķērsli pārvarējušais paklūp niecīgā peļķē. Ļaunatminīgums,

aizvainojums, domāšana par sevi iznīcina priekšrocības tāpat kā nodevība un bailes. Ir jāprot atšķirt apstākļus – kur ir tas, jaunais pārbaudes akmens? Tā gaišredzībā mēs nonākam līdz apziņas priekam par katru pārbaudījumu. Mēs sacīsim: “Valdoni, sūti Gribu Tavu: vai nu dod, vai ņem. Ar Tevi kopā saskatīsim manus slazdus. Kopā apsvērsim manus vakardienas lēmumus. Paēdis esmu šodien, un Tu labāk par mani zini pārtikas daudzumu rītdienai. Nepārkāpšu Gribu Tavu, jo varu saņemt tikai no Tavas Rokas.” Tā izsekosim sevi gan lielajā, gan mazajā.

79. Jau zināt, cik laiks ir saspringts, un sakiet nodrebējušiem, ka tad, ja Valdonis mājō sirdī, ne mats nenokritīs no galvas, un katram ir ierādīta gan miesas, gan gara pils. Bet glabājiet sirdi šķīstu, lai Man būtu iespējams ieiet tur un ietērt jūs bruņās. Atcerieties: ja paņēmtō jūs atdevāt garā Valdonim, tad Viņš atlīdzinās jums simtkārtīgi. Tā nolieciet domu savu pie Valdoņa un ļaujiet Valdonim ieiet sirdī jūsu. Citādi bez Valdoņa šauri būs tukšajā sirdī un kā zirņi aitādas pūslī ieplarkšķēsies ļaunums tukšajā sirdī. Piepildiet sirdi ar Valdoni tā, lai naidnieks nevar iespiesties. Miers jums!

80. Savstarpēji atbilstīgu spēku pievilksme piesātinās ar tiecību, kas apvieno spēkus. Visu nomaīņu apstiprinājums saspriegojas ar enerģijām, kuras ir pakļautas atbilstības likumam. Tādēļ katram radošam spēkam ir vajadzīgs šis likums. Celsme kosmiskā ir atkarīga no šīm atbilstībām, tāpēc Mēs sasprindzinām visus spēkus un apstiprinām augstāko atbilstību.

Tādējādi Hierarhijas ķēde ceļ likumīgi atbilstības pakāpes, un katra tiecība piesātinās ar smalku atbalsi. Tikai saskaņa var apstiprināt jaunradi bezrobežīgo.

81. Jautās: “Kā gan raidīsim lūgšanu Augstākajam, ja mūsu priekšā pastāvīgi ir Valdoņa Tēls?” Sakiet: “Tieši caur Viņu vērsieties pie Augstākā.” Turklāt, ja jūs esat nonākuši līdz pastāvīga Valdoņa Tēla stāvoklim, tad šis jautājums vispār jūs satraukt nevar. Kad mēs panākam apzinātu sazināšanos ar smalkākajām enerģijām, tad daudz kas, kam nebija vietas vakar, top pilnīgi saprotams šodien. Tā mēs iemācāmies gan prieku, gan mieru tur, kur vakar mēs skumām. Ir derīgi pasekot, kā attīrās mūsu apziņa katras dienas darbos. Tieši tagad šo zobenu rūdīšana ir īsti vietā, jo gaiss ir uguns pilns. Tikai Valdoņa Tēls var griezt visus centrus un kalpot par Vairogu. Nebaidīsimies atkārtot par zobeniem un vairogiem, jo Mēs vēlamies mieru un gara valstību. Kā uzvarētāji nepieņem ienaidniekus, tā Mēs neskaitām viņus, un nepietiks meža, lai pielīdzinātu viņus kokiem.

82. Saprāta Dēli – viņus Mēs godājam par Hierarhiem uz Zemes. Saprāta Meitas – tā Mēs godājam viņas uz Zemes. Tiecīgajiem uz gara evolūciju ir jāseko Hierarhijas soļiem, lai pavirzītos. Kas gan piesātinās tiecīgu skolnieku garu? Kas gan apliecinās augšupejas ceļu? Tikai Saprāta Meitas un Dēli. Kuros ir ielikta sasnieguma uguns? Saprāta Meitās un Dēlos. Tā Mēs godājam Mūsu ugunīgos nesējus. Katrs Mūsu Gribas īstenojums paiet, parādot ugunīgo Hierarhijas likumu. Tikai apzināta Hierarhijas likuma pieņemšana dzīvē

apstiprina pareizo ceļu. Patiešām, izplatījums skan ar Hierarhijas apstiprinājumu. Tā tiek celta brīnišķīga dzīve. Tā ienāk novēlētais dzīvē. Saprāta Dēli, Gaismas Meitas tikai ar pakļaušanos izpaustajai Hierarhijai var parādīt augstāko likumu spēku. Tā Mūsu Hierarhija pauž Mūsu Saprāta un Sirds spēku – tā līdz bezrobežībai!

83. Tā Augstākais Saprāts rada uz Zemes ar Hierarhijas spēku. Jaunradei Mūsu ir vajadzīga Hierarhijas apstiprināšana visā plašumā, visā izpratnē, visā daiļumā. Hierarhijas izpratnes parādība paver visas iespējas. Pareizi ir saskatīt Hierarhijas likumu kā kosmiskās jaunrades virsotni: no tās plūst Gaisma, pie tās domas tiecas. Tā ir jāvirza labākās tiecības uz Hierarhijas virsotni. Tikai, kad augstākais apstiprinājums ienāk apzināti dzīvē, var dot augstāko. Parādība ugunīgā tuvojas!

84. Kā gan nostiprināties Mācībā? Kā gan tuvoties augstākajam Hierarhijas likumam? Tikai izsmalcinot domāšanu un paplašinot apziņu. Kā var ietvert Norādījumu no Augšas, ja nav atbilstības apstiprinājuma? Ir jāparāda taču uztvere katrai enerģijai. Ir jāprot taču uzņemt Mācības plašumu. Tikai atbilstība taču var ļaut piepildīt trauku. Tādēļ plašuma parādība ir plašas apziņas cienīga. Ceļā pie Mums var sasniegt vienīgi ar Hierarhiju.

85. Reliģijās ir ieviestas ķermeņa kustības un ķermeņa stāvokļi, kas veicina enerģijas sakāpinājumu un virza uz augstāko. Pie Mums, protams, var gūt sasniegumus bez nogurdinošām kustībām, tikai ar

sirds piepildīšanu. Kas ir guvis panākumus šādi, tam ir priekšrocība, jo neizsīks sirds avots. Valdoņa Vaigs, kas ievests sirdī, neapsūbē un jebkurā brīdī ir gatavs palīdzēt. Šis sirds ceļš ir vissenākais, bet prasa ievērojamu apziņas paplašināšanu. Nevar runāt par sirdi jau pirmajā sarunā, citādi var bezmērķīgi pār-slogot to. Tikpat bezmērķīgi ir runāt par mīlestību, ja sirds vēl nav ietvērusi Valdoņa Tēlu. Taču pienāk stunda, kad ir jānorāda uz sirds varenību. Iesaku vērsties pie sirds ne vien tādēļ, ka Valdoņa Tēls jau ir tuvu, bet kosmisku cēloņu dēļ. Vieglāk ir pāriet pār bezdibeni, ja ir cieša saikne ar Valdoni.

86. Tā nav viegli būt bez Valdoņa. Ne ar lūpām vien atkārtojiet Valdoņa Vārdu, bet apgroziet Viņu sirdī, un neizies Viņš no turienes, kā akmens, ko ir ievirpojis kalnu ūdens plaisā. Pie Mums tiek dēvēta par Cor Regale, kad sirds Karalis ieiet pilī nolemtajā. Vajag aizsargāties ar Valdoni!

87. Visuresošā uguns piesātina katru dzīvības iz-pausmi. Visuresošā uguns saspriego katru darbību. Vi-suresošā uguns virza katru tiecību, katru pasākumu. Tāpēc, kā gan nebūt pārņemtam ar vadošo uguni? Kos-miskā varenība, kas ir ielikta katrā cilvēka impulsā un radošajā spēkā, ir vērsta uz apzinātu jauncelsmi. Cik rūpīgi ir jāvēl šīs identiskās enerģijas labākas nākotnes jauncelsmei! Tikai apzinīga attieksme pret samēroja-mības spēka apgūšanu taču var parādīt jaunradi, kas ir cienīga labākai pakāpei. Tādēļ ikvienam ceļā pie Mums ir jātiecas uz jauncelsmi, apzinīgi virzot savas izzināšanas.

88. Ciktāl gan skolniekam ir jāizprot varenība izzināšanai un apstiprinājumam, ka ir viens likums, kas valda pār visu Kosmosu, – Augstākā Griba: pa šo līniju tiek veidota gara evolūcija. Šis likums apvieno saistītos izpaustos lielumus. Tiecība uz Augstākās Gribas izpildīšanu aizved pie uztveres smalkuma. Tikai šis ceļš dod atbilstīgu lēmumu izprast un izpildīt Augstāko Gribu. Tā arī Mēs veltām Mūsu radošo tiecību Augstākajai Gribai; un tā apziņu loki apvienojas Vienotā Liesmainā Sirdī! Tā tiek radīta dižena kosmiskā pakāpe!

89. Kad apziņa jūsu pateiks jums priekšā par nepieciešamību iegūt pastāvīgu Valdoņa Attēlu, apsēdieties tad mierīgā vietā un vērsiet skatienu uz izraudzīto Attēlu. Taču atcerieties, ka ir jāizšķiras negrozāmi, jo pastāvīgais Attēls nodevības gadījumā kļūs par pastāvīgu pārmetumu. Pēc ciešas lūkošanās Attēlā aizveriet acis un pārnesiet Viņu uz trešo aci. Tā vingrinoties, iegūsit dzīvu Attēlu un sajūtīsiet īpašu trīsu pilnu sirds sakāpinājumu. Drīz Valdoņa Attēls būs nesaraujami ar jums. Varat pārbaudīt sevi pret sauli, un tāpat redzēsiet Valdoni savā priekšā, dažreiz bez krāsām, bet pēc tam kā dzīvu un pat kustībā. Lūgšana jūsu zaudēs vārdus, un tikai sirds trīsas piepildīs jūsu izpratni. Tā var sasniegt dzīvē ļoti noderīgo, bet vajag, lai apziņa atbilstu.

90. Pierodiet ne par ko nebūt pārsteigtiem un nebrīnīties. Bet nav jāsaprot tas kā gara nonāvēšana. Gluži otrādi, pilnīgā gatavībā, radot sevī paredzēšanu, esiet sardzē ar pilnām apziņas trīsām. Daudz brīnu-

mainu lietu tuvojas. Var izprast tās pēc vēlēšanās un pēc apziņas, bet vēl vieglāk ir saņemt tās caur Skolotāja Tēlu. Ja spējat iztēloties apziņā savā Skolotāja Tēlu līdz pilnīgai skaidrībai, tad spējat pārnest savu apziņu Viņa apziņā un it kā darboties ar Viņa spēku. Bet šim nolūkam ir nepieciešams redzēt Skolotāja Tēlu skaidri, līdz mazākajiem sīkumiem, lai Attēls nedrebētu, nesagrozītos, nemainītu aprises, kas bieži gadās. Bet, ja pēc koncentrēšanās vingrinājumiem izdosies iegūt noturīgu Skolotāja Attēlu, tad var gūt ar šo sasniegumu lielu labumu, gan sev, gan tuvākajiem, gan darbiem.

Tā Brīdinām, kad okeānā parādās vilņi. Tāpat ir labi pirms sanāksmes pabūt pilnīgā klusēšanā, nenovēršoties pat ar mūziku. Domāju, šis laiks prasa tādu koncentrēšanos, jo atmosfērā ir daudz veiksmes. Taču veiksmē kā magnēts pievelk arī negaidītas metāla daļas, bet adatas un naglas mēdz būt saindētas. Saprotiet pareizi. Nenovirzieties no Skolotāja izpratnes. Neesiet pārsteigti, nebrīnieties, jo ir labi, kad var atklāt nākamā izpratnes pakāpi.

91. Ja Skolotāja Tēla skaidrība noliek mūs vistuvākajā ar Viņu sadarbībā, tad arī ikviens spilgts priekšmeta attēls mūsu trešajā acī padara to tuvu un pieejamu. Viens no senās maģijas nosacījumiem bija iemācīt priekšmetu spilgtumu, kas tiek izsaukts ar mūsu iekšējo priekšstatu. Ja priekšmets ir izsaukts ar pilnīgi visām līnijām un krāsām, tad to var izmantot tuvākajai iedarbībai. Var it kā pārvaldīt to. Neatkarīgi no attāluma var vadīt to un tuvināt tā iespējamības. No visikdienišķākajiem priekšmetiem līdz

tālajām planētām var likt lietā šo iedarbību. Tajā nav nekā pārdabiska, bet it kā identificējas dubultnieks un pievelkas dzīvais savienošais pavediens. Var pakāpeniski attīstīt sevī šīs spējas ar parastiem priekšmetiem, ievērojot turklāt, ka tad, kad top skaidrs attēls, rodas īpaša trīsoša vibrācija, kas ir līdzīga magnēta iedarbībai. Tā, pētot Bezrobežību, var sākt tuvoties tai ar visparastākajiem priekšmetiem.

92. Tāpat sāksit ievērot, ka redzat savus attēlus it kā savā priekšā. Nevajag izbrīnīties, jo tā ir gara daļāmības paplašināšanās. Gara daļas izdalīšanās un sūtīšanas parādība demonstrē attīstītai trešajai acij sūtīto attēlu. Var zināt, ka šajā laikā kāds redz to un saņem palīdzību.

93. Cik svarīgi ir saglabāt impulsa uguni! Bez šā dzinēj spēka nav iespējams piesātināt pasākumu ar labākajām iespējām. Spēki, kas ir ieguldīti pasākumā, pieaug ar uguns impulsu. Tādēļ tik nepieciešama ir tiecība uz Pirmavota doto spēku vairošanu. Visos veidojumos ir jāievēro saskanīgums un samērojamība, tādēļ, lai piesātinātu Mūsu pasākumus, ir jāsamēro dotais ar lietā liktajiem līdzekļiem. Uguns un impulss uztur dzīvību ikvienā pasākumā. Bez tā pasākums zaudē savu vitalitāti. Tā tieksimies uz apstiprināto uguni, Valdoņa doto! Tā var sasniegt piesātinājumu ugunīgo.

94. Iekāpjot kuģī, ceļiniekam nozaga maku ar zeltu. Visi sašuta, bet cietušais pasmaidīja un atkātoja: “Kas zina?” Sacēlās vētra, un kuģis gāja bojā. Tikai viens

mūsu ceļinieks tika izmests krastā. Kad salinieki uzskatīja viņa izglābšanos par brīnumu, viņš atkal pasmaidīja, teikdams: “Vienkārši es samaksāju dārgāk nekā citi par braucienu.” Nezinām, kad uzdīgst graudi labie un vai ilgi bries indīgo domu raža. Ir vajadzīgs tām arī laiks, lai nogatavotos. Tāpēc bīstieties no indīgām domām, neviena no tām nepazudīs bez pēdām. Bet kur ir tā zeme, kur ir tā stunda, kad nobriedīs indes vārpa? Lai arī tā būtu pat maza, taču durstīga, un nebūs maizes kumosa, kas neplosītu rīkli.

95. Vai gan var nesaņemt sava sējuma ražu? Lai grauds ir labs, citādi inde radīs tikai indi. Var izvairīties no daudz kā, bet domu glabātava ir visizturīgākā. Doma kā augstākā enerģija nav izšķīdināma un var būt nogulsnējama. Eksperimentu ar augiem parādība var attēlot domas spēku. Tāpat var zinātnieks paņemt no plaukta vajadzīgo grāmatu, ja doma ir saspriegta.

96. Ja Sakām: “Esiet bez vēlmēm,” tas nenožīmē: “Esiet bezjūtīgi.” Gluži otrādi, aizstājiet vēlmi ar tīras domas negrozāmu pavēli. Šajā pavēlē jūs piesaucat visus gaišos spēkus un liekat to strāvām darboties saskaņā ar jūsu tīro tiecību.

Esiet priecīgi. Esiet, esiet priecīgi nevis vēlmē, bet gara tiecībā. Esiet priecīgi nevis pēc jūsu senču vēlmes, bet ar visas apziņas pavēli, lai radītu to pašu gaišo pavedienu, kas savieno visas pasaules. Esiet priecīgi nevis jau izplēnējušu darbu veiksmē, bet nolemtajā un jau Nākamības tīstokļos iezīmētajā zīmē. Esiet priecīgi nevis rimta miera vēlmē, bet stihiju satraukumā, jo

tikai satraukta stihija kalpos jums, jo nevar piespiest nedzīvo iedzīvināt dzīvo. Tā saprotiet, ka prieks ir īpaša gudrība, un neatstājiet Gaismas ugunis virs maltītes paliekām.

Nav nozīmes sajūstajam ar zemes jūtām, bet izmantosim visu Gaismas daļu līdzkalpojumu. Gaidāt Mani, gaidāt palīdzības parādību, bet taču nezināt, kur tieši ir vajadzīga palīdzība un kad ieskanēsies pēdējā kaujas stunda. Bet, ļaujoties uz Mums ar visu apziņu un zinādami, ka nekavēsieties, – ceļat nesagraujamu tiltu un krājat varenības dārgumu.

Varbūt palīdzība ir ļoti vajadzīga – ļaujiet spriest Mums, jo laiks ir piepildīts un aiz jūras jau ceļas Gaismas stabli!

97. Uguns impulss dod visam Kosmosam dzīvību. Katra radoša dzirkstele iekustina gara tiecību. Kā gan neapstiprināt katrā parādībā ugunīgo impulsu, kurš baro visus spriegumus un piesātina katru darbību! Tādēļ ir jāaudzē brīnišķīgais uguns impulss, kurš visam dod dzīvību. Tādējādi piesātinātā uguns var pievilkt visas atbilstīgās enerģijas. Domas kultūrā vispirms ir jāaudzē ugunīgais impulss. Kā radošais impulss savāc saskaņas, tā doma pievelk atbilstības, – tā sargājiet uguns impulsu!

98. Cik daiļas ir dzirksteles garam, kurš pauž uguni un tiecību! Kalpojums ugunīgais atnesīs cilvēcei tik daudz jaunas evolūcijas zīmju! Tādēļ tik vitāli ir ienākusi Agni Joga un tik daudz zīmju pārrada un apdraud planētu. Tikai ir jāpieņem viss sūtītais cilvēcei. Tāpēc jutīgais Agni Jogas Mātes organisms tā sabalsojas ar

visiem sūtījumiem, kurus Mēs paužam. Tāpēc vajag veselību saudzēt. Patiešām, uguns plosās! Tik daudz ir apstiprināts, tik daudz ir virzīts, tik daudz ir priekšā!

99. Galvenā cilvēku kļūda ir tā, ka viņi uzskata sevi ārpus Esošā. No tā izriet sadarbības trūkums. Nav iespējams ieskaidrot stāvošajam ārpusē, ka viņš ir atbildīgs par notiekošo iekšpusē bez viņa. Izpaustais egoisma tēvs ir iesējis šaubas un pašapmānu, lai pārgrieztu vadu ar Gaismas Krātuvi. Neviena negrib iedomāties, ka Gaisma ir domas sekas, bet starpplanētu telpas apdzīvotāju lielais vairums apliecinās labprāt domu sadarbības varenību. Viņi pazīst sadarbību un saprot atbildību. Var iesakņot sevi pasaules domā un tādējādi gūt sev spārnus debesīs un pamatā, uz zemes. Daudz vērtīgu atgādinājumu par saikni ar tālajām pasaulēm ir izkaisīts!

100. Gara dzirkstele aizdedz sirdi, tāpēc Mūsu Mācība ir jāizplata ar sirds uguni. Kā var iedegt gara lāpas bez sirds uguns? Tikai uguns taču paceļ jaunradi un piesātina katru darbību. Enerģijai, kas virza uz dzīvības impulsu, ir vajadzīga izpaustā dzīvības uguns. Tā šajā likumā ir ietverti radošie spēki. Katras enerģijas saspriegums iedzīvina apkārtējās enerģijas – tā notiek visas materializācijas, savācot ap sevi visas enerģijas. Tāpēc gara kodols ir varens savācējs.

101. Cik dižens ir Hierarhijas likums! Cik celtnieciski ir visi Hierarhijas likumi! Patiešām, kāpnes ietiecas Debesīs. Tā katrs, kas tiecas uz Hierarhiju, var izpildīt Augstāko Gribu ar uzdevumu no Augšas. Tādēļ

Mēs ceļam ar Hierarhiju, tādēļ katram Norādījumam ir jābūt izpildītam kā Hierarha teiktajam. Tikai tā var piepildīt Augstāko Gribu. Tāpēc, patiešām, ir jā-sargā Hierarha vēlme. Kā gara pērles ir jāsargā viss apstiprinātais Avots!

102. Agni-joga pašaieliedzīgā sirds ietver sevī Pasaules sāpi, taču tā ir reta parādība. Kā sacīts senākajā garīgajā dziesmā: “Ietveršu sirdi Pasaules sāpi, sakarsēšu sirdi kā Zemes klēpi, piepildīšu to ar zibeniem. Jauna sirds – Pasaules Vairogs, uzzīmēšu uz tā Zemes-Mātes zīmi. Mātes Krusts būs manas degšanas zīme.” Tā zināja senie; un atkal Kalpojumā Pasaulei ir sirds uzticīgā, tādēļ Saku – ir jāsaudzē veselība! Piepildītu trauku nes uzmanīgi. Var priecāties par sirds uguns iedegšanos. Neaizmirsīsim, cik negaidīti iedegas jaunas ugunis.

103. Pretrunas ir melu tēva paklājs. Uzkāpušais uz tā nespēj redzēt cilvēku bez ļauna iztulkojuma. Zinātnes pretrunas parasti ir uz tā paša paklāja. Var pabrīnīties, kādā mērā spēj cilvēki piepildīt sevi ar iztulkojumiem, kuriem paši netic. Šolaiku baznīcas ir labākais piemērs, kāpēc parādība visaugstākā nemaina dzīvi. Tāpēc saudzēsīm ietverošo sirdi!

104. Gara evolūcijai ir nepieciešama apziņas apvienošana ar sirdi. Kad ir nošķirti spēki, tad nespēj gars darboties, tāpēc tik nepieciešama ir tiecība uz smalko enerģiju apvienošanu. Spēki taču ir visā kosmiskajā celtniecībā savstarpējā atbilstībā, un ar nošķiršanos var tikai apturēt attīstību nospraustu, tā-

dēļ tā tiek apstiprināta apvienotā apziņa. Katram spēkam ir vajadzīga spriegas darbības parādība – jo piesātinātāka, jo varenāka. Tāpēc ir jāsaspriego sirds un apziņas sviru apvienojums.

105. Vārds, kas nāk no sirds, piesātina izplatījumu, tāpēc domas, kas plūst tiecīgā straumē, izveido sfēru, kura aizsargā pret planētas indīgajām gāzēm. Domas ir aizsargtīkls cilvēcei. Taču tikai šie gaišie izstarojumi dod spēkus cīnīties pret tumsu. Tādēļ tik svarīgi ir caurslāņot izplatījumu ar sirds vārdiem: Gaisma ir ietverta tajos. Tā cilvēce paceļas ar domu spārniem. Tā tiek celta evolūcija.

106. Kas ir sirds dārgums? Ne tikai labvēlība, ne tikai līdzietība, ne tikai uzticība Hierarhijai, bet saskaņa ar Kosmiskajām Apziņām, kad sirds pārņem pat ritmu kosmisko neatkarīgi no savējā. Var ticēt tādai sirdij; tai piemīt jūtziņa, un kā izpaustā saikne ar Augstāko Pasauli vēsta neapstrīdamo.

Arī sirds dārguma parādība ir ļoti svarīga smalkā ķermeņa sagatavošanai. Iedomājieties, cik nozīmīgs ir eksperiments ar smalko ķermeni! Smalkā ķermeņa sablīvēšana spēj dot to, par ko apslēpti runā Šambalas Mācība. Var iegūt neuzveicamu karaspēku, var iegūt neaizstājamus līdzdarbiniekus, tiesa, uz laiku, bet to ties ārpus blīvās dzīves apstākļiem.

107. Strāvas kosmiskās plūst caur Agni-joga sirdi. “Piepildītā sirds jūt visas perturbācijas,” – tā saka gudrība senā par sirdi, kas ir piepildīta ar ēteru. To, ko elpo komiskais izplatījums, to elpo jutīga sirds. To,

ko elpo Kosmiskā Sirds, to elpo Agni-joga sirds. Katra vibrācija atbalsojas uz jutīgas sirds smalkajām stīgām, tāpēc tā ir jāsargā šis kosmiskais dārgums. Strāvas piepilda sirdi un paplašina iedarbības sfēru – tā rodas kosmiskā atbilstība.

108. Protams, kad izplatījumā trauc vaimanas, tad piepildītā sirds sajūt tik daudz skanējumu! Izplatījuma kauja ir dižena, un gaismas viļņi ir tik saspriegti. Tuvojas dižais laikmets, kā gan neuzveikt ļaunumu! Tāpēc tumšie tā stāv sardzē, kad ienāk dzīvē diženie Esības likumi! Kā lai tumšie nebaidās? Tādēļ tā Apliecinu Mūsu varenību!

Patiešām, pareizi teicāt par Mūsu darbu pamatprincipa nozīmi. Daile ir izteikta, tāpēc sargāsim tās pamatu. Pērles ir jāsargā!

109. Kāpēc parādības mēdz būt negaidītas? Ir divi nosacījumi. Pirmais – gaidīšana vienmēr rada pret darbību; pat apzināta gaidīšana var dot enerģiju, kas ir lieka parādībai. Otrs – pavēstot var tikt nejauši brīdināta Melnā Loža. Kaut vai vienas nepiederošas personas klātbūtne var noderēt par starpnieku. Visa pasaule sadalās melnajos un baltajos. Vieni kalpo apzināti, otri – pēc savas iedabas īpašības, un trešie pārstāv recekļainu masu, nederīgu nekam. Melnā Loža ir stipra, jo cīņai ar Gaismu ir vajadzīgs spēcīgs potenciāls. Nav gudri nenovērtēt pretinieka spēkus, it īpaši, kad viņu mīlotā Kali Juga beidzas. Protams, tā ir izšķirošā kauja, un ir jārūpējas, lai apmātība un kārdināšana neskartu vājos. Jau sen ir pateikts, kur atrodas galvenā tumšo loža.

110. Senāk noturēja melnās mesas un cēla statujas Bofamēdam; tagad viņi ir kļuvuši bīstamāki, jo, imitēdami Mūs, viņi ir atmetuši daudzus rituālus, bet pievērsušies domas spēkam. Ar Mums viņiem ir grūti cīnīties, bet skolnieka domāšanas nošķiršanās gadījumā viņi var kaitēt. Kad Norādīju saliedēties ap Valdoni, Ieteicu ļoti nepieciešamo. Vispār ir jāraugās uz Manām Pavēlēm kā uz padomiem neatliekamiem; ir laiks saprast, ka Dodu Mācību nevis pirms gulētiešanas, bet gan visas dzīves piesātināšanai.

111. Kad ir saspriegti visi kosmiskie spēki, tad nevar būt atkāpšanās bez postījuma. Kad ap Gaismu grupējas gaišie un ap Tumsu – melnie, tad nav atkāpšanās. Tādēļ, ja darbinieki vēlas uzvarēt, tad kā spēkam varenam ir jāpūlcējas ap fokusu, jā, jā, jā! Vienkārša fiziska forma turas kopā, tikai pateicoties daļiņu savirknējumam, cik gan daudz varenāks ir spēks, kas plūst no izpaustā Hierarha! Tādēļ uzvarēt gribošiem ir jāpiekļaujas cieši pie Vairoga, kas viņus paglābj, pie Hierarhijas, – tikai tā var uzvarēt. Tikai tā var bargajā pārkārtošanās laikā izturēt juku parādību. Tā iegaumēsim!

112. Pēc Valdoņa un Guru izvēlēšanās nevar būt atkāpšanās, ceļš ir tikai uz priekšu; un agri vai vēlu, viegli vai grūti – nonāksit pie Skolotāja. Kad melnie ielenks jūs un saslēgs apli savu, atliks vienīgi ceļš augšup, pie Valdoņa. Tad nojautīsiet, ka Valdonis nav kaut kur tālu, bet sudraba pavediens ir virs jums – tikai roka ir jāpastiepj! Var sastapties arī bez melno palīdzības,

bet biežāk tikai aplenkts cilvēks tiecas pie sudraba pavediena un tikai nelaimē iemācās sirds valodu. Ir jāsapūt Valdonis un Guru sirdī!

113. Saka: “Mīlam un godājam,” bet paši atceras tikai kā pērno sniegu, – miegs viņiem ir Valdonis. Bet pienāk stunda, un kļūs Valdonis par dzīvību un barību. Kā zibens pāršķeļ tumsu, tik būs gaišs Valdoņa Veidols. Kā dārgumu glabās katru vārdu no Augšas, jo nebūs izejas. Un ne daudzi, kuri ir iepazinuši Gaismu, aptraipīsies ar tumsu. Daudz tumsas ir visapkārt, un ir vienīgais ceļš pie Valdoņa. Atcerieties par Valdoni!

114. Kad kosmiskais spriegums ir tik liels, tad ir jāsakopo visi spēki Gaismas aizstāvēšanai, jo katra neticība Gaismai atver ieeju tumsai. Tāpēc tā ir jāargā katrs pamats. Kad spēki grupējas ap Gaismu, kā lai nepievienojas Vadošajam! Tikai tajā taču ir spēks un tajā ir ietverta uzvara. Kad Kosmiskais Magnēts pārvietojas, tad, protams, ir jāievēro Gaismas plūsma, jo tikai uz šīs kores var pārpeldēt norādīto straumi. Tādējādi doma par Gaismu parāda Valdoņa Vaigu.

115. Ja vien cilvēki vienmēr atcerētos, ka viņi stāigā pa bezdibeņa malu! Tā taču arī ir. Viņi var tikt izglābti vai norauti lejā jebkuru brīdi ar veiksmīgu vai neveiksmīgu pavērsienu. Vai tad tiešām nav iespējams paturēt prātā šo saikni ar kosmisko plūsmu, lai bez drebēšanas varētu ielūkoties bezdibenī, bet atceroties pastāvīgi par tā esamību?

116. Protams, jutīgais Agni-joga organisms pie-
skaras strāvai kosmiskajai. Katrs vilnis atspoguļojas
centros, un jutīgā Agni-joga uztveres spēja apstiprina
kosmiskos viļņus. Tāpēc visi kosmiskie un zemes
viļņi tā skar centrus ugunīgos. Tāpēc ir tā jāsaudzē
veselība. Protams, ir grūti, bet kosmiskā apziņa ir tik
brīnišķīga.

Kurš gan labāk izlems un zina? Tikai Hierarhs. Tā-
pēc ir jāsargā katra pērle. Tā lai glabā dārgumus. Pa-
tiešām, Apstiprinu – tikai tā uzvarēsit.

117. Zemestrīces, izvirdumi, vētras, dūmakas, iz-
žūšanas, klimata pārmaiņas, slimības, trūkums, ka-
ri, sacelšanās, neticība, nodevības – kādas vēl bargā
laika pazīmes gaida cilvēce?! Nav vajadzīgi pravieši,
visnecilākais skrīveris var pateikt, ka nav sakrājies
nekad tik daudz baisu Zemes pagrimuma vēstne-
šu. Taču kurlas ir ausis un aptumšotas acis! Nav
bijis vairāk pagrimušākas stundas kā šis planētas
gads! Kā ceļš tiek klāts uguns viļņiem, un savu laiku
pārdzīvojušie briesmoņi rāpo projām, nevēlēdamies
izprast notiekošā vērtību. Patiešām, turas Pasaule uz
Magnētiem – nemanāmiem kā gaiss un izplatījuma
liesma un tikpat nepieciešamiem kā Gaisma. Mūsu iz-
paušmei dotie Mūsu Magnēti ir kā vētras pārsteigta
kuģa enkurs.

118. Tā var redzēt beigas Kali Jugai. Kur ir sākums
Satja Jugai, tas ir atkarīgs no cilvēces. Mēs zinām, ka
Satja Juga ir nolemta, bet tās vieta un apstākļi var būt
dažādi. Mani kareivji, Varu sapulcēt jūs pēc derīguma
un pēc uzticības!

Iekrita cilvēks akā un aizklāja caurumu ar melnu lakatu!

119. Doma darbojas ar dzīvības impulsu. Kā gan var parādīt tik mazu tiecību uz domāšanas attīrīšanu un attīstīšanu?! Apziņa pievelk visas dzīvības izpausmes, un domas radītājs piesātina izplatījumu. Tādēļ tik nepieciešams ir tiekties pēc plašām domām un dzīves pamatu izpratnes. Katra dzīve tiek celta uz savas orbītas, un katrai dzīvei ir pamats, uz kura visām darbībām ir jāatbilst Augstākajam. Tāpēc katrai domai ir jābūt vērstai uz izpausto varoņdarbu un jāsargā augstākā tiecība. Tiecības kvalitāte ir atkarīga no impulsa. Tādēļ ir jāattīsta visas domas, kas ved uz apziņas izsmalcinājumu, – tā var celt augstāku pakāpi.

120. Tāpēc, kad tiek dota augstākā tiecība uz Valdoni, ir jāsaglabā orbīta un fokuss izpaustais. Tādēļ visi Mūsu Balsti ir jāpasargā, jo mākoņi ir visapkārt. Uzvara ir paredzēta, taču ir jāpasargā visi Balsti, un augstākā tiecība var sniegt visas iespējas. Laiks ir bargs, bet skaists. Piepildīšanas un celsmes laiks. Augstākā sprieguma un zemes kaujas laiks. Laiks, kas raksta diženu lappusi un veido diženu nākotni! Tāpēc naidnieki tā trako, ka Augstākais Likums ienāk dzīvē.

121. Vairogs Mūsu ir vienots, tādēļ Mēs novērtējam pilnu apziņu. Daļēji uzplaiksnījumi bieži nodziest, tāpēc ir jāprot pazīt pilnīgu uzticību. Tikai tā var saņiegt un paplašināt apziņu. Augstākais ceļš ir jāiet.

122. Galvenais, netapt par punduriem. Pundurim pat durvju sliekšnis ir grūtāks par kalnu. Pundura domāšana novedīs pie paseklināšanās un pēc tam pie trūdēšanas. Pareizi ievērots, ka ir jānovēro pamatauras iedarbība; to pieņēmušie var sadarboties, bet noliegšana būs droša nederīguma pazīme. Nav jāpierunā par pamatiem: ja to nav sirdī, nekas nespēj ieskaidrot tos. Tāpēc novērojiet dzīves kustību ne kā punduri. Tāpat var pieņemt Skolotāju ne ar pazemes punduru smadzenēm.

123. “Maldu pils” – tā tiek dēvētas kādas drupas Kurdistānā. Stāsta, ka pils bija uzcelta kļūdas dēļ; vieta bija izraudzīta kļūdas dēļ; īpašnieks apprecējies kļūdas dēļ; karojis kļūdas dēļ; bijuši padomnieki kļūdas dēļ; spēlējis kauliņus kļūdas dēļ; saslimis kļūdas dēļ un gājis bojā kļūdas dēļ. Drīkst pieļaut tikai zināmu daudzumu kļūdu!

124. Kad sanāk kopā dažādas plūsmas, tad, protams, ir jāveic pasākumi pret tām. Atšķirīgās plūsmas tiek vadītas ar pretdarbības pasākumiem; visas naidīgās plūsmas ir jāsavalda. Tāpēc katra bulta, kas ir raidīta Vairogā, tiks pavērsta uz ienaidnieku – tā darbojas bu-merangs, un Mūsu iedarbības strāvas būs varenas. Tā ir jārikojas, aizsargājot Pamatus un visus augstākos Hierarha Norādījumus. Vienīgi tā var sasniegt.

125. Ievērojiet, kā cilvēki lasa Mācību. Ievērojiet, kurās vietās viņi apiet un cenšas neievērot. Sevišķi bieži cilvēki aizver acis pret visu, kas attiecas uz nodevību

un psihisko slepkavību. Nevēlas pat iedomāties, ka viņi var kaitēt ar domām no attāluma. Tā cilvēki izvairās no tā, kur viņi visbiežāk ir vainīgi. Nav jābūt domu milzim, lai kaitētu. Pat viduvēja doma, ko ir saindējis imperila kristāls, būs ļoti iedarbīga. Iecerēt nodevību nozīmē paveikt izpausto pusi, jo jau saindētais apvalks uztvers pat mazumiņu. Patiešām, domu saindēšanas vairāk kaitē pat par narkotikām. Tāpat var atgādināt par inficēšanu ar domu sūtījumiem. Var padarīt tik nespēcīgu, ka katra infekcija pietuosies viegli. Doma ir kā atslēga atveroša.

126. Kā var izvairīties no sūtīto domu kaitīguma? Ir viens un tas pats padoms – saspriegot tiecību uz Valdoni, šajā virzienā var iegūt jebkuru imunitāti. Tāpēc Iesaku izprast Hierarhiju; no augstākās garīgās tiecības līdz pat sīkākajām, pat miesas, vajadzībām – visur ir vajadzīgs sudraba pavediens. Stūrgalvība un Melnā Loža visādi atvairīs domas par Hierarhiju, kaut arī viņiem pašiem ir ļoti attīstīta pakļautība, taču viņi glabā to sev, zinot šā likuma negrozāmību.

127. Izplatījuma uguns izkausē visus uzkrājumus. Bet kādu aizsprastu ceļ cilvēki un kā pieblīvē izplatījumu ar neizpratni un apziņu, kas tik maz ietver Kosmosa celsmi! Kā var radīt, neatzīstot Augstāko Vadītāju? Kā var celt, nejūtot pavedienu, kas savieno ar Hierarhu? Kā var cerēt uz sūtījumiem, ja gars neatveras pretī Gaismai? Vienīgi ar piekļaušanos Hierarhijai un paustās Gribas izpildīšanu var, patiešām, gūt sekmes un sasniegt visu apstiprināto.

128. Tāpēc katra tiecība, kas ved uz skolnieka apvienošanu ar Skolotāju, vada uz augstāko likumu izziņāšanu. Skolnieks, kas nevēlas Skolotāju, līdz ar to atzīst savu tumsonību, jo aptur savu attīstību. Katrs spēks, kas velk garu augšup, taču ir attīstības spēks. Kā gan paplašināsim apziņu un pacelsim garu, ja nepieņemsim Hierarha Roku? Iedomības parādība tik postoši aizkavē pavirzīšanos, tāpēc ir vērts aizrādīt visiem runātājiem par pārmērīgu uzticību Skolotājam, ka vienīgi ar uzticības spēku Skolotājam var sasniegt apziņas izsmalcināšanu. Gara un domas kultūra prasa sekot, paužot neuzvaramu uzticību Hierarhijai. Vienīgi tā paceļas gars, vienīgi tā var nostiprināties gara evolūcijā. Tādēļ arī Kalpojuma daiļums ir ietverts apziņu apvienojumā. Kad apziņu loki ir apvienoti, tad Gaisma valda un apstiprinās augstākais uzdevums. Tikai tā tiek sasniegts Augstākais Likums! Tā Mēs radām!

129. Pierakstiet jautājumus skolniekam: “Vai nekalpo tumsai? Vai neesi šaubu kalps? Vai neesi no-devējs? Vai neesi melis? Vai neesi gānekļis? Vai neesi slinks? Vai neesi dūsmīgs? Vai nepaud nepastāvīgumu? Vai neesi nolaidīgs? Vai pazīsti uzticību? Vai esi gatavs darbam? Vai nenobīsi no Gaismas?” – Tā jautāji skolniekiem, gatavojot viņus pārbaudījumam.

130. Celsmē ir jāattīsta visas tiecības uz identisku izpratni. Katrs uzdevums nes savu identisko spēku; uz šīs atslēgas meklēšanu ir jātiecas. Nevar prasīt, lai parādību diženu varētu izmērīt ar maziem mēriem. Nekādi neizgreznot sīku domu, nekļūt par varoni sīkai

domai! Tikai smalks identiskums dod atbilstību. Tāpēc viss augstākais ir augstākajam. Jo augstāk, jo apstipriņošāk – tikai tā var augt un realizēt nolikto dzīvē. Plāns Augstākais prasa augstāko mēru likšanu lietā.

131. Tāpēc, kad Mēs pasludinām Hierarhiju, Mēs zinām izplatījuma kauju, kas aicina uz Augstākā Likuma izpratni. Jaunrade prasa apzinātā Hierarhijas principa apstiprināšanu. Tā Mēs ceļam, tā Mēs aicinām uz smalku Hierarhijas izpratni. Patiešām, paustais Likums ienāk dzīvē! Tādējādi pakāpe augstākā ir apstiprināta.

132. Norādu uz sirds piepildīšanu un sirds lūgšanu divu iemeslu dēļ: pirmkārt, tā ved uz savienošanos ar augstāko pasauli, otrkārt, tai nav vajadzīgs īpašs laiks un ir izdarāma jebkura darba laikā. Var viegli pierast pie īpašas sajūtas sirdī, nebaidoties no sekām. Sirds nepārpūlēsies no Valdoņa, gluži pretēji, tikai domas apkārtējās var ietekmēt sirdi. Tā beidzot kādreiz cilvēce sapratīs domu nozīmi, kaut vai savas sirds labad. Lai padomā par sūtījumu indi! Ir laiks pievērst uzmanību slimību daudzumam no domām. Nav slikti katras slimības laikā iedvesmot pret domām. Tāpat var izdarīt magnētiskus pasus virs bojātā orgāna. Nav vajadzīgs nekas sevišķāks par sirds lūgšanu, kas rada magnētisku saikni ar Augstāko. Uzliekot rokas, nevajag domāt par slimību, bet tikai sazināties ar Augstāko.

133. Kādu labumu var gūt no maziem eksperimentiem un novērojumiem! Neierobežojot savu laiku,

skolnieks var vērst uzmanību uz ļoti daudzām sīkām parādībām. Katru dienu, parasto nodarbību vidū, pievērsiet uzmanību organisma izpausmēm. Katrs savā veidā atspoguļo parādības kosmiskās, vajag tikai bezbailīgi atzīmēt katru sajūtu. Tāpat var atzīmēt pat sadzīves priekšmetu dzīvi noteiktas rokas ietekmē. Atkārtojiet tam, kurš aizmirst par personības un piekāriena iedarbību.

134. Kosmiskais Magnēts pievelk visas atceļamās enerģijas pie jauna centra, tādā veidā visas novecojošās enerģijas tiek atceltas, dodot vietu jaunām. Tāpēc spēku pārmaiņas laikā visi divdabīgie spēki pazūd kosmiskajā procesā. Tikai Gaisma un Tumsa ir pretmeti un tiek saspiesti Kosmiskajā Kaujā, tādēļ tiecība ir precīzi jāpiesātina ar pievilksmes uguni un ar visu impulsu ir jāmeklē Gaisma pret Melno Ložu. Ir jāapbruņojas ar uzticību, ar Hierarhijas apziņu un ir jāuzdriekstas pret Tumsu ar visām gara un sirds svirām.

135. Tā katrs tumšo mēģinājums būs jauna izdevība Mums un bumerangs pretiniekiem, tikai tādā veidā ceļš noskaidrosies, un katrs naidnieka solis būs pašam lamatas. Tā Mēs uzvaram. Ir tik nozīmīgs laiks. Ir tik saspiests laiks!

136. Tikai ar visu spēku saspienumu uzvarēsiet. Vajag iegaumēt un likt lietā. Pie Mums ir izlemta pilnīga veiksmē, ir atkarīga no jums tās pieņemšana. Viss šaubu, aizdomu, baiļu, apvainošanās, nosodījumu dārzs ir jāpamet. Ja vēlaties uzvarēt, tad no katra nodevības ir jāizvairās, jo izpausto šaubu sekas un

Hierarhijas necienīšana pārtrauks visus pavedienus. Kad kuģis vētrā turas tikai pie enkura, ir muļķīgi sākt mainīt ķēdi. Pamatu sargiet un celieties augšup tikai ar pamatu pieaugumu. Nepaguršu atkārtot par Hierarhiju, līdz apzināsities. Nepietiek ar galvas māšanu, ir laiks pārdomāt un likt lietā. Man ir iemesls, ja Atkārtuju.

137. Visstiprākā sprieguma zīme ir mēļa zvaigzne, jo enerģijas saspriegums un sakāpinājums arī ir radīšanas izpausme.

Neuztveriet neviens vieglprātīgi Manu brīdinājumu. Kad uzvara ir izsvērta un noteikta, tad nevar būt aizbildinājumu vai nejaušību. Atcerieties: enkurs ir viens, Gaisma ir viena! Un, kad rit vislielākā kauja, tad nav piedodami izjaukt ierindu. Būšu ļoti skarbs, jo laiks negaida, un jau tā ir tikuši atlikti daži panākumi. Smagums ir vienīgi pašiem no sevis. Pamatu saudzējiet! Daudzas ugunis ir iedarbinātas. Atcerieties, mēļā zvaigzne ir augstākais saspriegums.

138. Pieradīsim, kur var būt īsta gatavošanās nozīmīgām darbībām. Jau katru dienu tuvojas izšķirošie termiņi. Kā spārni aug augšupejai, kas bija jau pareģota kā mazās sakritībās, tā arī izšķirīgos notikumos. Atkal tiks izrunāti Pavēles vārdi, tātad augļi atkal jau ir nobrieduši. Atkal sapņi, un ilgojumi, un cerības savijas mezglā, kas iezīmēs nākamo negrozāmības pakāpi. No neredzami sīkām sakritībām atkal savijas taustāmi fakti, un tas, kas likās vai nu nenoticis, vai atcelts, atkal kārtojas notikumu sārtā. Atcerieties daudz sacīto un lieciet lietā šodien.

“Nebaidos, jo naidnieki kalpo un pretinieki savāc vērtības gara mantnīcā.” Tātad domājiet labestīgi un tiecieties uz jaunu pakāpi, uz jaunu sasniegumu.

139. Pavediens, kas saista Skolotāju ar skolnieku, ir pats varenākais vads un sniedz aizžogojumu izpausīto. Kā gan ir iespējams izrādīt savu tiecību bez Skolotāja? Tie mazdūšīgie, kuri saka: “Iesim paši,” nezina aizžogojuma tīkla nozīmi; tāpēc Hierarhijas ķēdes neatzīšana sniedz sekas, kas ir vienādas ar celsmes principa sagraušanu. Tā tikai uz varenās Hierarhijas var nostiprināties celsmē.

140. Cēlonības dzirksteles lido izplatījumā, un katra dzirkstele atnes savas sekas. Tādējādi Skolotāja neatzīšana atstāj skolnieku bez vadības, un katrai šādu klejojošu garu darbībai nav celtnieciskas nozīmes. Tā katrai garīgai tiecībai ir jāaizved pie Vadītāja meklēšanas. Cēlonība dod savus brīnišķīgos asnus, kad skolnieks saprot Hierarhijas nozīmi.

141. Protams, nešaubāties, ka Liecināšu par Hierarhiju. Uztāsim, līdz panāksim stingru šīs panacejas izpratni, taču katru reizi atzīmēsim jaunu īpatnību, jo nemēdz būt Mūsu atkārtotāšanās.

Var pajautāt: “Vēršos pie Valdoņa ar visu spēku, bet tik un tā nenasniedz aicinājums?” – Sakiet: “Vai vaļsirdība bija?” Šī pievēršanās kvalitāte ir nepieciešama kā Gaisma. Katrs var iegremdēt skatienu sirdī savā un aplūkot vecās pasaules stūrīšus. Bez vaļsirdības nebūs vada. Tāpēc saspriegojiet visus spēkus un izvēlieties vaļsirdību.

142. Bieži dzirdat par kauju, kuru izraisa Tumas spēki. Tagad atrodaties tās vidū. Patiešām, Paši Hierarhi piedalās kaujā, tāpēc jo cildenāka būs uzvara. Bet turiet Roku Manu kā enkuru. Nerunāšu par šausmīgajām briesmām bez iemesla. Tādēļ nepalaidīsim garām mirkli, lai apvienotos un, pametuši pagātņi, tiektos uz nākotni un turētos stingri kaujā. Ir jāatceras, ka liels gods ir sastapties ar ļaunuma milžiem! Zinu spriegumu jūsu, bet uzņemiet to kā svētu pacelšanos. Dzeniet prom visu ļauno un tumšo. Piesauciet Mani bieži, kad tiek apdraudēta Gaismas parādība. Atcerieties Hierarhiju!

143. Kad saspriegtais Magnēts savāc kopā visus spēkus, ir jāatšķir katra enerģija. Tāpēc ir jāzina, kādi spēki ir pieļaujami celsmē un kādi spēki var kaitēt. Atšķiršanu var sasniegt tikai ar piekļaušanos Augstākajai Apziņai, jo vienīgi tīras tiecības mērs var atklāt apstiprināto Kalpojuma Novēlējumu. Tādēļ ir jāiemācās atzīt visus augstākos likumus, ceļot uz tiem dzīvi.

144. Kosmiskās parādības, protams, atsaucas uz saspriegtā Agni-joga jūtām. Cilvēku darbību plūsma tik atklāti izraisa apakšzemes vētras un pārpasaulīgās ugunis. Identiskums parādās visur, un visam notiekošajam ir tāda saikne. Tāpēc ir jāpauž svētas jūtas pret Hierarhiju un Sirdi izpausto. Tā glābšanas enkura parādība ir jāsaprot un jāpiekļaujas spriegi.

145. Diemžēl tagadējais laiks pilnīgi atbilst pēdējam Atlantīdas laikam. Tie paši viltus pravieši, tas pats

viltus pestītājs, tie paši kari, tās pašas nodevības un garīgais mežonīgums. Pie mums lepojas ar civilizācijas druskām, tāpat tieši atlanti prata traukties pār planētu, lai ātrāk apmānītu cits citu; tāpat tika apgānīti tempļi, un zinātne kļuva par spekulācijas un ķildas priekšmetu. Tas pats notika celtniecībā, it kā neuzdrošinājās celt izturīgi! Tāpat sacēlās pret Hierarhiju un nosmaka savā egoismā. Tāpat izjauca pazemes spēku līdzsvaru un radīja kopīgiem spēkiem Katastrofu.

146. Kad saikne ar Valdoni ir stipra, var kalnus bīdīt. Tiecība uz Hierarhiju radīs to kultūru, par kuru daudz tiek runāts. Miruši ir tie, kas domā, ka ar zemes maiju var radīt cietokšņus! Tikpat nesaprātīgi, kā bērni no dubļiem sapņo uzmūrēt cietoksni! Patiešām, izturīga ir tikai gara pasaule, jo ir nesagraujama un neiznīcināma! Var norādīt, ka pirmā kultūras pazīme ir personisko ķildu trūkums.

147. Kad izšķiras planētas liktenis, tad spēki ir izvietoti pa Gaismas un Tumsas poliem, tāpēc katram garam ir jānorobežojas no mazdūšības. Nostāties Gaismas pusē nozīmē iet ar Mums zem Hierarhijas Karoga; iet ar Tumsu nozīmē iet zem izpaustā Melnā Karoga nastas. Tā kaujas laikā ir ugunīgi jāapzinās varenība Mūsu un jāceļ likumīgs dzīves apstiprinājums. Tikai tā var pieņemt tumšo izaicinājumu, jo, kad garam ir imunitāte pret mazdūšību un nodevību, tad uzvara ir dota. Tā nostiprināsimes Hierarhijā.

148. Protams, kad notiek kauja, tad spēku jaunrade saspriegojas un katra uzticīga darbība dod spēcīgu

posmu aizsargķēdē. Katra izpausta, Hierarhijai uzticīga sirds kalpo par liesmu naidnieka satriekšanai. Tāpēc tikai tīra tiecība uz Hierarhiju dod pareizo lēmumu, tā Mēs uzvaram. Protams, kad kauja ir spriega, tad tik daudz ir gribētāju kaitēt, taču Plāns ir neievainojams, un tikai pilnīgas tiecības uz Hierarhiju parādīšana dos uzvaru.

149. Nekad nav teikts, ka būtu jāuzveļas Valdonim, gluži otrādi, ir ticis atkārtots – piepildieties ar Valdoni! Ir milzīga atšķirība starp uzvelšanos, biklu un neiedarbīgu, un būtnes piepildīšanu ar Valdoņa apziņu. Kā zobens neuzvarams satriec visus šķēršļus apziņa, kas ir identificēta ar Valdoni! Nevar mājot šaubas tur, kur ir iedegta apziņa liesmainā! Nebūs paguruma tur, kur ir pieņemts Spēka Avots Neizsīkstošais! Nevar ienākt bailes necaurbadāmu bruņu templī! Tā Iesaku pieņemt Manus Vairogu, neķeroties pie glābjošas aizstāvības, bet uzvarēt ar apziņu saplūsmi.

150. Var vērst uzmanību uz ceļgalu centra iedegšanos; pat plankumi uz ādas dod tās pašas stigmatas kā pēc ceļos mešanās. Tātad lūgšana var būt sirdī, parādot tās pašas pazīmes. Tā var uzkrāt vērtīgas pazīmes, piemēram: kosmisko enerģiju ritms sirdī vai vēdera stipra pietūkšana centru klātbūtnē apstiprinās, kā arī balsene, pakausis un galvvidus.

Galvoju par veiksmi, ja piepildīsities ar Valdoni!

151. Spēku pret darbībā ir vienmēr jāievēro maksimāla centralizācija. Tādēļ fokusa spēks ir tik vajadzīgs, un katram sardzē ir jārēķina sava pozīcija no centra;

tādējādi centrālā varenība izstaros visus starus, un ēnām būs jāpazūd. Fokusa radiācija garīgajā plānā ir tik neuzvarama! Tādēļ gara imunitāte var tikt sašņiegta, tiecoties uz garīgo fokusu. Hierarhija tāpēc ir brīnišķa, ka, patiešām, pārstāv šo vareno fokusu. Tā ir bezrobežīgi jātiecas uz Hierarhijas likumu!

152. Tā pie Mums ir izpausta Garīgā Fokusa varenība. Tā negrozāmi ir Hierarhijas likumi, un apstiprinātajai varenībai piedrošusies var atrast pareizo ceļu. Tādēļ tik svarīgi ir tuvoties Mums un vienotā tiecībā atnest norādīto. Tā Mēs esam apstiprinājuši uzvaru. Tā ir jāsavāc visi labākie centieni, lai piekļautos Garīgajam Fokusam!

Fokuss staro apziņu saplūsmē. Mūsu Fokuss ir varens siržu saplūsmē. Mūsu Fokuss ir neuzvarams, Apstiprinu! Tā lai Garīgais Fokuss staro katrā līdzdarbinieku sirdī. Gara jaunrade nešķirami saistās ar atbilstošu tiecību. Tā saskaņā izpaušme ir likumīga parādība.

153. Bīstama ir maija, kad cilvēce domā, ka spēj radīt pilnīgi līdzīgus priekšmetus; cilvēki aizmirst, ka pat radišana dažādos laikos jau ienes būtisku atšķirību; tādējādi standarts var apmierināt tikai zemāko apziņu. Izpratnes nosacītību pieminēšana atbilst maijas izpratnei, bet pamati nevar būt maijas robežās. Tā pievērsīsimies nesatricināmajam, citiem vārdiem, saplūsmes garam ar Hierarhiju. Pārmeklējuši visus plānētas nostūrus, atradīsim tikai vienīgo ceļu augšup. Var sacerēt tūkstošiem himnu šai augšupgaitai, bet pamatā būs viena identiska gara tiecība uz tām pašām

sfērām, kur tas ir saņēmis savu granulāciju. Var izpētīt visus cilvēku dialektus, bet nekur neuzdriktēsies vārds izteikt nesatricināmo, neizsakāmo Esības Pamatu un ceļu pie visa Esošā Tēva. Bet sirds sakāpinājuma stundā pazīst Neizrunājamo un jauš ceļu augšējo.

154. Tumsā virza sardzes balss uz Tornī, kur nesnauž Valdonis. Nevar kalpot sardzes vīrs, ja nejutīs Valdoni. Un pasaules sabrukums ir tikai Hierarhijas pārkāpšanas sekas. Hierarhijas pārkāpšana ir visas cēlonības, visu likumīgo seku sagraušana.

155. Apziņa, kas nav saplūdusi ar Valdoni, nevar tiekties uz “kausa” uzkrāšanas likumu. Tikai Kosmiskā izpaustā Magnēta spēks var tuvināt garu Skolotājam. Patiešām, kas ir pievienojies Augstākajai Apziņai, iegūst domas varenību. Tikai, kad gars pieņem visus sūtījumus no Augšienes, tas var paplašināt apziņu, citādi neatmodināt spēku, kas atrodas “kausā”. Tā sakaru pavediens ir gara kāpnes, pa kurām paceļas gara spēks. Jaunrade tiek apstiprināta ar šo brīnišķīgo pavedienu. Tādējādi gara augšupeja noris saiknē ar Valdoni.

156. Šī saikne mūs apvieno un rada labākās sekas. Tā visbrīnišķīgākais pavediens ir sudraba, kas apvieno Hierarha sirdi ar skolnieku. Gara gaisma tiek uzturēta ar šo varenību. Tādēļ, kad Mēs runājam par vienoto auru, Mēs domājam saiknes parādību, patiešām! Tāpēc kā Gaismas Avotu lai sargā Pavēles, tā var pievilkt labākās iespējas. Tā Hierarha apslēptā saplūsme ar skolnieku notiek, kad skolnieka apziņa

tiecas uz Hierarha apziņu. Tā brīnišķīgo lappusi rada apvienotā sirds!

157. Saprotiet, ko nozīmē Skolotājam katrs atkritējs! Ja katram skolniekam ir piešķirts īpašs stars, tad ir jāizpaužas šā pavediena saraušanai. Ne bez iemesla neatlaidīgi jautā Skolotājs klauvējošajiem: “Vai neesi nodevējs?” Pavediena iznīcināšana starp Skolotāju un skolnieku var tikt izdarīta vienīgi lēnā procesā, taču parastā straujā nodevība ir ļoti sāpīga kā Skolotājam, tā nodevējam. Patiešām, apmiglojas nodevēja saprāts, un caur pārrautā pavediena brūci visvieglāk iekļūst apsēstība. Ir jāuzskata šis nodevības process par fiziskām briesmām, nerunājot jau par garīgajām sekām. Var iedomāties, cik piesardzīgi ir jāizraugās skolnieki, lai neveicinātu kosmisko ļaunumu. Tādēļ katra Mācība sniedz spēcīgus nodevības piemērus. Nav jābūt, lai izdarītu nodevību, noteikti Devadatam vai Jūdasam, arī bez šiem prototipiem izplatījums ir pilns ar sakropļotiem stariem.

158. Bez saiknes ar Skolotāju pat ar vienu noliegsmes saru varam ielaist melno iemītņieku. Vieglprātība netālu nakšņo no nodevības. Tā var iedomāties sekas skolnieka atraušanai no Skolotāja. Cilvēkiem ir laiks ielūkoties vājprātīgo namos un pārbaudīt saslimšanas cēloņus un apstākļus, īpaši tagad, kad šī sodība ir bīstamāka par mēri.

Protiet sargāt pavedienu ar Skolotāju un piepildīt sirdi ar Valdoni. Nedrīkst aizmirst to, kas veido nesatricināmas augšupejas būtību. Ne darbi, ne apstākļi, ne raksturs, ne iemesli visādi nevar likt šķēršļus starp

skolnieku un Skolotāju. Skolotāja atzīšana ir visīsākā ceļa izveidošana. Pamest Valdoni nozīmē nodot pašam sevi.

159. Var redzēt visu izpausmju vienotību, kad gars prot atstarot labākās tiecības. Izplatījums prasa novērojumus, un katra parādība prasa apzinātu ietveri. Tikai, kad jaunrades pamati ir stipri, var celt evolūcijai.

Akbars teica: “Neredz šķielētājs viduspunktu.” Tāpēc katrai dzīves darbībai ir vajadzīga stabilitāte. Nevar skatīt divas paralēlas līnijas, nezinot, kuru izvēlēties. Tāpēc stabilitāte ir tik nepieciešama, un tikai pienākšana, visciešākā Hierarhijai, dod pareizo ceļu un augstāko risinājumu.

160. Tā katram skolniekam ir jātuvojas Hierarhijai un ar visu garu jānostiprinās tuvā pieejā. Tiecība uz Valdoni dos pilnīgu Hierarhijas izpratni un parādīs garam sudraba pavedienu. Vidu ir ieņēmusi Hierarhija, no vidus iziet visi stari, uz vidu tiecas visi stari. Tāpēc gara stabilitāte var pievilkt pozitīvās parādības. Tā saplūsmes varenība ir sirdī. Patiešām, sirdī! Tā Mēs radām, tā tiek apstiprināta augstākā pakāpe!

161. Ne tikai tieša saikne ar Valdoni, bet pat neapzināta tiecība uz Hierarhiju rada uzplaiksnījumu saziņai ar kosmiskajiem spēkiem. Kur parādās krāsainas zvaigznes, tur ir atvērtas durvis uz Labuma ķēdi. Protams, reti cilvēki pievērš uzmanību acīmredzamām pazīmēm, taču, iedziļinoties gara dzīvē, var ne vien saprast šo uguņu nozīmi, bet pat saskatīt to

mijattiecības. Var pamanīt veselas kaujas starp melnajām un zilajām un var pārliecināties, kā zilās vienmēr nosegs tumsas dzinumus.

162. Vistuvākā zinātne garam būs augstākā matemātika, ja tā ir izprasta pareizi. Tā abstrakcija top par realitāti. Zinības miglu var izgaismot Bezrobežība. Protams, mums ir jātiecas uz visu, kas var izvest mūsu apziņu aiz planētas robežām. Tikai tā var izprast patiesās vērtības. Kas spēj saprast sintēzi, tas izprot Hierarhiju. Var daudz atkārtot par Hierarhiju, un Mēs līdzināsimies dzenim, kamēr neizkalsim cauri uzaugumu mizai. Atkārtāju, ja nesaprotat Hierarhiju garā, tad izprotiet kaut vai veselības labad. Parādiet cieņu.

163. Atbilstība starp izpausmi un faktoru, kas izraisījis darbību, tik vareni izpaužas visā Kosmosā. Visas pazemes ugunis tiek izsauktas planētas virspusē ar cilvēces, kas kalpo par posmu starp pasaulēm, darbībām. Tā smacējošās gāzes izsauc spēkus atbilstīgus. Katra cilvēku doma rada savas atbilstības, tāpēc nav iespējams radīt bez centru izpausmes un pievilksmes pie Hierarhijas likuma.

164. Kosmiskajā jaunradē viss tiek celts uz pēctecības, katra veidojuma saknes taču turas Hierarhijas likumā. Katrs uzdevums un plāns tiek veidots lietderīgi un apstiprināts ar lielo evolūcijas plānu. Tā visi Mūsu apstiprinājumi dod labas izpausmes. Tikai pievilksme pie Hierarhijas ķēdes var dot ceļu uz Bezrobežību. Tāpēc saplūsmes varenība pārvalda pasauli, patiešām!

165. Ārsts, kas spēj izpētīt svētās sāpes un nedara to, ir vainīgs. Ar sāpju šo izpēti un salīdzināšanu ar parādībām, kas tās ir izraisījušas, viņš varētu sagatavot nākamās evolūcijas pakāpes. Būtībā sāpēm svētajām pasaules garīgās attīstības laikā nav jābūt, bet apkārtējais nepilnīgums rada šīs sāpes. Tādējādi pēc apstākļu un cēloņu salīdzināšanas var paredzēt evolūcijas virzienu. Un, protams, var daudz izlabot cilvēku apziņā, ja zinām, ka pat zemestrīce tiek izraisīta ar cilvēces garu. Var pakāpeniski savākt daudz parādību, kur cilvēks ir radītājs. Tādējādi svētās sāpes būtībā ir nākamās rases rādītājas neattīstīto žņaugos, tādēļ Saku – saudzējiet veselību. Saku – neapgrūtiniet to ar nevajadzīgiem izlēcieniem un aizkaitinājumu. Ne tikai ap jums, bet pa visu Hierarhiju traucas kļūdu atbalss. Taču jebkura saudzība ir ne tikai labdarīga jums, bet arī stiprina izplatījumu tālajās sfērās.

166. Tiešām, cilvēce ir saikne starp pasaulēm. Ir jāpierod pie šīs domas, ir jācenšas likt to lietā dzīvē. Ir savādi, ka ārsti neizmanto iespēju kļūt par veselības nesējiem, liekot lietā nervu centru pazīšanu, jo tieši šie centri ir garīgie taustekļi un magnēti. Pat fizisks magnēts tiek guldīts īpašos kaimiņos, lai nezaudētu spēkus. Vai nervu centri nepelna tādu pašu uzmanību? Un vai nevajadzētu cilvēkiem īpaši sargāt nākamās rases personas? Tilts starp krastiem tiek apsargāts sevišķi. Var lūgt cilvēku: “Draugs, nesarīko zemestrīci!”

167. Centrs, kurš apgaismo visus Mūsu darbu pāsākumus, ir apstiprināts ar Hierarhijas likumu. Jaun-

rade trauksmainā balstās uz Hierarhijas centra. Cik atklāti cilvēce novirzās no pareizā ceļa un pareiziem centieniem! Kurš baidās no Skolotāja parādības, tas paliks par ignoramusu. Kurš atstumj Roku Vadošo, tas paliks mūžīgos maldos. Kurš baidās pazaudēt savu individualitāti, tam nav tās. Tā lai aizdomājas par diženajiem Hierarhijas likumiem.

168. Pastāv maldīgs uzskats, ka tumšie ir Gaismas antitēze un tāpēc ir nenovēršami, – tas ir kļūdaini. Tumsa, Gaismas antitēze, ir nekas cits kā neizpaustais Haoss. Tumšie noniecina radošās Gaismas cīņas ar Haosu izpausmi. Diezgan būtu cilvēcei izpaust Haosu un šajā lielajā cīņā sadarboties ar Diženajiem Gariem. Taču tumšie vienādoja neapvaldīto stihiju savaldīšanu ar dumpinieku egoismu un sāka izaicināt Haosu, nevis pārveidot to darbīgā spēkā. Noziegums šis ir liels, un nedrīkst uzskatīt par antitēzi vēlēšanos nodzēst Gaismu. Haosa jeb “Pūķa” radoša uzveikšana ir pastāvīgs varoņdarbs. Bet kauja ar tumšajiem ir tikai konvulsija, kas apgrūtina kustību. Haosa tumsa ir līdzeklis domu jaunradei, bet divkauja ar tumšo hierarhiju ir tikai zaudēts laiks, kas tik ļoti ir vajadzīgs celšmei. Taču tas vēl nav viss, tumšie pastāvīgi izaicina varenas stihijas, neprotot līdz galam pārvaldīt tās.

169. Ir jāatceras, ka nevis paši tumšie ir bīstami, bet spēki, ko tie izaicina. Patiešām, der salīdzināt lielo Gaismu ar lielo Tumsu, bet nevar uzskatīt par lieļiem tos, kas ceļ uz egoisma. Tā vajag samērot pat parādībās lielās. Protams, neaizmirsīsim tumšo iesēto ļaunumu. Gluži kā čūskas savairojušās! Un pat cīņai

ar rāpuļiem ir vajadzīga Hierarhija, jo likvidēts tiks viss jucekļīgais. Tā iegaumēsim, kur ir lielā Tumsa un kur negantais ienaidnieks, kurš meklē Gaismas bojāeju, taču ir aizmirsis, ka bez Gaismas viņš nevar pastāvēt.

170. Celsme prasa tiecīgu saspriegumu. Bez šā impulsa nav iespējams veidot evolūcijas pakāpes. Katra orbīta taču tiek piesātināta ar apzinātu tiecību, un katra pakāpe prasa savu apstiprināto spēku. Tāpēc, kad jaunrade sakopo spēkus, tad pie fokusa pievelkas identiskas enerģijas. Tāpēc, jo apzinīgāka ir attieksme pret fokusu, jo atbilstības izpausme būs lielāka un pievilksme būs varenāka. Cēlonis un sekas tā ir iepriekš nolemti! Un radošais impulss piesātinās ar apzinīgas tiecības uguni. Tā rodas viss Kosmoss.

171. Tāpēc, kad izpratne nebalstās uz Hierarhijas, tad nevar fokusa parādības tik vitāli izpausties un katrs savrupais nevar atrast ceļu pie Mums. Tik daudz ir klīstošu ēnu, kas nespēj pagriezt atslēgu apstiprināto. Tik daudz tiecību pazūd izplatījumā. Tāpēc uz apziņu loku saplūsmes Mēs ceļam nākotni. Tā Mūsu ugunīgais likums nosaka apziņu apvienošanos. Tā ir jānostiprinās fokusa apziņā. Gars var tuvoties ugunīgā likuma apzināšanai. Hierarhijas parādība ir celsmes pamats.

172. Vēl ir maldi – bieži nezināšanas vai sevis attaisnošanas dēļ cilvēki domā, ka viņu doma ir maza un neko sasniegt nespēj. Turpretim domas potenciāls ir milzīgs, un domai neeksistē nedz telpa, nedz laiks. Bet nekārtīgi domājošie līdzinās roku vicinātājiem

tumsā, nezinot, kādu priekšmetu aizskars. Turklāt doma akumulējas izplatījumā. Var iedomāties varenu saskanīgu domu kori, bet tāpat var iedomāties melnu ķercošu kovārņu baru. Līdzīgas kongregācijas arī piepilda izplatījumu un satrauc augstākās pasaules. Miļie domātāji – kovārņi, jūs arī atbildat par jūsu domas kvalitāti. Tādējādi pat jūs radāt savu nākotni.

173. Tāpēc nav iespējams izslidēt no atbildības. Pat vismazākā doma nonāk izplatījuma megafonā un pievelk sev tādu pašu siseņu baru, radot dūmainu planētas atmosfēru. Doma var attīrīt, iznīcinot trūdēšanas mikrobus, bet tāpat tā var pievilkt neapvaldītas stihijas. Ne gadījuma pēc izmanto melnie dažām mahinācijām sevišķi neattīstītus cilvēkus. Bieži jūs izrunājat vārdu *kult-ura*, tas nozīmē “Gaismas godāšana”. Tā Atgādinu, cik liela ir kopīgā atbildība Gaismas priekšā, ja katra doma var vai nu aptumšot, vai attīrīt izplatījumu. Tā iegaumēsim.

174. Protams, Kalpojuma ceļš var aizvest pie augstākās zinības. Tikai tumsonība varēja novest planētu tagadējā stāvoklī. Cilvēce taču ir pazaudējusi ticības daiļuma apziņu, un celsme ir nostiprinājusies uz truluma un savrupības. Tādējādi Kalpojuma vienotība ir nākusi kā glābiņš cilvēcei. Viss celsmes spēks taču balstās uz Hierarhijas. Tādējādi varenais pavediens apvieno visu Kosmosu. Patiešām, tikai pilnīgā Lielā Kalpojuma izpratnē var saprast Gara daili un Hierarhijas varenību. Izplatījums aicina uz dzižā likuma pildīšanu, jā, jā, jā! Tā veidojas patiesās evolūcijas pakāpes.

175. Tāpēc tikai pilnīga Lielā Kalpojuma izpratne var dot skolniekiem tiecību uz izpausto Hierarhiju. Kad gara jaunrade spēj ietilpināt Lielo Kalpojumu, tad visi ceļi pie Mums ir vaļā. Tādēļ tiecību uz Norādījumu pildīšanu var apstiprināt kā impulsu, kas ved uz augstākajiem Vārtiem. Tādēļ lai glabā visas pārles. Tā var piepildīt visas dotās iespējas. Laiks ir tik saspriegts un piesātināts! Tāpēc lai skolnieki cenšas iet ritmā ar notikumiem, un vajag saspriegot apziņu unisonā ar notiekošo.

176. Patiešām, ja apzināties pastāvīgu klātesību, jums jau ir īsākais ceļš pie Mums. Cilvēkiem parasti īpaši briesmīga ir ikdienība. Viņiem tā ir noguruma un lejupejas simbols. Turpretī Mums ikdienība ir pilnīgošanās un augšupeja. Tā atver Bezrobežības Vārtus. Var iemīlēt ikdienību, jo tā norūda garu un dod vīrišķību padomāt par darba mūžu ķēdes nebeidzamību. Kādam tie ir iebaidīšana, bet izsmalcināta apziņa pieņems tos kā bezgalīgas jaunrades avotu. Skaisti kultī ir izbalējuši no ikdienības, bet cik skaista ir apziņa, ka dotas ikdienēja uzticība un kvēla mīlestība pret Hierarhiju. Ja sacīšu: “Mīlu Tevi, Kungs, un esmu uzticīgs Tev, Valdoni, un godāju Tevi, Skolotāj!” – kādā vareņā korī vērtīsies šī cildināšana tālajās pasaulēs! Tā var ar katru uzticību atvērt jaunus aizbīdņus, un cik brīnišķīgi ir sajūst dižo jēdzienu neizsmeļamību. Novēlējuma parādība var būt īsa: “Kvēlojiet sirdīs un radiet mīlestībā!”

177. Mācieties neskaitīt dienas un nemanīt gadus, jo nav svarīgi, kad jūs esat dižajā Kalpošanas izplatījumā.

Var iemācīties just sevi ārpus vulgārās parastības un pievienoties garā izpaustajai Dailes pasaulei. Dosimies kopīgi turp, kur nav robežu un gala. Kur var katru labestīgu mirgojumu pārvērst pasaulēm svētību nesošas varavīksnes mirdzumā.

Ar uzticību var sasniegt visus vārtus. Neaizmirsīsim to ne mirkli. Proti, piepildīsimies ar uzticības smaidu un svētīsim ikdienību. Katrs elpas vilciens mūsu sūta brīnišķīgu substanci pasaulēm topošajām. Padomājiet par dārgumiem, kas ir doti mums un pieder Tam, Kurš devis mums asaru un sviedru lāsi mūsu atbrīvošanai. Tāpat ik dienas pateiksimies Augstākajam.

178. Cik nepieciešami ir visiem ceļā pie Mums nenoskirt sirdi no prāta izpausmes. Jaunrade taču tiek apstiprināta ar tīriem impulsiem, un ir tik nepieciešami apvienot visus ugunīgos centrus. Tā ir jāizprot, ka domas matērijai ir jābūt par augstāko substanču savienojumu, jo tikai vissmalkākā doma var šeit iekļūt, un apziņas izsmalcināšana var to spēku virzīt, kas pārvalda varenās sviras. Tā tikai apvienota apziņa spēj pildīt Augstāko Gribu. Tā tiek apstiprināta Hierarhijas ķēde.

Tādējādi apvienotā apziņa pārvalda pasauli. Augstākā Griba tiek nodota vistuvākajam garam, tādēļ vajag tik piesātināti pildīt Hierarha Gribu. Tādēļ vajag tik vitāli uzņemt visu apvienotās apziņas teikto.

179. Kas uzveļas, ir miris; kas seko, ir dzīvs. Mēs nesolījām pārnēsāt nedzīvus ķermeņus, bet galvojām vest vīrišķīgus sekotājus. Ir jāiedziļinās ļoti vērīgi, lai noteiktu robežu vīrišķīgai sekošanai un mazdūšīgai uzvelšanai. Tāpat ir jāsaprot Mūsu Norādījumi

neatliekami, jo saule spīd dažādi rīta stundā vai pusdienā. Ir jāpieņem Mūs kā barība dienišķā. Bet uzticība saņems atbildi, ja ir likti lietā visi spēki. Tā ir jābūt virzībai tiem, kas seko Valdonim. Mūsu palīdzība, kā zināt, nāk brīdī pēdējā, bet vajag neaizvērt durvis Mūsu vēstnesim. Varbūt Mūsu iedarbība notiek aiz tālām jūrām, bet, neraugoties uz to, nedrīkst pārtraukt tiecību pie Mums.

180. Atšķelšanās no Vadītāja aptur gara evolūcijas parādību, jo ķēdes saraušana ved uz nošķiršanos un aizšķērso gara jaunradi. Tikai vienotība ar Gaismas Avotu virza garu, patiešām! Tādējādi tiecība uz Augstāko Hierarhiju dod visas iespējas un piesātina garu ar Kalpošanas varenību. Gaismas orbītas veidojas no atbilstības un Gribas Augstākās pildīšanas varenības. Ceļš uz Bezrobežību tā veidojas.

181. Tādēļ tik svarīgi ir izprast Augstākās Gribas pildīšanu. Tādēļ tā tiek apstiprināta saplūsmes varenība, jo tikai apziņu apvienojumā ir ietverta jaunrade. Cilvēces demoralizēšanās tāpēc ir tik stipra, ka nav līdzsvara, un notiekošais uz planētas norāda uz atšķelšanos no Augstākās Apziņas. Tā var apstiprināt, ka skolniekiem ir jātiecas uz Hierarhijas izpratni. Tā var sasniegt ar Augstākās Gribas pildīšanu.

182. Pateicība ir viena no galvenajām taisnīguma kvalitātēm. Bez taisnīguma nevar sasniegt Lielā Kalpojuma ceļu. Tāpēc, norādot uz pateicības izzināšanas nepieciešamību, Mēs tikai veicinām Lielo Kalpošanu. Cik daļa ir pateicība, tā taču viegli aizdedz sirds uguni

un kā Valdoņa Tēla priekšā piepilda ar cildenumu garu. Nepateicīgais, pirmkārt, nav cildens. Dēvējam par cildenumu agrāko dzīvju svētīgos uzkrājumus, jo uz zemes sākuši uzskatīt cildenumu kā vienīgi no vecākiem mantotu. Vajag īpaši attīstīt pateicību, tā ir uzticības māsa. Ir jāsaprot, cik grūti mēdz būt Skolotājam sasaistīt labākās iespējas. Ir jāzina, kā palīdzēt ar savas sirds uguni.

183. Apvienotā apziņa dod tiecību uz augstāko risinājumu. Kādēļ gan ir notikusi tāda nošķiršanās, ja viss Kosmos nostiprinās savienošanas principā? Kā var nodalīties no Ķēdes, kas tur Kosmosu? Pēc saspriegtās Kosmiskās Ķēdes principa ir jāveido dzīves. Tādējādi tikai Hierarhija var ieviest Ugūnīgās Kalpošanas principu. Tāpēc ceļā pie Mums var sasniegt tikai ar Hierarhiju.

184. Protams, gara sadalīšana ir raksturīga, kad centri liesmaini rada. Tādējādi jaunrades harmonija piesātinās ar šo gara liesmu. Katrs radošais impulss, kad tas piesātina izplatījumu ar savu uguni, iedez lāpas garīgās. Tāpēc gara gaismekļi var iedegt auras. Tā liesmainie centri iedez no attāluma garīgos meklējumus. Patiešām, jaunrade ir dižena!

185. Mēs esam ļoti labvēlīgi pret vārdiem, kas ietver labā jēdzienu. Taču viens no tiem ir pilnīgā pretrunā ar Mūsu paradumiem – tā ir labklājība. Tiešām, izpētiet cilvēces vēsturi un pārlicināsit, ka nekad nekas dižens nav radīts labklājības vidū. Sen Atkārtoju par svētīgajiem šķēršļiem, taču reti kāds

mīl cīņu varoņdarbā. Tajā pašā laikā ir nenovēršami pieradināties pie cīņas, jo citādi nav iespējams norūdīt gara asmeni. Gan zemes pavirzīšanai, gan tālajām pasaulēm ir nepieciešami šķēršļi un prasme uzveikt tos. Aprimšana ir nederīga Hierarhijai.

186. Tā Mēs dodam Mūsu līdzekli darbīguma nostiprināšanai, bet kategoriski esam pret narkotikām – intelekta nomierinātājām un nonāvētājām. Kā gan atīstīsies domu kvalitāte, kas ir tik vajadzīga nākamajai dzīvei, ja mēs notrulināsim to ar indi? Bet medicīna neskopojas ar dzīvo miroņu ražošanu!

187. Pareizi ir saprast mūžīgo cīņu un uzbūvēt apziņu kā pirms sprādziena, jo tas tikai atbildīs realitātei. Roka Mana nepagurs vest cīnītājus, bet nespēj skatīt Acs Mana snaudulību labklājības apskurbumā. Turot sev priekšā Bezrobežību, nepalaist garām ne stundu un augstu vērtēt katras minūtes izmantošanu ir jogisms. Kad gars dabiski piebiedrojas augstākai pasaulei un iededz sirds gaismekļu virkni, to var nosaukt par ceļu pareizo.

188. Izplatījuma uguns pievelkas zemes garozai, un daudzas pazemes izpausmes piepilda planētas ierakstus. Protams, viss notiekošais ir cieši saistīts ar cilvēci un tās darbībām. Tādējādi parādības, ko ir izraisījis cilvēces gars, rada planētas karmu. Cik tādu perturbāciju ir izraisījis cilvēces gars un domu kvalitāte! Tāpēc domāšanas saskaņotība un radāmie apstiprinājumi saslāņo izplatījumu, kas ir piesātināts

ar izplatījuma uguns izpausmēm. Tā tiek kaldināta planētas dzīve, un cilvēces centieni ir jāvirza uz izplatījuma attīrīšanu.

189. Tā var pavēlēt domai virzīties uz labestīgu nodomu. Cilvēce sapņo par labāku nākotni, bet, neraugoties uz to, nezina, kā caursist tumsas slāni; pamats, ko parāda kosmiskā uguns, taču netiek ievērots dzīvē. Likumi par pievilksmi ir tā pazaudējuši savu nozīmi! Tāpēc tikai attīrīšanās likums var atdot, ko ir zaudējusi planēta. Patiešām, tikai attīrīšanās var dot vajadzīgo uzplaukumam. Atslēga ir ielikta garā, un tikai šī atslēga var dot sasniegumu. Tādēļ ceļā pie Mums ir jāizprot visa gara daile.

190. Ir jāsaprot burtiski, kad Saku, ka ievērojams skaits slimību izpausmju ir jāārstē ar psihisko enerģiju. Nervu vielas inficēšanās būs vienmēr pirmais iemesls dažādām slimībām. Nervu vielas inficēšanā savienojas pasaule augstākā ar zemāko; caur nervu vielas plaisu iespraucas jebkurš ienācējs, sākot ar apstēību un beidzot ar vēzi. Bet aizsargāt nervu vielu var tikai ar psihisko enerģiju. Šī psihiskās enerģijas audzināšana būs visīstākā cilvēces profilakse. Var likt lietā kaut vai tīru domu, aizsargājot ar to ieejas nervu sfērā. Pat šis vienkāršais paņēmieni būs noderīgs. Tāpat psihiskā enerģija būs vislabākā attīrītāja slimības aplēptajā periodā. Bet briesmīga ir nervu vielas saīšana alkoholisma un citu netikumu ietekmē. Pado-mājiet, kādā stāvoklī nokļūs smalkais ķermenis, kur vissmalkākie nervi ieņem skeleta nozīmi! Zemei – kauli, Smalkajai Pasaulei – nervi, Garam – Gaisma.

191. Tomēr atkal Pievērsīšos Hierarhijai. Nekas tā nespēj nostiprināt nervu vielu kā Hierarhijas ķēde. Bet kā nostiprināt cilvēkus Hierarhijas atzīšanas nozīmē? Pat tie, kas klausās par to, nepieņem kā dzīvības nosacījumu un tādējādi kaitē sev un lielajam Plānam. Neaizstājams un neattīrāms ir ļaunums, kas ir izdarīts pret Hierarhiju, pat Nevaru nosaukt to par kļūdu, tā jau ir atkrišana; nevis vieglprātība, bet nodevība.

192. Tiecība uz pastāvīgu Hierarhijas ievērošanu var atnest vajadzīgās pakāpes. Kā var koks stipri turēties, ja pūles izraut saknes nostiprinās? Tikai piešķiršanās tīrajam vadam dod līdzsvaru spēkiem, tādēļ tikai Hierarhijas saknes spēj noturēt ēku. Katra atkāpšanās ir varenās augšanas zaudējums. Apzināti ir jānostiprinās Hierarhijas Spēku izpratnē. Caur plaisām, ko ieplēš necieņa pret Hierarhiju, lien melnie spēki, tāpēc ir jāizprot vienotība ar varenību, ko pauž Augstākais Spēks. Tā var sasniegt.

193. Tiecīgais augšup bez Hierarhijas līdzinās bieži strēlniekam, kurš ir palaidis bultas debesīs ar aizvērtām acīm, gaidīdams, ka viena no bultām panāks putnu. Ir jāizskauž no dzīves katra nejaušība, zinām, kādā virzienā dodamies, un ticam Vadītājam; tikai tā neviena bulta nepazudīs bezmērķīgi; un Vadītājs prot pasargāt no indīgiem sūtījumiem. Taču godāsim Vadītāju ne ar vārdiem tikai, bet ar sirdi, un Viņš augs kopā ar mums, jo, tuvojoties lielākam, mēs topam lielāki, bet nav novēršama samazināšanās atkāpšanās laikā. Šo likumu var viegli attēlot grafiski – iedomāsimies, kā no gara kodola uz Gaismu, uz Bezgalību, virzās divas

sadalījušās līnijas un kā katra pareiza kustība, patiešām, padara lielākus mūs.

194. Pastāvīga pieskaršanās Augstākajam Saprātam pievelk garu augstākajai izziņai. Pastāvīga augstāko likumu lietā likšana aizved garu uz Kosmiskā Magnēta orbītu. Neuzvarams ir ceļš, kurš veidojas no Augstākās Gribas pavēles. Hierarhijas vara ir spēks, kas ir piesātināts ar jaunrades uguni. Pakļaušanās Hierarhijas varai nozīmē uguns atnešanu Vispārības Labumam. Cik blāvi deg šī izpratne cilvēku priekšstatā! Apziņa, kas neietver šo izpratni, taču spēj tikai murmināt diženus vārdus, bet īstenot dzīvē nespēj, jo tikai ar Hierarhijas diženumu piesātināta sirds spēj saprast visu kosmiskā likuma diženumu. Tādējādi pievilkšanās Magnētam var īstenoties tikai ar Hierarhijas izpratni.

195. Hierarhijas ķēde likumīgi vada pasaules celtni. Patiešām, smalko ķermeņu radišana var apstiprināties tikai ar smalko domas matēriju. Sava ķermeņa audējs nenojauš, ko ienes viņš sava ķermeņa audos, atraudamies no Augstākā! Tāpēc lai aizdomājas par visnepieciešamāko – Hierarhijas ķēdi.

196. Jums var pajautāt, kā iezīmējas nostāšanās uz Kalpošanas ceļa? Protams, pirmā pazīme būs atraisīšanās no pagātnes un pilnīga tiecība uz nākotni. Otrā pazīme būs Skolotāja apzināšanās sirdī – ne tāpēc, ka tā ir vajadzīgs, bet tāpēc, ka citādi nav iespējams. Trešā būs baiļu atmešana, jo apbruņotais ar Valdoni ir neievainojams. Ceturtā būs nenosodišana, jo tiecīgajam

uz nākotni nav laika nodarboties ar vakardienas paliekām. Piektā būs visa laika aizpildīšana ar darbu nākotnes labā. Sestā būs prieks par Kalpojumu un sevis visa nodošana pasaules labumam. Septītkārt, būs garīga tiecība uz tālajām pasaulēm kā ceļš nolemtais. Pēc šīm pazīmēm ieraudzīsiet garu, kas ir gatavs un izpausts Kalpojumam. Viņš sapratīs, kur pacelt zobenu par Valdoni, un vārds viņa nāks no sirds.

197. Tikai netiecieties pēc parasta risinājuma. Var paverdzināt daudz prātu ar parastu izpaustu runu, bet būs nesaprotama šī runa augstākām pasaulēm. Kā suņa rejas skan parastība pasaulīgā. Neviens magnēts nepievilks šīs čaulas, un nevar degt uguns bez eļļas. Taču atšķirsim parastību no ikdienības, jo daudzi cilvēki meklē pretrunu tur, kur tās nav. Ievērojiet šos cilvēkus, viņi negūst panākumus, jo doma viņu ir vākarējā. Nebūsim saistīti ne ar ko no pagātnes. Tāpat meklējiet draugus ne pēc vakardienas un protiet uzreiz pārbaudīt viņu sirdi.

198. Ar ietilpināšanas augšanu attīstās atbildības sajūta. Jāparāda ir atbildības izpratne pret lielo plānu, tādēļ katrā lēmumā ir jāapzinās pilnīgas atbildības jūtas. Kā izplatījuma uguns piesātina pilnīga atbildība! Pilnīgai atbildībai ir jāpiesātina katra darbība, jo ietilpināšanas sajūta var tad nostiprināties, kad atbildības sajūta virza garu uz Hierarhijas Gribas pildīšanas parādību. Tāpēc kosmiskā drosme piepilda uguns nesēju. Tāpēc var izprast Augstākās Gribas apstiprinājumu, kad gars, patiešām, ir atbildības pilns.

Tā uzvaras tiek gūtas; tā neuzveicami ir Hierarhijas Gribas izpildītāji.

199. Kā varena ugunīga Griba taču darbojas ugunīgais Hierarhijas Sūtnis. Kā Augstākā Roka taču virza Hierarha Roka. Kā tiecīgs Magnēts taču piesātina Hierarhs, tāpēc ir jādarbojas apzināti. Tādējādi gars, kas tiecas uz Skolotāja apzināšanos, var nostiprināties ceļā, bet gars, kas noraida Skolotāja jēdzienu, var nodot Hierarhiju.

200. Tā ir jāizpilda viss norādītais, liekot lietā vislabākā laika izpratni. Tā ir jāatceras, kādā mērā mainās smilšu raksts no dažādu pirkstu piesitieniem; pat vienas rokas pirksti vienā dziesmā veido dažādus rakstus, vēl jo vairāk dažādiem cilvēkiem ir atšķirīgs ritms. Bet ugunīga sirds pazīst ritma smalkās atšķirības. Jūtziņa ir aizdegta sirds uguns; grūti ir izteikt vārdos, kad ieskanēsies šī sirds stīga, bet Hierarhija var norādīt šo pārveidības stundu.

201. Kad pasaule nodrebēja, tad pretstatā tika dota Maitreijas zīme. Kad ielika Mūsu darbu pamatus, tad nostiprināja gara spēkus, – tā apstiprinājās Maitreijas zīme. Un Mūsu Dienā, kad parādība ir apstiprināta, var atkārtot, cik vitāli gara varenība ir ienākusi dzīvē un kā varenība jaunā ir nostiprinājusies apziņā; tāpēc ir jāliek lietā apziņa, lai vareni izprastu Hierarhiju, kas tur visu tiecību ķēdi. Tādējādi Mūsu apstiprinātā darba pamatā katra daiļuma parādība ir jāuztver kā dzīvības darbība. Tādējādi pamata varenība ir ietverta dailē, un tiecība uz Gribas Augstākās pildīšanu aizvedīs

uz lemto uzvaru. Tā ir jāceļ Mūsu Torņi, patiešām, ar daili!

202. Uzskata, ka ap labiem darbiem vienmēr veidojas grūtības. Ko gan tas pierāda? Vai tad nepierāda Gaismas vājumu un Tumsas spēku? Taču atcerēsimies, ka attīstītai redzei ir redzamas daudzas lietas. Tāpat arī izsmalcināts gars izprot daudz ko nepieejamu notrulinātām sajūtām. Turklāt, vai tad nav vajadzīgs pretestības spēks, lai pieradinātu mūs stāties pretī neizpaustām stihijām? Šis svētīgais pretestības spēks ir iegūstams vienīgi darbībā un uzkrājas kā gara bruņas. Vai tad var sūroties par pretošanās ļaunumam izkopšanu? Nē, protams, ne! Šis gara bruņas taču ir ne vien aizsardzība, bet tās arī ir magnēts, kas pievelk sabiedrotos. Tāpēc svētījiet visu, kas attīsta pretestību un spēku pretoties ļaunumam.

203. Jūs sastapsit cilvēkus, kas steidzas gūt panākumus; viņiem var likties, ka Mēs esam gausi, bet izvediet viņus zem naksnīgās debess un parādiet neskaitāmo pasaulu mirdzēšanu. Sakiet – uz šo jaunradi ved jūs Valdonis. Vai gan ir iespējams būt gausam šajā dižajā ceļā? Ir jāgatavojas būt līdzradītājiem. Ir jāuzglabā un jāvairo apziņas gaudi, jo visa pasaule turas ar apziņas varenību. Nav spēka pretoties apziņai, kas ir attīrīta no patības. Var gatavoties pāriet visus tiltus ar ugunīgu apziņu, kas trīs Kosmosa pulsā, kas gara kodolā atbild visām zemes virsmas svārstībām un zina tautu patiesību. Var likt lietā visus svētīgos sirds spēkus, lai, nāvi iznīcinājuši, kļūtu par liesmaiņo Logosu līdzradītājiem. Taču, kamēr šāda iedrosme

neietilps sirdī, tikmēr nevar apziņa bezrobežīgi augt šajā virzienā. Pie Mums to sauc par Via Reale. Tāpēc Fiat Rex ir tur, kur gars uzdrīkstas, godājot Hierarhiju!

204. Orbītas apstiprinājuma pamatā vienmēr tiek noteikta vienotā griba, kas saista visas izpausmes. Tādējādi fokuss ir izstarojošā sākotne, kas piesātina visu ar ugunīgu jaunradi. Daiļa ir griba, kas piesātina ar jaunradi un virza katru gara enerģiju uz augstākām sfērām. Tāpēc orbītu, kuru ir veidojusi izpausta griba, paplašina izplatījuma uguns, piesātināto ugunu ietilpināšana un savstarpējā saistība ar augstākajām sfērām. Šādi cildena doma aizved garu pie lielās pievilksmes, un Griba, kas izstaro uguni augstāko, pievelk garu orbītai augstākajai. Ir tik brīnišķīgi iet ar Augstāko Gribu! Patiešām, tikai tā tiek atvērtas Bezrobežības orbītas.

205. Tāpēc Kosmosa spēki ir tā telpiski apstiprināti. Katrs centrs jūt katru vibrāciju, tāpēc, kad strāvas mainās, tik jutīgi ir ugunīgie centri. Tāpēc ir tā jāsauzdzē veselība.

206. Eksperiments ar sabiezēto astrālu būtībā nav mēģinājums, bet plānveidīgs sestās rases iesākums. Nav jādombā, ka sabiezētais astrāls ilgu laiku paliks svārstīgs. Jau ir atklāts preparāts, kas sabiezina pietiekami. Tā zemes juku vidū uzkrājam jaunu rasi. Protams, ir vēl jāatrod līdzeklis, kas attīrītu zemes atmosfēras zemākos slāņus, taču arī šeit jau ir dažas iespējas. Starp citu, jums iedotā emulsija pieder pie

attīrīšanas līdzekļiem, iznīcinot indes ar tīru ādas apvalku.

207. Nedomāsim, ka rase nākamā nolaidīsies no debesīm ar rožainiem spārniem. Nē, arī šeit neiztikt bez laboratorijas. Mēs apsveicam, ja jau tagad kļūs stiprākas domas par rases pārveidošanu. Šim nolūkam neņemsim palīgā pērtiķus, bet pievērsīsimies cilvēka būtības pamatiem un liksim lietā minerālu un augu valsts uzkrājumus. Tādējādi cilvēka gars iegūs atjaunotu apvalku. Proti, cilvēks var un viņam ir jādomā par nākotni nevis aizspriedumu vidū, bet ņemot vērā faktus par dažādu pakāpju ķermeņu eksistenci. Ja pastāv šīs pakāpes, tad neviens neteiks, ka nevar tikt atrastas starpstadijas, kuru pamatā ir savstarpējas priekšrocības. Grūti ir saprast Hierarhiju, ja neizprot tās nepārtrauktību. Tāpat arī ķermeņu pakāpes dzīvo, kad cita citu uztur savstarpēji.

208. Jūs varat saprast, cik ļoti melnās ložas pretojas cilvēces pilnveidošanai, kā tās labāk izvēlas Atlantīdas likteni nekā jaunā ķermeņa Gaismu. Būsim sardzē, būsim modri, sekosim Valdonim!

209. Skolotāja apstiprināšana saspriego visus radošos spēkus. Bez Skolotāja nevar būt posma lielajā jaunrades ķēdē. Tāpēc visi Kosmosa spēki, kas īsteno evolūcijas gaitu, var nostiprināties ar Hierarhijas principu. Kā gan ir iespējams celt bez pievilksmes fokusa?! Katram spēkam taču ir savi spriegumi, kas izraisa kosmisko ugunu Avota radošās tiecības, kurš savāc Gaismu un izplata uguni ap sevi. Tādējādi, pa-

tiešām, tiek apstiprināts Kosmiskais Fokuss, un dzīvei ir jāveidojas ap fokusu. Tādējādi jaunrade ir bezrobežīga!

210. Tāpēc tikai ar plašu fokusa apzināšanos var sasniegt labāko parādību. Kad mēs apzināmies Hierarhijas apstiprinājumu, tad katrai darbībai ir fokuss. Tāpēc tik svarīgi ir apzināties fokusu. Roka, kas svārstās fokusa klātbūtnē, parāda, ka pietrūkst nostiprinājuma. Tādējādi lai apziņa paplašinās fokusa virzienā. Tā Guru un Tāra ir atnesuši visu radošo uguni.

211. Doma ir jaunrades pamats. Tā var būt redzama un izmērāma. Pret domu ir jāizturas kā pret pašdarbības veidojumu. No šīs izpratnes izriet pareiza apiešanās ar domas sekām. Bieži bildīs, kāpēc nepārtraucam domu sekas. Bet doma ir jaundzimumsi garīgā plāna būtne. Ievērojiet, doma nav abstrakcija, nav viela, bet ir būtība ar visām patstāvīgas esamības pazīmēm. Kā garīgā plāna būtība doma nevar tikt iznīcināta. Var tai pretī nostādīt līdzīgu lielāka potenciāla būtni, tā ir Adversa taktikas būtība, kad kropļim ļauj izaugt visā nejaukumā, lai nospiestu ar Gaismas staru. Hierarhija būs labākais galvojums patiesai Gaismas varenībai.

212. Nosauciet Hierarhiju par savu pārbaudes akmeni, uz kā var pārbaudīt kvalitātes labumu. Jo, ja nepieļausit vislabākā un gaišākā esamību, tad nav nekādas vajadzības rūpēties par jūsu pašu monādes saglabāšanu un pilnīgošanu. Hierarhijas esamība

ir visas dzīves pamats. Atcerieties, ka Kalpošanas karadraudze ir Hierarhijas darbība. Nepagurstiet pulcēt karadraudzes šīs, jo nav uzdevuma sekmīgāka par Kalpošanu Hierarhijai.

213. Spēks, kas ir vērsti uz labo, vienmēr pieaug izplatījumā, un rodas saikne ar augstākajām sfērām. Bet spēks, kas ir cēlies no ļaunuma, top par bumerangu. Apstiprināto izstarojumu izveidošanās dod spēku piesātināt izplatījumu. Ļaunuma bultu parādība saspriego vizzemākos slāņus, kas tik ļoti sabiezē, ka atpakaļsitiens nav novēršams. Tā ikvienai domai, kas tiek pievilktā pie Gaismas, līdzī nāk gaisms izstarojums, bet saindētā bulta var ietriekties raidītāja pakausī. Garīgajā plānā ir daudz tādu norādītu parādību, tādēļ izplatījums ir jātur nesaindēts un domu kvalitāte ir jānotur augsta. Tā var parādīt apzinātu kooperāciju.

214. Protams, kad Melnā Loža raida savas bultas uz Balto Brālību, tad sekas ir pašiznīcinošas un neizbēgama ir atpakaļsitiens parādība. Jūsu dzirdētais ir pašiznīcināšanās sekas, jo raidītā bulta pavērsās pret raidītāju. Tā ikviens lai nostiprinās Mūsu spēka izpratnē. Nekas nevar skart to, kurš pauž pilnīgu ticību Mūsu varenībai un Hierarhijai. Mūsu Stari vienmēr ir sardzē, un Mūsu Roka ir nenogurdināma. Tā ir jāsaprot visa Hierarhijas varenība.

215. Doma ir izplatījuma būtne. Daudz ir veltīts uzmanības domformām, bet, izņemot ārieni, maz atzīst domu sekas. Starp citu, tieši šī puse ļoti pārsteidz ar sekām uz apkārtni. Skaņa iedarbojas uz vis-

negaidītākiem priekšmetiem. Tāpat arī domas darbība ir izsmalcināta. Kurš tiksminās par sevis žēlošanu, var pazaudēt naudu, vai saniknotais var tikt smagi apvainots, – tik dažādi ir klaiņojošu domu afekti. Ir jāatceras, ka katra doma nepalikts bez sekām. Tā var skart personu ļoti attālinātu, bet no tās likteņa bumba atradīs savu ciltstēvu. Protams, nejaušības šeit nemēdz būt, bet domas lidojuma raksts ir tik sarežģīts. Vajag pēc iespējas novērot domas sekas.

216. Saspringums fiziskais ir jāatmet, jo nevar ar slotu spēlēt vijoli. Un turklāt katra smiešanās izraisīs tuvāko atmosfēras slāņu satraukumu. Kad sirds liesmo, kā zvans tā skan lielos attālumos. Reti var dzirdēt joga skaļos smieklus, jo prieks viņa ir nevis dārdošos smieklos, bet sirds piepildīšanā. Proti, prieks ir īpaša gudrība, ne tikai pēc būtības, bet arī ārēji.

217. Viena no varenajām gara kvalitātēm ir noturīgums. Kā var attīstīt un paplašināt apziņu, ja nav noturības! Citādi kā var pārbaudīt nodomus un darbības, ja nav tā varenā impulsa, kurš ir noturīgums? Katram ceļā ir tikai viens uzticams Spēks – Hierarhija! Uz šī svētā principa var celt; no šīs svētās virsotnes var pasauli vērot; uz šā cietokšņa gars var gūt spārnus; uz šīs virsotnes var radīt varenu evolūciju. Tāpēc, kad gars cenšas izveidot patības iluzoro pasauli, tad, protams, grūti ir pavirzīties. Tā bezrobežīgajā jaunradē ir ceļa rādītāja uguns – Hierarhija. Tā var ar Kalpojuma noturīgumu paplašināt apziņu un ietvert Ugunīgās Hierarhijas likumu.

218. Tāpēc ir jāatceras, ka Hierarhijas aizskaršana ir nodevība; ka vienaldzīga attieksme pret Hierarhiju ir nodevība; ka parādības, kas attiecas uz Hierarhiju, skatīšana bez dedzīguma, ir nodevība, – tā Mēs apliecinām, ka atbildībai ir jābūt par katru izrunātu vārdu, par katru soli, par katru darbību.

Kā lai nenostiprinās ugunīgā tiecībā uz Hierarhiju! Vissvētākā uguns taču ir Hierarhija! Tāpēc lai katrs iedziļinās, kā labāk kalpot Hierarhijai bez patības parādības, aizskaršanas, vieglprātības un mietpilsoņu noteiktajām formulām. Lai labāk sadarbojas, apzināti pieņemot Ugunīgo Hierarhiju.

219. Smalkā ķermeņa valoda izpaužas ar zvana centra piepildīšanu, turklāt nav vajadzības nopūlēties ar visu burtu izrunāšanu. Ar sākumskaņu jau pietiek, jo pārējais tiek saprasts ar sirdi. Tāpat sfēru mūzikai nav vajadzīga melodija, bet tās pamatā ir ritms, jo pārējais tiek rezonēts ar sirdi. Tieši sirds būs pasaulu savienotāja, un tikai tā var atbildēt Valdoņa sirdij un visai Hierarhijai. Var zaudēt redzi un dzirdi, bet sirds būs labākā aizstājēja un pat vēl smalkāka būtības paudēja.

220. Kosmisko perturbāciju laikā, protams, gars sāk iedziļināties Esības lappusēs. Kad bailes pārņem garu, tad katra celsmes griba tiek bojāta un celtniecība tiek traucēta. Jo varenāk ir jāceļ garam, kurš zina, ka tiecība ugunīgā aizved to pie Kosmiskā Magnēta varenās zinības. Tāpēc tiem, kuri seko Hierarhijai, nav jābūt bail, jo sirds, kas ietver Plāna diženumu, ir neuzvarama un zem varenās Hierarhijas ugunī-

gā Vairoga tiek veidota dižena nākotne. Tādēļ visās kosmiskajās perturbācijās un dzīves apvērsumos ir vienīgs Enkurs – Hierarhija; tajā ir glābiņš, patiešām!

221. Tādējādi, kad Mēs izrunājam: “Vairogs ir Hierarhija,” tas nozīmē, ka uz tā balstās pamata, piesātinātās uguns jaunrades princips. Tādēļ Parādijām pasaulei uguņu Nesējus un Devām Dailes parādību. Tādēļ lai skolnieki uztur apgaroti to principu, kurš ir pati dzīvība. Apgarotajam Avotam, kas piesātina visus Mūsu darbus, ir jānostiprinās sirdīs un apziņā.

222. Neparastība ir katra risinājuma laimīga kādība. Ņemsim slimības gadījumu. Ārsts var veikt visas apskates un dot savas zāles, taču šis parastais ceļš nenesīs uzlabošanos. Bet jogs sniegs padomu, un neparastais risinājums radīs spēcinošus apstākļus. Joga zāles nav no aptiekas un vairās no narkotikām, bet dod dziedzeru sekrēcijas, kas kā barība stiprina nervu vielu. Šī pati īpašība piemīt koku sekrēcijām, kuru sveķi spēj radīt caur ādas porām tādu pašu tuvāko nervu nostiprinājumu. Protams, attīrīti sveķi var tikt lietoti iekšķīgi. Vislabākā attīrīšana būs ar saules stara palīdzību, taču tā prasa ilgāku laiku, jo nogulsnēšanās ir ļoti lēna. Tāpat lēni attīrās katra eļļa, toties šī attīrīšanās nav salīdzināma ne ar kādu ķīmisku procesu. Tādējādi joga padoma neparastībai ir priekšrocība salīdzinājumā ar ārstu parastības izpausmi. Tā arī rikožieties.

223. Visi notikumi sapulcējas ap vienu fokusu. Visas zīmes norāda uz vienu fokusu. Visā ir viena izpaustā

uguns, kuras kodols pievelk visas atbilstošās enerģijas. Tā īstenojas visi kosmiskie notikumi, tāpēc tikai pilnīga vienotā fokusa izpratne var virzīt garīgos meklējumus uz kodolu apstiprināto. Jaunrades negrozāmība tad vitāli ienāk, kad ir aptverts izpaustais fokuss, jo tādējādi tiecība ievirzās darbības kanālā – patiešām! Tā tikai šādi sasniegsim gara noturīgumu. Tā var iedziļināties smalkajā Bezrobežības apziņā.

224. Tāpēc tik skaistas ir tiecības uz vienoto Hierarhijas fokusu, tā var ietvert visas Augstāko Spēku Pavēles. Tikai tā var sasniegt Mūsu Novēlējumus un pievienoties ugunīgajai jaunradei. Fokuss ugunīgais, visu apspīdošais un visu aptverošais, dod dzīvību katram radošam pasākumam, tādēļ ir tik svarīgi apzināties Hierarhiju, jā, jā, jā!

225. Pievērsiet uzmanību īpašai kādībai, kas piemīt visiem dzīvniekiem un putniem, kuri dod muskusam līdzīgu sekrēciju. Vilna un spalvas saglabā kā eļļainību, tā arī siltumu: it kā kādi sveķi vai kalnu eļļa būtu piesātinājuši tās. Putniem spalvas iegūst metālisku nokrāsu, kas liecina par pārtikšanu no saknēm vai graudiem, kuros ir daudz augu valsts psihiskās enerģijas, citiem vārdiem, sveķu. Arī minerāli var izdalīt savu psihisko enerģiju vai nu caur augu valsti, vai caur gaisu, kur izplatījuma ugunij ir tās pašas īpašības, kādas ir arī domai, ko pauž gars. Var saprast seno salīdzinājumu, nosaucot domu par liesmu. Kādus lieliskus eksperimentus var veikt, veidojot psihiskās enerģijas iedarbību ķēdi no minerāla līdz smalkajam ķermeni! Var novērot, cik dažādi iedarbosies kažokādas,

spalvas parādītajiem putniem un dzīvniekiem. Vai tad nejauši senajās pilīs un tempļos tika turēti metāliskie pāvi? Var aizdomāties, kādēļ muskusa dzīvnieki un monali ir sastopami gandrīz vienādā augstumā. Vai gan augstienēs nav to pašu augšņu, kādas ir arī lejā? Kad attīrīsim zemieņu atmosfēru, nāksies pievērst uzmanību dzīlēm, izsaucot to psihisko enerģiju.

226. Vajag savākt dzīves fokusus, tādā veidā uzkrājas tā kvalitāte, ko sauc par kultūru. Nevar izveidoties kultūra acumirkli. Tāpat dzīves fokusi nevar parādīties kā lodes no lielgabala. Tādējādi ir nepieciešama dzīves parādību noskaņošana kā orķestra instrumentiem. Runāju it kā par dažādiem priekšmetiem, taču tie visi nav nekas cits kā Uguns, Enerģija, Hierarhija!

227. Visu pasākumu dzīvīgums tiek apstiprināts ar Hierarhijas ugunīgo principu. Tikai taču Augstākās Hierarhijas princips dod līdzsvaru un tiecību katram apstiprinājumam. Tādēļ kosmisko principu noteikšanā galvenais impulss ir Hierarhijas ķēde. Cilvēces jaunrade ir atkarīga no šiem apstiprinājumiem, un tikai pievienošanās Augstākajai Ķēdei atnes vajadzīgo spēku. Tā katra ķēde ir lielākas ķēdes posms, un šīs Ķēdes varenība valda Kosmosā; tāpēc evolūcija sapriego katru vismazāko ķēdi, lai savienotu diženajā bezrobežīgajā Hierarhijas Ķēdē. Tā paceļas Ugunīgās Hierarhijas varenība, jā, jā, jā!

228. Kā gan var nostiprināties Hierarhijas ķēdē? Tikai ar sirdi un nebeidzamu tiecību uz Kalpojumu, tikai ar Valdoņu Plāna pilnīgu ietveršanu un gara

jaunradi. Tā, patiešām, katram ceļā ir jāpieņem sirds Kalpojums. Tā tiek apstiprināta Hierarhijas ķēdes ne-grozāmība, patiešām!

229. Origenam radās pārdomas: “Vai Svētība izplūst vai tiek sūtīta?” Zinot, ka Svētība ir pilnīgi reā-la augstākās psihiskās enerģijas viela, var saprast, ka šīs pārdomas bija pamatotas. Tā, siltums nāk no gais-mas, bet ir vajadzīga iekuršanas lēca uguns izpausmes iegūšanai. Tā, psihiskā enerģija, protams, izplūst no katra organisma, kuram tā ir, taču, lai iegūtu tiešu efektu, ir jāsakopo un jāfokusē tā apzināti. Šī apziņa būs iekuršanas lēca. Ir ļoti jāatšķir neapzināta psihis-kās enerģijas izplūšana un skaidras apziņas noasinātā bulta. Ja pat augstākā enerģija netrāpa mērķī neapzi-nāta sūtījuma laikā, tad cik ļoti ir nepieciešams cilvēka enerģijai fokuss! Sasitiet fokusu, un uguns neparādī-sies. Bez uguns mūs gaida tumsa un aukstums. Atce-rēsimies, kā mūs sasniedz dzīvinošais siltums un gais-ma!

230. Ir jāiemācās cienīt fokusa siltumu un gaismu un atcerēties, ka Vienotās Gaismas stari nāk no vie-na virziena. Pielīdzināsim mūsu stāvokli fizikas liku-mam un ieraudzīsim, ka ir nesatricināms vienotais panākumu pamats. Kas ir panākums, ja ne sekas pa-reizai likuma piemērošanai! Tā ir jāiemācās nojaust Hierarhijas gultni.

Bieži prasis no tā, kurš nav pratis tikt galā, jo vā-jums nav attaisnojums. Kur ir iekuršanas lēca, tur ir arī uguns, jo nav grūti sagaidīt saules staru. Mēs gaidām gadsimtiem, mazāk grūti ir gaidīt dienām.

Bieži atcerieties, ka Svētība ir virs jums, bet ne zem pazolēm!

231. Kad piesātinās izplatījums ar ugunīm, katrs kūlis dzirkstī centros, tāpēc jutīgs organisms jauš visas tuvošanās un katra kosmisko strāvu pārmaiņa atspoguļojas centros. Saskaņas apstiprinājums pauž ietekmi uz centriem, un katra vibrācija atspoguļojas īpašā centrā; tāpat atspoguļojas arī katrs planētas notikums; un apvērsumu un nomaiņu laikā jutīgs organisms skan uz katru apstiprinājumu. Zinātnie pievērsīsies saskaņas jautājumam, un precīzi iespējams būs noteikt intuīcijas parādības ar centru sajūtām. Tikai ar smalku saskaņu izpēti iespējams būs noteikt cēloni un sadarbību, tāpēc saskaņu pētīšana ir nākotnes zinātne.

Tā, kad centri vibrē, tāvad izplatījuma uguns plosās. Enerģijas, kas tiecas uz pazemes uguni, tiecas vareni. Kosmiskā saskaņa saspriego visus saskanošos centrus, tāpēc tik rūpīgi ir jāsargā veselība un skaņošie centri.

232. Pat labākie draugi pārbauda cits citu – vai nu ar veiklu šaha gājienu, vai ar bīstamām medībām. Pat ielenktā cietoksnī karaspēks vingrinās paraugkaujās, lai neklūtu stīvas rokas; un neapvainojas uzvarētie un nelielās uzvarētāji, jo tā ir tikai attapības vingrināšana.

Atceros, kā reiz atskrēja sūdzēties Acu Gaisma Džahangirs par savu rotaļbiedru Dželaldinu, ka tas ir sāpīgi pagrūdis viņu. Jautājām: “Kā tas notika?” Džahangirs bija mednieks un Dželaldins – tīģeris. Sacīju

Es: “Būtu brīnumaini, ja tīģeris pārvērstos par balodi. Pateicies biedram, kurš parādīja zvēra niknuma līdzību. Rīt brauksim istu tīģeru medībās, esi attapīgs ar tiem. Taču atceries, ka Valdnieks nesūdzas.” – Tā bija Akbara, kurš bija Indijas Apvienotājs, laikā.

Ir stingri jāatceras, kādus pienākumus uzliek mums Hierarhijas izpratne. Var redzēt, cik vērtīgas ir pārbaudes, citādi panīks Gaisma, kas ir iedzama vienīgi kaujā. Kaujas un drosmes gaisma ir visvērtīgākā.

233. Ir jāradinās pie cīņas tāpat kā pie ikdienas darba. Var izprast cīņu kā ne tikai spēku attīstīšanu, bet arī kā enerģijas uzkrāšanas avotu. Nevaram iedomāties stihiju pievarēšanu bez cīņas, un cik ļoti ir jābūt gataviem, citādi var pazudināt Augstāko Spēku parādību. Hierarhija nenozīmē rāmuma stabilitāti, bet stabilitāti cīņas laikā. Vai gan var aizstāt ar kaut ko cīņu, kad Magnēts Mūsu ir saspriegts un katra uzvara ir visas Hierarhijas prieks!

Ja ir grūti kādam pieņemt Hierarhiju ar mīlestību, lai pieņem kā vitālu nepieciešamību.

234. Par Sargeņģeļiem zināja visas tautas un glabāja nostāstus gadu tūkstošiem. Visas mācības zināja par cilvēces varenajiem Aizgādņiem, kas vadīja tautas. Kāpēc tad mūsu laiks ir atteicies no Augstākajiem Vadītājiem? Kad tad ir pastāvējusi pasaule bez Aizgādņiem? Un kā var cilvēce nostiprināties ar Vadītāja neesamības priekšstatu? Esības pamatprincipi tiek saspriegoti ar likumiem, kurus pauž Vadītāji, un likumi kosmiskie nemainās, bet aug ar kosmisko apstiprinājumu. Tāpēc cilvēces Aizgādņi un visvarenā

dieviete Fortūna rada cilvēces likteni. Šā diženā likuma apziņa var virzīt cilvēci uz Hierarhijas ķēdi.

235. Tāpēc katram garam ir jāsaprot Hierarhija kā cilvēces Aizgādņi, tā tiek veidota evolūcija un jaunrade tiek piesātināta ugunīgi. Tā tiek apstiprināts likums, tikai tā tiek piesātināta dzīve ar apvienošanās diženo varenību. Tā tiek celta dzīve.

236. Pareizi ir iepazīt vitamīnu nozīmi, bet tam līdzī ir jāveic eksperimenti ar psihiskās enerģijas iedarbību. Var redzēt, ka vitamīnu apzināta uzņemšana palielina to derīgumu daudzkārt. Tāpat var pamanīt, ka vitamīni, kas ir uzņemti dusmu brīdī, var pastiprināt imperilu, kā neapzināta enerģija pastiprina punktu, kur ir sakopota apziņa. Var saprast, kādēļ barības uzņemšana tika uzskatīta par svētu pie senajiem. Var saprast, cik ļoti apzināšanās pavairo visas enerģijas. Cik daudz vieglu eksperimentu var veikt, mazliet novērojot! Lai pastiprinātu cieņu pret apziņu, var nosaukt Ātmas enerģiju vai nu par psihisko, vai dzīvību, vai svēto, bet tās nozīme ir jāpēta; pa šo kanālu taču tuvojamies Fohatam jeb atomiskajai enerģijai. Ir jānovēro mikrokosmā un jāpārceļ formula uz Bezrobežību!

237. Ir jāatrod daži rietumu zinātnieki, kas atbrīvos no aizspriedumiem un sāktu pētīt psihiskās enerģijas nosacījumus. Protams, Himalaju augstienes dos iespējas zinātniskiem pētījumiem.

238. Cik spēcīgi atspoguļojas kosmiskā enerģija cilvēka organismā! Katra kosmiskā uguns rod saskaņu cilvēka organismā. Cik daudz var atrast ar garīgu pieeju visu centru izpausmju izpētē! Ja raugās uz cilvēka organismu kā uz Kosmosa parādību atspoguļojumu, cik daudz saskaņu var ieraudzīt, un centri kļūs zinātnei par ugunīgiem izpaudumiem. Tikai garīga pieeja atklās nozīmi visām kosmiskajām atbilstībām ar cilvēciskiem atspoguļojumiem. Var uzskatīt centrus par kosmisko enerģiju savācējiem. Ir pareizi domāt par visaugstāko centru tiešu barošanu. Saules pinums uzsūc katru sūtīto enerģiju un apzināti piesātina izpaustos centrus. Tādējādi ugunīgo centru izprašana ir visbūtiskākais uzdevums. Medicīna tikai tad pratīs noteikt slimības, kad zinās atbilstību ar kosmiskajām enerģijām.

239. Tikai ar garīgu pieeju var tuvoties Hierarhijai. Sirds saskaņai un Kalpošanas varenības izpratnei ir jābūt visu pasākumu pamatā. Katra atkāpšanās no fokusa dos vietu naidnieka bultai. Tāpēc var kļūt par līdzdarbinieku tikai ar diženā fokusa aizsardzību. Patiešām, tikai tā var sasniegt!

240. Kad cilvēki sāks pētīt ne tikai uguns un starus, bet arī sekrēcijas cilvēciskās, tad var domāt par ķermeņa pārmaiņu. Ir savādi, ka cilvēki saprot varenos ķīmiskos procesus, kas notiek viņu organismā, un tajā pašā laikā uzskata šo procesu produktus tikai par atkritumiem. Var redzēt, cik ļoti stipras ir asinis vai siekalas. Var redzēt, cik ļoti augu valsts asinis, tas ir, baldriāns, dod neparastu varenību augam. Tāpat stipras ir siekalas un citi dziedzeru izdalījumi. Bet ir jāveic

novērojumi par šo produktu enerģijas iedarbības pastiprināšanās un samazināšanās cēloņiem. Indīgas ir dusmusiekalas, unsvētīgas ir labestībasiekalas. Vairāk nav svarīgi izpētīt tādas vispārzināmas izpausmes, kas nevar būt aizstājamas ar mehāniskiem preparātiem? Tā atkal nonāksim pie zaudētajām zinībām par psihiskās enerģijas vielu, to noslēpumaino Ātmu, kas senajā medicīnā atradās dziedzeru produktu lietošanā. Ir jāprot likt pretī ugunīgajai stihijai nededzinošo Ātmu.

241. Ir jāsaprot Ātma kā izplatījuma enerģija, kas ir attīrīta nemitīgā griešanās kustībā kā lielā ķērnēšanā. Ir jāsaprot, kā gars un Ātma sadarbojas, gluži kā elektrons un protons. Mums nav paraduma lasīt ķīmijas un bioķīmijas kursu, bet Mūsu uzdevums ir pamudināt un virzīt uzmanību vislielākā trūkuma un briesmu virzienā. Varbūt tagad ir visbīstamākais laiks. Var pretoties ne tikai ar gara stiprumu, bet arī ar mūsu organisma līdzekļiem.

242. Protams, spēks tumšais visvairāk baidās Gaismas apstiprināšanas laikā. Visi Tumsas kalpi saspriego savus spēkus, kad Gaismas kalpotājs piesātina izplatījumu ar Valdoņu Pavēli. Cilvēce zina diženus piemērus šādai cīņai un Gaismas uzvarai. Protams, katrs saņem Skolotāju pēc apziņas; tāpat ir ar tumšo ķēdi, kuri piesātīnās ar ļaunuma apziņu, pretstatot Gaismai savu lēmumu. Tā spēki ir saspriegoti Kosmosā ar dažādiem apstiprinājumiem. Tāpēc var apstiprināt, ka Gaisma uzvar Tumsu. Tā tiek celta dzīve bezrobežīgā.

243. Leģenda par Kristoforu sakrīt ar leģendām par šīs pasaules Nastu. Cilvēkiem ir jāsaprot zināms smagums pie tām robežām, kur gars apzinās Bezrobežības parādību. Pārējās dabas valstības nepazīst šo smeldzi, jo tām nav izzinošās apziņas pakāpes. Protams, daudzi cilvēki arī snauž apziņā, bet pasaules Nasta ir neizbēgama tiem, kas jau ir padomājuši par tālajām pasaulēm.

244. Tie paši cilvēki sapratīs, ka klusēšana nav bezdarbība. Kad Ierosinu paklusēt, tas nenozīmē iegrimt miegā, bet, tieši otrādi, ieskanēties Hierarhijas spēkā. Ir jāiemāca visi septiņgadīgie atcerēties Hierarhiju, jo pēc septiņu gadu vecuma apziņa jau iegūst neizdzēšamas pēdas visai dzīvei.

245. Daudz nomaiņu ir izplatījumā, un nav brīnums, ka strāvas tiek raidītas jaunos ritmos. Šie ritmi ir diezgan smagi, jo tie rodas no nejaušām vibrācijām, saduroties ar izplatījuma strāvām, – vilnis ar desmit piesitieniem ir pārāk garš un tāpēc nogurdinošs. Bet turklāt nevar paredzēt jaunu miglāju rašanos, jo arī tie rodas no strāvu nomaiņām. Saskatīt jaunos miglājus var tikai pēdējās ugunīs.

246. Celsmē kosmiskajā izplatījuma uguns tuvojas cietzemei, kad visas atbilstošās enerģijas saspringst. Jaunrade var tad ienākt dzīvē, kad visas sviras ir virzītas uz nomaiņu. Tāpēc katra tautas nomaiņa izpaužas atbilstoši un vecais tiek aizstāts ar jaunu plūsmu. Tāpēc katras nomaiņas karma tiek izšķirta ar veselu virkni atbilstošu apstiprinājumu. Zemes garoza nes daudz karmas pēdu, un tai tās ir jānomaina, lai at-

jaunos, tādēļ ir nepieciešams cilvēcei tik ļoti atbilstoši tiekties, lai atjaunos. Visdzižākais un pareizākais ceļš ir Hierarhija.

247. Tādējādi kosmisko nomaiņu laikā notij jaunajai ir noteikti jāskan. Katrai pakāpei ir bijusi sava izpaustā karma. Jaunajai Manvantarai var piesātināt izplatījumu ar Hierarhijas aicinājumu. Tikai tā var ienākt dzīvē labākie Esības pamati. Tādēļ Mūsu Mācība ir tik dzīvīga, tādēļ Mūsu Hierarhija ir tik varena, tādēļ ir dots dižens fokuss, jo viss grupējas ap kodolu un katrai pakāpei ir savs piesātinājums.

248. Ikviens arājs teiks, ka vēlētos arklu, kas dod vāgu visdzižāko un platāko. Protams, kāpēc staigāt pa lauku divreiz un kāpēc neskart slāni auglīgo? Lai būtu vāgas dziļums Hierarhijas godāšana, bet vāgas plātums – kustības neatlaidība. Pasekosim, kur ir Hierarhijas godāšanas nepietiekamība un kur ir Pavēļu nepildīšana. Atzīmēsim, kur ir gatavība atkāpties. Vājag izskaust jebkuru kaitniecību. Vājag, garā paceļoties, iezīmēt, kur ir neaizsargātās vietas.

249. Protams, gara evolūcija prasa izsmalcinātību, bez kuras nav iespējams celt. Katram, kurš sevi uzskata par Kultūras kalpotāju, ir jāpieņem izpaustās sintēzes apstiprinājums, jo kā veidot Kultūras pakāpes bez saudzīgas attieksmes? Tāpēc katram pamatam ir jābūt aizsargātam, lai apstiprinātu pasaulei. Veidojas Kultūra nevis ar rupju attieksmi pret smalkajām enerģijām un domāšanu, bet ar radošu saudzības un atbildības attieksmi. Tāpēc celsmē ir jāatceras par

izsmalcinātību un ticību uz augstākajām sfērām – tā tiek sasniegta gara evolūcija.

250. Aizmāršība, izklaidība, divkosība, ziņkāre pie-der pie nepilnībām, kuras ir jāizskauž. Jebkuru no tām var atzīt par nodevību, jo no tām rodas pats zemākais. Ir jāsaprot, cik neizbēgamas ir to sekas sev pašam. Maza apziņa sliktst kļūdās un īpaši grimst dibenā, cenšoties attaisnoties, citiem vārdiem, samelot sev pašai. Var sekot pa daudzām dzīvēm, kā zied seku dārzs. Agri vai vēlū ir jāpārlicinās par kļūdu kaitīgumu. Galvenais pārbaudes akmens būs apziņa: vai nav nodevības? Beidzot ir jāizzina, cik daudzveidīga ir nodevība. Bez klasiskā skūpstā atradīsies daudzi izmeklēti nodevības veidi.

251. Katra attīstības pakāpe prasa savu spriegumu. Cik daudz parādību, kas ir apstiprinātas ar attīstību, zūd neatbilstības dēļ, tāpēc lielu plānu ietveršanai ir jāliek lietā lielas mērauklas. Kā var mazā apziņā ielikt Hierarhijas izpratni?! Katrs rūķītis uzskata savus darbus par visgalvenajiem, bet Gigantu Kalpojumā mērauklām ir jābūt gara apstiprinātām. Patiešām, ir jāsamēro starp izpaustajām varenajām mērauklām un rūķišu valstību. Tāpēc ir nepieļaujami, ka ceļā tiktu liktas lietā mērauklas, kas atbilst rūķišu valstībai. Ceļi diženie prasa lielu izpratni.

252. Tāpēc, kad ticība piesātina garu, tad atbilstoši nodibinās augstākās mērauklas nepieciešamības izpratne. Tāpēc, lai pavirzītos, ir jāsaprot, kā saudzīgi izturēties pret Hierarhiju. Tāpēc ir jānostiprina

apziņa dižajā Hierarhijas izpratnē. Tādējādi bez izpaustā fokusa nesasniegt un neuzcelt. Jaunrade var attīstīties tikai ar fokusa apstiprināšanu – tā Novēlu!

253. Daudzas leģendas pauž vairāku guru esamības bīstamību. Minēsim vienu no tām.

“Kādai dievbijīgai sievietei bija trīs dēli; katrs no viņiem izraudzījās cienījamu riši par guru. Bet viens no viņiem sadomāja pavairot spēkus savus, lūgdams vēl divus riši būt par viņa vadītājiem, lai gan māte arī brīdināja viņu par tādas neapdomīgas rīcības bīstamību. Pienāca laiks, kad riši sāka mācīt trim brašajiem puisiem lidot. Palūdza trešais arī divus pārējos riši pastiprināt viņa lidojumus, lai apsteigtu brāļus. Taču viesuļi, kas bija sūtīti no trim vietām, sakrustojās, un vieglprātis tika saplosīts gaisā. Turpretim viņa brāļi lidoja veiksmīgi savu riši izraudzītajā virzienā.”

Tā cilvēki atceras par Hierarhijas likumu. Var apgūt šo likumu no jebkura skatupunkta. Zinātne apliecina pārējos dzīves likumus, tikai ir jāskatās ne ar greizu aci.

254. Katrs pamatu satricinājums bojā visu vērpu. Tiecīgas uzticības izpausme ir vajadzīga kā eļļa svirām. Mums ir vienalga, kāpēc kaut kas netiek darīts uzticībā, bet Mēs redzam bieži, kā jau gatava ķīmiskā reakcija izšķīst. Tā ir jāuzasina zobena gals, jo veiksmē nav tālāk par šķēpa garumu. Glabājiet Hierarhijas jēdzienu!

255. Celsmei ir vajadzīgi stipri balsti, un tikai gara nesatricināmība var nostiprināt virzienu

nepieciešamo. Tāpēc, kad dzīves cēlēji saspriego spēkus celimei, tad vienmēr ar lēmumu kosmisko. Tā dzīves cēlēji nes Augstāko Gribu, un uguns varenība virza garu uz Kosmisko Magnētu. Tā dzīves cēlēji zina, patiešām, Augstāko Gribu. Jaunrade tiek izteikta ar Hierarhijas apstiprinājumu; un tikai, kad gars spēj tiekties uz galveno pamatu apjēgšanu, var izveidoties radoša atbilstība. Patiešām, Hierarhija dod ķēdi radošo un dzīves celmi.

256. Ir teikts: “Kur mīs kāja tava, tur lilijas uzziedēs; kur ir galvgalis tavš, tur sakrāsies pasaules safīri!” Tā ir teikts par Vēstnesi labo. Kad Mēs sūtām Vēstnesi, Mēs netērējam laiku visas Mācības atkārtošānai. Bet Pavēle iekļausies nedaudzos vārdos, jo Vēstnesis izraudzītais zina Mācību un godā Hierarhiju. Tādam Vēstnesim pieder safīri un lilijas. Nevajag atkārtot pēdējā brīdī, jo zirgs kārpās, vienīgi nezinādams ceļa garumu.

257. Protams, sekrēcijas kalpo visapslēptākajām norisēm, un ne tikai pati viela, bet tās emanācijas piedalās pasaules jaunradē. Ko jūs atcerējāties par Paracelzu un viņa homunkuliem, ir ļoti raksturīgi, jo var šo mikrokosmu viegli palielināt līdz Makrokosmam. Un mācībai par dižajām garīgajām sekrēcijām ir dziļš pamatojums. Protams, var iedomāties, cik ļoti Mēs interesējamies par organismiem, kas jau ir tikuši pāri “Lauvas” pakāpei.

258. Kosmiskās celsmes laikā saspriegojas visas nomaiņas, un katra tauta nosaka savu karmu un savu vietu evolūcijā. Pēc katra piemēra var spriest, kādu

pakāpi ir ieņēmusi aizgājusī tauta mūsu evolūcijā un kādu pakāpi ieņems nomaināmā tautība, – tā atšķiras vēsturiskās pakāpes mūsu laikā, un var izsekot, cik dažādi ir tautu nomaiņu spriegumi. Ar ko gan noturas tauta vēsturiskā tālākvirzībā? Kā var tauta saglabāt savu augšupejas impulsu? Tikai ar Hierarhijas pārādību un Augstākās Gribas izpratni. Šīs sviras var virzīt cilvēci uz nolemto apstiprinājumu. Ar šādu apziņu var tuvoties sadarbībai ar augstākajām sfērām. Tikai tā var tautu nomaiņa būt par izpaustu augšupeju.

259. Tā ikviens gars atnes tautai savus uzkrājumus un darbības. Tā katrs gars saspriego savus apzinātos impulsus. Tautas karma var tuvoties augšupejai, kad katrs gars sapratīs savu atbildību. Tā var apstiprināt, ka personiskā, grupu un tautas karma ir atkarīga no pilnīgas Hierarhijas izpratnes. Mūsu sūtīto ugunu Nesēju jaunradi Mēs apstiprinām dzīves uzlabošanai.

260. Vai bieži dārzniekam ir jāaplaista uzticētais dārzs? Protams, katru dienu, izņemot svētīgās lietusegāzes laiku. Kad cilvēki aizver slēgus, dārznieks pin grozus birstošiem augļiem. Patiešām, lietusegāze atbrīvo dārznieku no ūdens nešanas darba. Vai tāpat nav ar Mācību? Protams, katru dienu ir jāatkārto Mācības pamati. Ik stundu ir jāšargā Mācība no ikdienības spītālības. Bet viesuļa stundā nevajag šargāt Mācību, jo tikai tajā būs visa cilvēku cerība. Tad pagriezīs galvas no zemes un varbūt pirmo reizi ieraudzīs tālās pasaules un debesu uguni. Dārznieks dēvē lietusegāzi par svētību. Vai to pašu neteiksim par viesuli, kas liks padomāt par izplatījuma uguni un par nākamajām esamībām?

261. Neuztversim viesuli kosmisko kā dzīvnieki, kas nojauš viņiem nepieejamo un mēģina paslēpties alu tumsā. Bet apgaismota apziņa neslēpj no sevis kauju un, sagatavota ar Mācību, ir spējīga salauzt jebkuru ļaunu bultu pret apskaidrības vairogu. Ir pat dzirdams sagrautā naidnieka trieciena brīkšķis. Jūtam līdzī tam, kurš ir saņēmis pretsitienu, kas saskaņā ar likumu desmitkāršojas. Vai tad nav brīnišķīgi sajust dzīvē diženo taisnīguma likumu likšanu lietā! Var daudz runāt par tiem, bet pārliecinoši dzīvē ir to likšana lietā.

262. Celtniecība Mūsu var turpināties jebkuros dzīves apstākļos. Jau daudzkārt varējāt pārliecināties par planētas nožēlojamo stāvokli. Mēs atkārtojam nenogurstoši par nepieciešamajiem dzīves atjauninājumiem, taču cilvēce ir kurla. Pie cilvēkiem kosmogonija tiek pasniegta vai nu ar zupu, vai saldēdienā, bet ne kā dzīves pamats. Var pieņemt daudzu pētnieku hipotēzes, bet Hierarhija nebūs apjēgta. Daudzi triecieni tiek gatavoti, vajag piekļauties Hierarhijai no visa spēka! Ir jāsasprindzina visa uzmanība uz padomiem Mūsu! Runāju nevis abstrakti, bet lietā likšanai.

263. Katrs padoms Mūsu jau tiek dots daudzkārt, bet cilvēku dzīve nemainās. Taču ir jāpiesātina izplatījums, jo klausītāju ir daudz. Vai gan nav vienalga, kādā ķermenī viņi atrodas? Jūs visi jūtat smago spriegumu. Katrs pēc sava prāta jauš gadu norādīto. Tādēļ Saku – pasargājiet veselību, pasargājiet možumu, jo bez Mums nav kustības. Klausieties ar trim ausīm.

264. Tiek norādīts, ka izlietas asinis sevišķi pievelk izplatījuma būtnes. Protams, tas tā ir. Taču nav jāaizmirst, ka visām sekrēcijām piemīt tās pašas īpašības. Katra izplatījuma būtne vienādā mērā tiecas kā uz asinīm, tā uz siekalām. Tādējādi pat āda iekaisusi jau ir pieejama būtņēm. Mediju limfātismam piemīt tā pati īpašība. Tādējādi senatnē priesteri ļoti vairījās no limfātiskiem kalpiem un skolniekiem. Sekrēciju izolēšanai lietoja plāksnītes no surmas.

Tā pati izolējošā kvalitāte ir arī dotajai emulsijai, bet tā ne vien pasargā, bet arī pastiprina psihiskās enerģijas cirkulāciju. Var ievērot, cik emulsija nekaitīgi izsārmo ādu no uzslāņojumiem. Tādējādi emulsija āriņi un pulveris iekšķīgi būs labākās bruņas. Limfa iegūst it kā apvalku un pat kļūst labdabīga. Tā ar vienkāršiem līdzekļiem var lielā mērā pasargāties no nepatīkamiem kaimiņiem.

265. Lai apzinātos Hierarhiju, ir nepieciešama izpratnes plašuma attīstīšana. Bez plašuma nebūs arī dziļuma un ilguma. Tikai šādi ieies Hierarhija apziņā un tiks likta lietā dzīvē. Tikai šādi Hierarhija pārveidos nosacītības priekšstatu. Kauja pārvērtīsies enerģijas sakāpinājumā. Apmelojumi kļūs par megafonu. Nogurums būs darba maiņa. Mīlestība būs Gaismas lāpa. Talants kļūs par varenības vairotāju. Neatlaidība būs ceļa saīsinātāja. Tā pārveidosies katra īpašība kvalitātē.

266. Hierarhijas parādība nodrošina parastā pārvēršanos vērtīgajā un sīkā pārvēršanos nozīmīgajā. Var redzēt, kā Hierarhijas sekotāji ir bagātinājušies ar

patiesām vērtībām. Tā varēs kādreiz izdot Hierarhijas sekotāju dzīves aprakstus. Iznāks pārliecinoša aina, bet sekām ir vajadzīga patiesa Hierarhijas atzīšana ar visu sirdi, bez iebildumiem.

267. Kad pasaules notikumu kauss piepildās, tad Agni-joga ugunīgais “kauss” uzliesmo. Atbilstības likums vareni darbojas. Šajās saskaņās izpaužas pasaļu saikne. Tādēļ, kad ugunīgais likums nomaina vecos apstiprinājumus, tad jutīgie centri saskan ar pasaules skanējumiem; tādējādi saikne saspriegojas centru saskaņā.

Tāpēc Agni Jogas Māte tik spriegi jūt pasaules kausa pildīšanos, tāpēc ir tik ļoti jāglabā dārgums ugunīgais. Kad ir tuvu dižā noslēguma laiks, kad pasaule nodreb, kad notiek dižā nomaiņa, smalkie centri saskan. Tādējādi pasaule atcerēsies dižo saskaņu, un Mūsu hronikas atstās pasaulei ugunīgas zīmes. Tādējādi izpaustie Novēlējumi piepildīsies, jā, jā, jā!

268. Cilvēki dzird par iekšējo uguni likšanu lietā nākamās evolūcijas labā un palaiž garām uguni nozīmi pašreizējā laikā. Jautās: “Kāda gan ir vispārsteidzošākā uguns nozīme, kas glabājas mūsos?” Ir grūti iedomāties, bet tas ir neapšaubāmi – uguns mūsu ir galvenā zemestrīces regulētāja. Aizdegtie centri, izplatījuma uguns vadītāji, nomierina pazemes uguni. Var izsekot, kā lielie Skolotāji sūtīja savus apustuļus uz vietām, kur draudēja ugunīgā līdzsvara izjaukšana. Var nākotnē veikt daudzus eksperimentus šajā virzienā. Turklāt uguns magnēts darbojas arī uz cilvēku apziņu, citiem vārdiem, ugunij ir pielietojums

diženākais, vadītājs visjaudīgākais. Protams, uguns iedegšana nav viegla, it īpaši, kad strāvas ir sasprieltas. Taču varam būt pārliecināti, ka uguns šī arī ir alķīmiķu talismans, ko tā slēpa viņi.

269. Pieskaršanās izplatījuma ugunij saspriego visus centrus. Kā magnētisks vilnis uguns pievelk ugunis iekšējās. Izplatījuma uguns iziet pa visiem jutīgajiem centriem un nerviem, tāpēc katrs kosmiskais vilnis tik vareni atstarojas liesmainajos centros. Kad paze-
mes uguns meklē izeju, tad izplatījuma uguns viņi atbilstoši saspriegst. Tikai nedaudzi var nostiprināties šajā diženās atbilstības izpratnē Kosmosā. Tādējādi parādītais likums apvieno visas kosmiskās izpausmes. Tā varenība ir jāpieņem, kas mūs ved pie augstākajiem likumiem, – Hierarhijas varenība, jā, jā, jā!

270. Vienkārši un vareni piesātinās dzīve ar diženo Hierarhijas likumu. Ir tikai jāpieņem visa apstiprinātā varenība, tad varēs noteikt visu izpausto apjomu. Tādēļ apziņa ir jāvirza uz diženo Hierarhijas likumu.

271. Piepildot ar gaisu plaušas, neregulējot elpošanas ritmu, mēs varam noturēt ķermeni virs ūdens. Nav grūti iedomāties, ka, pastāvot kādam ingredientam, mēs varam staigāt pa ūdeni. Plaušu ugunis papildinās vajadzīgo apstākli. Kā eksperimentos ar uguni dobjos balonos un balonu piepildīšanā ar gāzi tā darbojas uguns iekšējā. Var tāpat iedomāties levitāciju plaušu uguņu laikā. Izplatījuma uguns savienojas ar aizdegtajiem centriem un kā magnēts pievelk ķermeni ugunīgo. Skolotājs norāda uz šīm iespējām kā uz

sabiezēta astrāla nosacījumiem. Patiešām, ugunīgos cilvēkus Skolotājs piemin jaunā ķermeņa veidošanas eksperimentu laikā.

272. Protams, aizkaitinājums ir galvenais ļaunums ugunīm. Var ieteikt aizkaitinājuma pazīmju laikā dziļi ieelpot desmit reizes. Prānas ieelpošanas parādībai ir nozīme ne vien psihiska, bet arī ķīmiska, jo prāna ir svētīga ugunīm un apdzēs aizkaitinājumu.

273. Katru novēlēto apstiprinājumu cilvēce pēc sava prāta traktē; katru Novēlējumu no Augšas pēc sava prāta izkropļo; katru diženo principu pēc sava prāta pielāgo dzīvei; katru izpausto Gribu pēc sava prāta apstiprina. Tāpēc kā dižajam iekļauties sīkajā un kosmiskajam personiskajā? Kā var cildenais Saprāta un visas cilvēces Kalpotājs iekļauties apziņā, kas atzīst tikai pavardu? Kā var pašreizējais Vadītājs nostiprināties sīkas ikdienības izpratnē?

Vienīgi, kad uzticības Hierarhijai dzirksts kvēlo sirdī, var rast atvērtus Vārtus. Vienīgi pateicība Skolotājam var atvērt pieeju Vārtiem. Katram, kas ir izraudzījies savu paša ceļu, ir jāiepazīst savas orbītas vientulīgums, jo vienīgi mīlestība un uzticība Hierarhijai ieslēdz garu Gaismas Ķēdē. Tā katrs izlemj savu karmu. Vienīgi ar Gaismu mēs tuvojamies Gaismai.

274. Robežas noteikšana starp labo un ļauno nodarbina cilvēkus. Daudzas leģendas ir veltītas šai parādībai. Ir teikts, kā, lai iezīmētu šo robežu, Erceņģelis nolika gaismunesošo zobenu starp labo un ļauno. Protams, ir slikti palikt ļaunuma pusē, bet tāpat sāpīgi ir

drūzmēties ap ugunīgo asmeni. Taču cilvēki ļoti tiecas ievainot sevi ar šo asmeni. Tāpēc izcelsim cilvēkus, kas skatās ar acīm un saprot ar apziņu un sirds redzi. Viņi tieksies tālu un it kā pie tālas bākas pievilks sevi. Vērtīgi ir šie tālā brauciena enkuri. Apskalojošo bangu vidū tiek nomazgāti ļaunuma smirdošie traipi. Īpaši tagad ir jāmet tāli enkuri. Var redzēt, kā zaudē nozīmi mazie attālumi. Dižajā Vienotības Plānā ir iekļauta materiālo un garīgo apmēru paplašināšana.

275. Pieskaršanās izplatījuma vadam rada varenu ugunīgo centru saskaņu. Pieskaršanās izplatījuma ugunij izraisa jaunus spriegumus, tā Kosmosā var apstiprināt saskaņas varenību. Kā gan neaizdomāties cilvēcei par cildenajiem principiem, kas vada dzīvi! Izņemt Vadošos Spēkus nozīmē pārgriezt sudraba pavedienu un izslēgt sevi no Hierarhijas ķēdes. Planēta ir slima, jo ir pazaudējusi augstākos principus, tādējādi ir jāparāda visvitālākā izpratne par cildenajiem principiem un sudraba pavedienu, kas sasaista pasauli. Tā Mēs apstiprinām Hierarhijas principus.

276. Cik daudz nevajadzīgu parādību paši cilvēki sev sagādā! Cik daudz lieku karmisku apgrūtinājumu sev rada! Un viss ir tikai no nevēlēšanās pieņemt Hierarhiju sirdī. Tādējādi visi apstiprinājumi var tikai tad ieiet dzīvē, kad apziņa spēj pieņemt Hierarhiju. Ikviens ļaunums pasaulē rodas no pretdarbības cildenajam Hierarhijas principam. Ikvienu uzvara tiek gūta tikai ar Hierarhijas principu, tāpēc ir tā jānostiprinās apstiprinātajā Hierarhijā.

277. Patiešām, iekšējo uguņu pamats atbilst elektrības gaismām – jo lielāks ir spriegums, jo sabiezētāka ir gaisma. Mēļā zvaigzne ir augstākā sprieguma zīme. Urusvati sajuta līdzīga sprieguma reakciju, tas atbilst Mūsu pastāvīgajam spriegumam. Relativitātes parādību ņemiet atbilstīgi Bezrobežībai. Bieži nekompetenti cilvēki domā, ka augstāko garu spriegums ir mazāks nekā pie viņiem, – “debesīs ir tāpat kā uz zemes”, un augstāko sfēru spriegums nav salīdzināms ar kauju pasaulīgo. Var iedomāties, kā problēmas palielinās izplatījumā.

278. Var saprast, kādā mērā sarežģītākas ir grupu, valstu un nāciju karmas. To sajaukums nevis mazinās, bet pieaug ar cilvēces nosacītajām robežām. Var just, kādā mērā ir saasinātas attiecības starp Gaismas un Tumsas spēkiem, kas pavairo Dabas reakcijas neatbilstību. Varat redzēt, kādā mērā samulst vājie gari, kādā mērā pieaug apsēstības un kādā mērā šīs apsēstības sarežģī karmu. Tā arī zemes kauja nedrīkst nevienu satraukt, jo var saprast tās pieaugumu Bezrobežībā.

Vai ir viegli tur, kur trako neizpaustā Haoss? Pa Hierarhijas ķēdi saspriegta sirds var sajust kosmiskās kaujas sprieguma atbalsi!

279. Veidojot dižas pakāpes, var vērot, kā spēks centrālais savāc ap sevi vajadzīgo evolūcijai. Kā fokusa magnēts pievelk Vadītājs pie sevis tālākvirzībai, aizmēžot vecos uzkrājumus un veidojot jaunas plūsmas. Tā ir vēsturiski veidojuši Vadītāji valstis. Var apgalvot, ka, parādot pilnīgu sekošanu Hierarhijai, var izpildīt

jebkuru kosmisko uzdevumu. Cilvēce ir cietusi visvairāk no atrautības no Augstākās Gribas. Tikai apstiprinot diženo apvienošanās parādību ar Augstāko Varenību, var panākt Augstāko Likumu izpildi. Nav iespējams, ka nodibinātos varenās Hierarhijas parādība bez Augstākās Gribas izpratnes.

Tāpēc katra pakāpe tiek veidota, apzinoties apstiprināto Gribu, kuras klātbūtnē saspriegojas visas augstākās atbilstības. Tā var pievilkt no Dārgumu krātuves tik daudz izpausto iespējamību! Dižās Gribas neatzišana sarežģī visas celtnes, tā ir jāiegaumē! Katra celtnes tūras savā fokusā, tāpēc ir jādarbojas, apzināti tiecoties uz Hierarhiju.

280. Atgriezīsimies pie mīlestības jēdziena. Katrā grāmatā ir jābūt ierādītai nozīmīgai vietai šim pamatjēdzienam un īpaši, jo ar mīlestību bieži tiek saprasts daudz kas pretējs. Pareizi ir norādīts, ka mīlestība ir vadošā radošā sākotne, tātad mīlestībai ir jābūt apzinātai, tiecīgai un pašizliedzīgai. Jaunradei ir vajadzīgi šie nosacījumi. Ja mīlestībā būs manāma pašpavājināšanās, pagrimums un kalpošana patībai, tad tā nebūs cilvēces augstākais jēdziens, kas izceļ varoņdarba jēdzienu. Sirds, kas ir pārņemta ar mīlestību, būs aktīva, vīrišķīga un augs līdz ietilpināšanai. Tāda sirds var lūgties bez vārdiem un var mazgāties Svētībā. Cik ļoti ir vajadzīga cilvēcei mīlestības uguns izpratne! Tādai ugunij atbildīs augstākā sprieguma mēļā zvaigzne.

281. Ir ļoti precīzi jāapzinās Esības pamatjēdzieni. Varoņdarba mīlestība nav barga tiem, kuri liesmo ar sirdi, bet tā biedē tos, kuri mīl nevarības savas un kuri

svārstās, apskaujot savu iedomāto “es”. Mīlestība, kas spēj virzīt pasaules, nelīdzinās mīlestībai virs purva, kur trūd palieku kauli. Virs purva ir klīstošās trūdu maldugunis, taču mūžīgā, radošā sirds uguns nemaldās, bet strauji paceļas pa Hierarhijas kāpnēm līdz Augstākajai Gaismai. Mīlestība ir vadošā radošā sākotne!

Nepanesama ir Gaisma Visaugstākā, bet Hierarhija savieno ar šo žilbinošo Virsotni. Tur, kur varētu pat akls kļūt, tur Hierarhija ved augšup ar apskaidrotu garu. Mīlestība ir Gaismas vainags.

282. Pamatam, uz kura viss tiek celts, ir jābūt pargātam no trūdēšanas. Pamatam, kas visu balsta, ir jābūt izgreznotam ar visiem labākajiem centieniem. Uz pamatakmeņiem taču stāv celtne. Uz pamata taču balstās katrs apstiprinājums. Kā gan cilvēki izturas pret pamatiem, nesaprazdami, ka pats galvenais ir pamatakmeņi! Tik daudz ir bojājuši cilvēki ar savas pārles neizpratni un visbūtiskākā atdošanu krusas parādībai. Tā cilvēcei ir jāsaprot pamatu varenības dižēnā nozīme un ar visu garu ir jāpieņem Hierarhija.

283. Cilvēku netaisnīguma brīdī atcerieties par izplatījuma taisnīgumu. Patiešām, pastāv visaugstāko kalnu kartes, bet nav visdziļāko bezdibeņu karšu. Pat tie, kas ir tālu no gara lidojumiem, augstāk vērtē virsotnes nekā bezdibeņus. Ja karavāna līdzinās pēc vājākā, tad vēsture balstās uz stiprākajiem. Tā atcerēsimies par to lielisko Būtību, kas izvēlas visvērtīgāko evolūcijai. Ja mēs varam būt pārliecināti, ka kalpojam evolūcijai, tad mēs varam paļauties uz izplatījuma taisnīgumu. Taču

tas pats taisnīgums noteic nepieciešamo piesardzību ar melnajiem spēkiem. Parasti tie netuvojas tieši. Viņi izvēlas ne mazāk par trim starpniekiem, viņi zina, ka viņu aura var būt viegli atpazīstama, un izvēlas secīguma ķēdi, ļoti smalki noteikdami gradāciju. Ne gadījuma pēc runājam par nodevības daudzveidībām.

284. Kad Runāju par melnajiem, Iesaku pievērst uzmanību viņu izsmalcinātajiem paņēmieniem un saskatīt, kā viņi pacietīgi pierāpo mērķim un kā viņi izvēlas plecus, aiz kuriem paslēpties. Ne melnīgos redzat, bet pelēcīgos un gandrīz baltos! Taču šis telegrāfs prasa lielāku uzmanību.

285. Vēzi var ārstēt ar psihisko enerģiju, tāpēc ka psihiskās enerģijas trūkums asinīs izraisa slimību. Bieži izrādās, ka psihiskā enerģija ir izsmelta garīgās atdeves rezultātā, kā bija Rāmakrišnam un dažiem citiem svētvaroņiem. Protams, viņiem tā ir milzīgos daudzumos, bet, sūtot to lielos attālumos, viņi var palikt neaizsargāti uz laiku. Proti, ir nepieciešama tuvošanās Hierarhijai, un pat svētvaroņi dažreiz paš-aizliedzībā ir atdevuši spēkus savus pāri likumīgai atdevei. Tāpēc evolūcijas dēļ Atkārtojam par Hierarhiju, lai nostiprinātu spēku mērķtiecīgu likšanu lietā Augstāko ķēdei. Tāpēc Saku – saudzējiet veselību, lai pat ar šo apstākli piekļautos Hierarhijai.

286. Griba Augstākā! Kurš par to atceras? Kurš aizdomāsies par to, kas tiek Augstākās Gribas apstiprināts? Daudzi atkārto, ka parādība viņiem ir saprotama, ko vēlas Augstākā Griba, bet cilvēce saskata

tikai savu pašas virzienu, nerēķinoties ar evolūcijas gaitu. Tāpēc ir tik daudz pretēju plūsmu uzkrājumu, un cilvēce aizsardzību ir zaudējusi, jo iet pret Augstāko Gribu. Tā ir jāsaprot visa Augstākās Gribas kosmiskā nozīmība.

287. Pievērsīsimies uzticībai. Šis jēdziens tāpat tiek pakļauts daudziem sagrozījumiem. Uzticība nav līdzīga vējdzirnavām, ne algotam dziedonim. Tā drīzāk līdzinās stipram augstieņu tornim, kuru trīcēdami apiet naidnieki un kura telpās vienmēr ir gatavas naktsmājas draugam. Uzticība ir pretstats šaubām, kas nav nekas cits kā tumsonība. Tātad uzticība balstās uz apgaismību. Tādējādi izzināšanas likumība ir rada uzticībai. Tā nav lētticība, ne vieglprātība, bet stingrība un nelokāmība. Protams, uzticības tornis tiek uz mūrēts ne ar mazu darbu, ne ar mazu apņēmību, un salauzt uzticību var tikai vārda laušana, tā pati nodevība. Bet vērtīgi ir uzticības torņi! Līdzīgi Ašrami kā magnēti pievelk spēcīgas sirdis. Viņi ir garīguma avoti. Pat materiālā daba pārveidojas šo torņu tuvumā!

288. Likumus kosmiskos tik maz izprot cilvēce! Visi dzīves iekārtojumi nesaskan ar Kosmosu. Tādējādi cilvēce pieņem tikai nelielu redzamo seku daudzumu, bet atsakās pieņemt Kosmosa dārgumus. Cēlonis tam ir neticība un tumsa. Tāpēc ir notikusi nošķiršanās. Kā var apstiprināt cilvēcei likumus kosmiskos, kad tāda noliegsmes siena ir izaugusi cilvēces priekšā! Tā ikviens diženais likums atbilst dzīvei un vadošajiem likumiem. Tā var celt uz Hierarhijas ķēdes, kas ved uz izpaustās Dailes virsotni.

289. Kosmisko likumu apstiprināšanas principi ir ielikti garā. Tiecība uz Kalpošanu vienmēr atver parādītos Vārtus. Tādējādi uzvara Mūsu vienmēr tiek īstenota ar tiecības likumu un gara nelokāmību. Tā nolemtais piepildīsies, tā Apstiprinu! Tā, kad fokuss, kurš ir Mūsu apstiprināts, tiks patiesi apsargāts, tad Magnēts darbosies.

290. Ārsts parasti saka slimniekam: “Lūk, pienāks vasara, aizbrauksit pie saules, atjaunosities kalnu vai jūras vējā.” Pat zemes ārsts dziedina, virzot uz nākotni. Karma ir pagātnes slimība, izdziedināšanās no tās ir nākotnē. Proti, var tiekties uz nākotni, kurš vēlas atbrīvoties no pagātnes. Tiecība ar visu būtnei pasargā no kritieniem, piemērs ir kustībā esošie debess ķermeņi. Tā atcerieties, ka Norādīju, kā var staigāt pa ūdeni, bet Neteicu, vai var stāvēt uz tā! Karmu var mainīt ar neatturamu tiecību.

291. Kustība uz nākotni ir līdzīga liesmas kustībai. Var izbrīnīties, kā uguns te redzami, te neredzami dzīvo, vibrējot un sargājot pasaules līdzsvaru. Tā tiekšimies uz nākotni, jo nekritīsim, uguns stihijas atbalstīti. Bet izsaukt uguni var tikai ar gara kustību. Tā liksim lietā augstākos likumus zemes plānā. Var pat mainīt karmu, tātad var mainīt visus zemes apstākļus ar tiecību uz nākamību. Lieciet lietā Pavēli Manu dzīvē. Tikai tiecīgajam piekļaujas dārgo enerģiju daļiņas.

292. Dižo evolūcijas pakāpju celšana notiek ne-parastos veidos. Katra jauna pakāpe vienmēr atnes

cilvēcei apstiprinājumu, kas pavirza domu uz jaunām varenām iespējām. Tādējādi Griba Augstākā saspriego arī katru enerģiju atbilstoši Kosmiskajam Magnētam. Nav tāda apstiprinājuma, kas nevarētu piepildīties, ja to ir sūtījusi Augstākā Griba. Nav tādas tiecības, kas nebūtu atzīstama, ja to ir sūtījusi Augstākā Griba, tāpēc cilvēcei ir vienīgi jātiecas uz Hierarhiju. Šajā kosmiskajā jēdzienā ir ietvertas visas celsmes iespējas, patiešām!

293. Tāpēc cilvēce tā zaudē spēkus, parādot nošķirtību no Augstākās Gribas. Tāpēc Mēs tik vareni apstiprinām fokusu, jo bez centra nevar uzņemt Augstāko Gribu. Tāpēc tik vareni Mēs aicinām pie Hierarhijas. Patiešām, ir svēti jāglabā dārgumi, ar tiem Mēs esam darbus veikuši! Katra svēta jaunrade ir ieguldījums evolūcijā. Padomāsim par diženas domas nozīmi, padomāsim par Tāras uguņu diženo varenību, padomāsim par sirds uzticību, padomāsim par to cilvēku nesatricināmību, kuri iet Valdoņa Vārdā!

294. Dažreiz ir iespējams parādīt vissarežģītākos likumus ar vienkāršākajiem aparātiem. Karmas likums ir sarežģīts, bet paņemiet Rumkorfa spoli vai citu cilindru, kas ir aptīts ar elektroforu stiepli, un jums būs uzskatāms karmas atveids. Nesatricināmi skrien strāva pa spirāli, bet aizsargpinums ir pakļauts visām ārējām iedarbībām, turklāt katrs pavediens pieskaras iepriekšējā tinuma pavedienam, nesot sevī bijušā sekas. Tā katra stunda maina karmu, jo katra stunda modina atbilstošu pagājību. Tā var pieskarties veselai pagājušo izpaudumu virknei.

Bet šis pats uzskatāmais atveids parāda, cik neievainojams ir gara grauds un, tiekdamies augšup, tas saglabā apvalku, nebīdamies no bijušā. Patiešām, karma ir bīstama tikai tiem, kas slīgst bezdarbībā, bet doma tiecīgā atbrīvojas no pagātnes smaguma un kā debess ķermenis tiecas, neatkārtojot ceļu. Tā pat ar diezgan smagu karmu var parādīt derīgu atbrīvošanos.

295. Palūkosimies, kā cilvēki saprot Kalpošanu Valdoni un Hierarhijai. Tas, kurš domā tikai ar lūgšanu pacelties, tas ir tālu no Kalpošanas. Tas, kurš grib savā darbā cilvēces Labumam dot labākās tiecības, tam ir jāpieņem Valdoni ar sirdi. Tas, kurš no savām ērtībām neatsakās, tas nezina, kā kalpot Hierarhijai. Tas, kurš nepieņem Hierarhijas Norādījumus, nesaprot Kalpošanu. Tikai tad, kad sirds ir gatava apzināti pieņemt apstiprinājumu, ko ir sūtījusi Augstākā Griba, var teikt, ka Kalpošanas parādība ir uztverta. Tā Mēs nesam aizlūgumu un tukšu Kunga piesaukumu cienītāji. Tā Mēs cienām skolnieku tiecību uz Kalpošanu Hierarhijai. Tā ir viegli izsekot, kā Kalpošanu garā nepieņēmušais godā Valdoni vārdos un Hierarhiju – kamēr ceļš ir ērts.

Tā Mēs ievērojam katru tiecību noņemt nastu Hierarhijai, tā mazajā un lielajā. Tā jaunradē Mūsu Mēs apstiprinām godāšanu nevis vārdos, bet darbos. Tā Mēs skumstam, kad redzam godāšanu vārdos, bet ne darbībās.

296. Tātad cilvēce ir augstās enerģijas, kuru mēs vienojāmies saukt par psihisko, akumulators un transmutors. Cilvēces nozīme ir tajā, lai transmūtētu

apziņā šo enerģiju un Hierarhijas ceļā virzītu to augstākajās sfērās. Savas misijas izpratnes zudums atsvieda cilvēkus no atbildības zināšanas. Tā tagad no jauna atgādinām par Esamības pamatu. No jauna ir jātuvina sev dižais vads un ir jāapjēdz dzīves atjaunotnes pamati.

Jūs esat ievērojuši, kādā mērā Mēs esam pret spiritismu, bet bieži runājam par smalkiem ķermeņiem. Mēs pasmaidām par šolaiku hipnotismu, bet runājam par stariem un magnētiem. Mēs ieteicam pārskatīt farmakopeju, bet sniedzam dažus pamata medikamentus.

297. Kurp gan tiek virzīta uzmanība? Ir jāsaprot, ka evolūcijas pamatā ir pilnīgošanās, tā aicina uz vienkāršošanos un uz tiešu saziņu ar augstākajām pasaulēm. Var redzēt, kā prānājama un citi dažādu jogu mākslīgie paņēmieni var tikt aizstāti ar vienkāršu ugunīgu sirdi. Protams, šī vienkāršība ir nosacīta, pie tās ved liesmains ugunīgs ceļš. Toties tā ienes dzīvē tieši to, kas bija noraidīts kā abstrakcija un izdomājums. Uzskatu, katru tiecību iet atziņas ceļu vajag jo drīzāk īstenot. Jautā, kāpēc nepiespiežam tiekties uz evolūciju? Taču pat vienkārša auklīte saka bērnam: “Esi liels, atrodi pats!”

298. Kad cilvēce sapratīs, ka ir izplatījums, kas ir piesātināts ar cilvēka darbu sekām, tad varēs dziedināt planētu. Kā gāzes tās saindē Zemi un sabiezina atmosfēru, tāpēc ir jāaizdomājas par izpausto seku apstiprinājumu. Cilvēce ir aizmirsusi, ka pestīšanai ir jānotiek karmiskā ceļā, tāpēc katra uzkrātā pakāpe var

transmutēties, ja ir tiecība uz augstāko Hierarhijas likumu. Hierarhijas diženā ķēde dod visai pasaulei dzīvību, un šā likuma pieņemšana var atvērt jaunu enerģiju ieplūšanu. Tā var izveidot labāku pakāpi.

299. Katram jēdzienam ir savs līdzsvars. Hierarhijas godāšanai ir līdzsvars galvošanas jēdzienā. Ja uz augšu ir Hierarhijas godāšana, tad uz leju ir galvojums. Pat pastāv galvojuma terafims. Urusvati redzēja terafima apliecinājumu; tā nesatricināms ir galvojums, kamēr ir apzināta Hierarhija. Apliecinu – cik negrozāms ir Skolotājs, tikpat stingrs ir galvojums. Tāpēc neizrunāiet vieglprātīgi vārdu *Skolotājs*. Bet izrunājot, nedomājiet par šā sudraba pavediena pārraušanu. Vieglprātīgais var iepazīt sekas pēc vienkārša piemēra. Lai cieši jo cieši piestiprina pie sienas gumijas saiti un, acis aizvēris, velk to no visa spēka – ne jau pārdabisku zilumu dabūs. Kas gan var notikt, ja pārrau sudraba pavedienu?! Atkal bailīgā un maldīgā apziņa runās par iebiedēšanu, bet katrs likums, katra mašīna var sagādāt nepatīkšanas, ja nepareizi apietas ar tiem.

300. Tieši aiz mīlestības ir jāmaca, cik viedi ir jāizturas pret svēto Skolotāja jēdzienu. Nav to trīsdesmit sudraba grašu, par kuriem varētu noligt dažādus Skolotājus. Tikpat viedi ir jāizvēlas skolnieki. Tas pats sudraba pavediens saista katru Skolotāju ar katru skolnieku. Reiz izteikts galvojums, tas ieiet karmas pamatā. Var novērot dzīves notikumos, cik negrozāms ir teiktais. Neviens nevar aizbildināties ar likumu nezinašanu, tāpēc ir labāk atkārtot katrā lappusē, nevis

pieļaut pazudinošus maldus, kas velk sev līdzīgu pretīgu seku asti. Nevis skarbi, bet vitāli ir jāsaprot likums. Nevis ar vārdiem, bet ar sirdi ir jāpieņem padoms! Ne velti zobi ir likti par aizvaru mēlei.

301. Laiks ir ļoti dižens! Atcerieties, kamēr Mozus kalnā gatavoja bauslības galdiņus, tauta lejā nodevās neprātam. Bet nelikumības teļš tomēr sabruka Augstākās Derības priekšā!

302. Cilvēku tiecība vienmēr tiek mērīta ar viņu kalpošanu Gaismai vai Tumsai. Pēc tā var spriest par viņu uzdevumu dzīvē. Tā vissliktākais ir domāšanas svārstīgums un svārstīga tiecība. Postītāji allaž tikai ceļ uz svārstīgas tiecības. Nav sliktāka par kalpotāju svārstīgu, jo viņš slēpjas aiz svārstīguma parādības, tāpēc tiešam Gaismas ienaidniekam Mēs dodam priekšroku. Mazos tārpus, kas lien pa miglas parādību, Mēs nepielaižam lielajās kaujās. Tādējādi no svārstīguma ir jāizvairās. Vienmēr un visādā veidā ir jāizvairās no sakariem ar svārstīgiem cilvēkiem. Tādējādi svārstīgums, kuru parāda skolnieki, atsviež tos par tūkstošgadiem; un tāpēc ir jāzina, kur nostiprināt savu apziņu. Tā Gaismas kalpotājs neatzīst svārstīgumu.

303. Vispazudinošāk ir, ja svārstīgums pārņem cilvēku, kas jau ir nostiprinājies uz ceļa, jo tad notiek domāšanas un darbību sašķelšanās, tāpēc svārstīgums ir Mācības ienaidnieks. Un, kad Mēs redzam svārstīgu attiecībā pret Hierarhiju, tad ir jāizskauž šis postošais apliecinājums. Jo tad, kad nav viengabalainības, nevar būt celsmes. Tādēļ skolniekiem ir jāsaprot, cik

svarīga ir viengabalaina tiecība. Tālab ir jāatsakās no personiskajām ērtībām, personiskas iedomības, personiskas sevis žēlošanas, personiska pašapmāna un vienmēr ir jāatceras, ka Hierarhija nedrīkst tikt apgrūtināta. Tā ir jāiegaumē tiem, kuri Kalpošanu saprot kā uzvelšanos Valdonim un Hierarhijai.

304. Mahātma tiek tulkots kā Dižā Dvēsele. Daži iedomājas Mahātmas kā pilnīgi atsevišķu rasi. Nevajag saprast Dižo Dvēseli kā pilnīgi atsevišķu. Katrs Mahātma ir sācis savu augšupgaitu no tautas dzīlēm, vienīgi uzdrīkstēdamies izraudzīties grūto Dižās Dvēseles ceļu. Tāpat līdzās iedrosmei viņš ir atklājis sirdī gara sašutumu, jo kā gan citādi uzliesmos ugunis? Šajās ugunīs vērtīgā sekrēciju viela pārvēršas dziedinošā substancē. Var redzēt, kā ugunīgās būtnes siekalas spēj novērst iekaisumu un izsaukt dzīvības enerģiju atmirušajos centros. Roku uzlikšanas dziedinošajai varenībai līdzās atrodas sekrēciju apslēptā īpašība. Pamācoši ir salīdzināt sekrēcijas cilvēkam ar aizvērtiem centriem un ugunīgās substances izdalījumus. Ja Iesaku parastiem organismiem augu zāles, tad zinīgāko rīcībā ir varena apslēpto uguns izdalījumu laboratorija.

305. Manu pēdējo grāmatu sapratīs nedaudzi. Kas gan novērtēs Pestītāja siekalu apslēpto kādību vai Mozus roku uzlikšanu? Nav pieraduši cilvēki novērtēt ugunīgo sirdi. Var palīdzēt grāmata tiem, kas jau ir sajutuši saules čūskas iedīgli. Tā met apļus savus ugunīgo izvirdumu vidū. Nav iespējams iedomāties pazemes uguns apliecinājumu bez sirds uguņu

izvirdumiem. Zināt par parastajiem joga izvirdumiem, kuri nevar būt ne ar ko aizstājami, jo šai uguns gāzei ir jāiziet un jāsavienojas ar izplatījuma uguni. Bet reti sasniedz jogi šo saiknes ar kosmisko uguni parādību. Mēs saucam šo pakāpi par svētu, jo augstāko pasaulu uguns Gaisma savienojas ar planētas jogu stariem, – tas ir īsākais ceļš pie Mahātmām.

Nebīstieties no sprieguma, šis ir tas pats ceļš. Nemulstiet par skumjām, tās ir no uguns. Nedusmojieties, jo sirds nemīl šo sakni.

306. Kad notikumi sablīvējas, pazemes uguns virzās atbilstoši. Tā, kad spēku nomaiņa notiek, ir jāpievērš uzmanība kosmiskajām ugunīm. Vienā gadījumā ir atdzimšana, citā ir nomaiņa; visur notiek parādības kosmiskās, un izplatījuma uguns piesātina katru pārējo procesu. Tautas spēku uztur gars atbilstīgs, un tāds pats pievilksmes spēks savieno tautu nomaiņas. Tāpēc var teikt, ka Kosmosa spriegums tiek pārraidīts visos stratos, tā nav iespējams cilvēcei atdalīt sevi no kopīgā apstiprinājuma. Tāpēc Augstākais Likums tiecas uz Vispārības Labumu, un cilvēces garam ir vajadzīga tiecība uz Augstāko Likumu.

307. Tāpēc cilvēcei ir jāizprot augstāko likumu daiļums. Kas gan parādīs ceļu uz jaunradi, ja ne Hierarhijas patiesa izpratne un godāšana? Kas gan pievilks garu Augstākajam, ja ne Hierarhijas likuma ievērošana? Kas gan virzīs garu uz Patiesības parādību, ja ne Hierarhijas izpratne? Tāpēc augstākās izpratnes labad ir jāpieņem Hierarhija ar sirdi un neatlaidīgi jātiecas uz Augstāko Likumu, uz Hierarhiju.

308. Pieredzējis jūrnieks rauc pieri par sastingušo jūru, paredzēdams briesmošo vētru, un uzsmaida šalkojošam vējam, saskatot veiksmīgu braucieni; par tādu jūrnieku saka: “Viņš pazīst jūru.” Sakām: “Viņš pazīst dzīvi,” ja kāds prot izprast iekšējo un ārējo parādību atšķirību. Daži nevēlas kliegt: “Sacelšanās!”, kad izdzird podu pārdevēja klaigas, un plātās par mierīgumu, redzot slēgtu tirgu. Mūsu ceļš ir mācīt un vērot, cik dažādi domās cilvēki ar izlaidīgu domāšanu. Var skolās nodibināt domāšanas un dzīves procesu novērošanas klases. Bieži var ievērot, kā mazulis labāk par pieaugušo sapratīs notikušā aplēpto būtību. Tikai pēc iekšējās izjūtas nonāksim pie pareiza vērtējuma. Vētras noteikšanai priekšroku dosim sastingūšai virsmai un neņemsim vērā plandošus durvju aizkarus. Tā sapratīsim notikumu veidošanos.

309. Kad sacenšas Gaismas un Tumsas Spēki, tad izveidojas katras nometnes orbīta. Tas, no kā pārtiek Gaišā Nometne, protams, būs sprieguma centrs, un Gaismas mērķis būs tēmekļa parādība Tumsai. Tāpēc, kad sacenšas Spēki, tad ir jāaizsargā viss, kas attiecas uz centru. Galvenā izplatījuma uguns būs centrā, un aizsargtīkls ir jāsargā. Tā Gaismas Orbīta uzsūc Tumsu.

310. Kad Gaismas un Tumsas Spēki saspriegojas, ir jāsargā veselība, jo izplatījuma uguns plosās un Tumsa ir saspriegta. Taču visās izpausmēs Mūsu ir jāparedz uzvara. Kad viss grūst vecais un nepieņemamais evolūcijai un Uguns laikmetam, tad paliek viens enkurs, kas glābs cilvēci, – Hierarhijas Enkurs, kas

apvienos visu ķēdi un dos visu varenību. Tā bezrobežīgi ir jānostiprinās Hierarhijā.

311. Pasekosim, kā pūlas melnie! Vajag ievērot viņu īpašos paradumus. Viņi nebūs sašutuši par niecīgu cilvēku. Viņi domā, ka pirmās Kalpošanas pakāpes ir īpaši noderīgas tiem. Niecība ir niecīga arī nodevībā. Tieši nodevība ir galvenais melno intrigu pamats. Nodevībai kaut kas ir jāzina. Šo relatīvo zināšanu, kas nav nostiprināta ar uzticību, var atrast pirmajās pakāpēs. Ir jāzina, kādā mērā nosodījums kā uguns iedarbojas uz svārstīgo uzticību. Ir skumji vērot, ar kādu nemanāmu novirzīšanos skolnieks sāk ielaist sevī vienaldzību, atrazdamas daiļrunīgus attaisnojumus! Kā naža asmens zaudē sirds aizsargtīklu. Bez šīs maksts asmens dur pašu nesēju; taču šādi pieši neved uz varoņdarbu, bet rada vienīgi aizkaitinājumu. Ja viena diena ir pagājusi sekmīgi Skolotāja pazemošanā, tad kāpēc arī rīt nesatracināties Visaugstākā nopulgošanā! Un, kad sudraba pavediens var pārtrūkt, tad sa stinguma asmens jau neatgriezeniski ir uzasinājies.

312. Ir nepieciešams novērot šos svārstīgos, jo liela sērga ir no viņiem. Pašiem viņiem bieži ir jau jāiegremdējas melnajā masā, bet zaimi, viņu izdālātie, ievaino daudzus nevainīgos. Jūs pareizi apbruņojaties pret vienaldzību, tā saēd visus pasākumus. Un kādas gan uguns ir iespējamās vienaldzības aukstumā? Arī Skolotāja apstiprināšanas parādība līdzinās puķu aplaistīšanai. Nepanīks dārzs aplaistītais! Mums ir rūpes virzīt darbus tālāk. Mums ir jaunu

apmēru apstiprinājums. Vienaldzība pret Mūsu apstiprinājumiem nav pieļaujama!

313. Kad gars ir piepildīts ar tiecību, nevar būt vienaldzība. Kad gars liesmo, nevar būt vienaldzība. Šī kādība ir imunitāte pret vienaldzību. Tikai, kad gars virzās uz egoisma pusi, var notikt gara nāve. Tādēļ kvēli ir jāsarģā gars no vienaldzības, kur patversies ļaunums, kas ir radies no garām palaistas tiecības, kur ļaunums dos triecienu, kas nesīs savus augļus. Grūti ir iezīmēt ļaunuma sakni, ko radījusi vienaldzība. Tikai nebeidzamas modras sardzes trauksmainībā var rast aizsardzību celsmei. Tāpēc, iecerot diženus darbus, ir jāsaprot, ka nav pieņemama patība un vienaldzība.

Tāpēc Mēs prasām, lai pirmā doma būtu veltīta Skolotājam. Vai tad var gūt sekmes, ja skolnieks liek savu pirmajā vietā? Vai tad neveidojam visu dižēnā vārdā? Vai tad neesam likuši pamatā daili? Devām taču pasaulei diženus pamatus, tāpēc katra doma ir jāvērtē kā dižēnas uzbūves fundamenti! Patiešām, nākotne ir dižēna!

314. Vīrišķības jēdzienu vidū visneuzvaramākā ir kvēlas sirds vīrišķība, kad visā apņēmībā, pilnā varoņdarba apziņā izpaustais karavīrs zina vienīgi uzbrukuma ceļu. Ar šo vīrišķības varoņdarbu var mēroties vienīgi izmisuma vīrišķības galējā pakāpe. Izmisums tādā pašā steigā traucas prom no pagātnes, ar kādu kvēlās sirds vīrišķība uzveic nākotni. Tātad, kur nav kvēlās sirds vīrišķības, tur lai ir izmisuma vīrišķība. Tikai tā var karavīri gūt uzvaru, kad spiediens ir liels.

Nav nozīmes pārējiem vīrišķības veidiem, jo tajos būs svārstīgums; jo ir jāizvairās no šīs īpašības, kas ir līdzās glēvulībai un nodevībai.

315. Pasaules pārkārtošana saspriego visus Kosmosa spēkus. Ja cilvēce saprastu, ka pārkārtošana prasa gara ievirzi, tad varētu viegli nodibināt līdzsvaru pasaulē, bet tautas neaizdomājas, ko likt uz svariem un kur būs pārsvars. Tāpēc domāšanas haoss ir tik postošs cilvēcei, un tautas, kas nomainās, tik ļoti pagrimst un neveic pasākumus garīgi pārveidei. Tāpēc ir laiks aizdomāties par garīgo meklējumu noteikšanu.

Kad perturbācijas kosmiskās prasa varenu spriegumu, cilvēcei ir jāzina, kur meklēt glābšanas centru. Tāpēc garīgā centra meklējumi aizvedīs nenovēršami pie Hierarhijas. Cilvēce ir pazaudējusi vajadzīgo glābšanas formulu. Tāpēc glābšanas enkurs ir Hierarhijas fokuss. Tikai Hierarhijas apzināta meklēšana un apstiprināšana dos izglābšanās parādību, jā, jā, jā! Tālab Mēs devām pamatu rīcībai un darbiem, kuri balstās uz Daiļuma.

316. Dziedināšana ar puķu smaržām, sveķiem un graudiem nāk no tālas senatnes. Tādējādi roze dod ne vien līdzību muskusam, bet novērš imperilu. Rožu dārzs pie senajiem tika uzskatīts par iedvesmas vietu. Frēzijas ir noderīgas simpātiskajai sistēmai, kura tā vibrē jogam. Miežu graudi ir neaizstājami plaušām; jau zināt par piparmētru, par ciedru sveķiem un par citiem sveķiem. Tā smaržas tagad arī ir bezjēdzīgas, kā arī pārējās vērtību noniecināšanas. Bet smaržvielu pirmsākums ir derīgajā, taču aizmirstajā zinībā.

Protams, senatnes indes bija ļoti izsmalcinātas; narkotiku jaunatklājumi ir salīdzinoši rupji un galvenokārt posta intelektu. Citiem vārdiem, tieši to, kas uztur līdzsvaru, kas tik ļoti ir vajadzīgs visos psihiskajos eksperimentos. Liesmojoša sirds nav iespējama bez garīgā līdzsvara. Tā ir jāatceras par visām detaļām, kas piebiedro Hierarhijai.

317. Skolniekiem Kalpojuma ceļā ir jāliek lietā visi labākie gara un apziņas centieni. Radot ir jāsaprot, ka tikai labāko parādību lietā likšana dos attiecīgus rezultātus. Tā negaidīsim brīnišķīgas sekas tur, kur gars nav licis lietā savus labākos centienus. Bieži cilvēki brīnās, ka viņu pasākumi ir neveiksmīgi. Teiksim – vai esat likuši lietā visus labākos impulsus? Vai nav iezagusies vieglprātība, nekustīguma trulums, nevērība un dedzības trūkums pret Hierarhiju? Tā var sagaidīt atbilstību, kas balstās uz cēloņiem un sekām. Tā ir jāsaprot, ka katra neapdomāta darbība, katra nelietderīga rīcība var radīt tik daudz nevajadzīgu un kaitīgu seku. Tā skolniekiem ceļā ir jāpauž labākie centieni un dedzība pret Hierarhiju.

318. Tālab ir jāattīsta sevī vispirms modrība un nemitīgi jāargā jaunrade ap svēto Hierarhiju. Tikai, kad skolnieki sasniegs šo kādību, tad var cerēt, ka atnāks lemtais sasniegums. Tāpēc ir jāparāda ārkārtīgs apzinīgums un sardze visam notiekošajam ap fokusu. Katra nepamanīta kļūda uzplauks ar savu ziedu.

319. Jautā, kāpēc bieži Kavējamies iznīcināt ienaidniekus. Cēloņu ir daudz, nosauksim divus.

Pirmais – karmiskie apstākļi. Var viegli kaitēt tuviekiem, aizskarot karmiski saistītu ienaidnieku. Var salīdzināt šo stāvokli ar grūtāko operāciju, kad ārsts neamputē slimu locekli, lai neskartu bīstamu artēriju. Pastāvot karmiskajai saiknei, neparasti sarežģītas ir mijiedarbības attiecības. Pie Mums uzskata par derīgāku nošķirt bīstamu ceļabiedru nekā izjaukt visu karavānu.

Otrs iemesls, ka ienaidnieki ir enerģijas sprieguma avots. Nekas nevar tā sakāpināt enerģiju kā pret darbība. Tāpēc, kālab izgudrot mākslīgus šķēršļus, kad melnie cenšas visiem spēkiem palielināt mūsu enerģiju?!

320. Kādi tad pasākumi ienāk dzīvē bez lieliem spriegumiem? Katra radoša pakāpe taču ir lielu kauju apstiprinājums. Katrai kaujai taču ir savs uzdevums un katram zīmējumam ir sava nozīme. Tā tiem, kas iet ar Gaismas Spēkiem ir jāzina, ka bez sasprieltas kaujas nav uzvaras. Tā, kad apstiprinās lielas uzvaras pakāpe, Gaismas skolniekiem ir jājūt visa gara neatlaidība un visa darbību nesatricināmība. Kad tika dots cilvēcei lielo pamatu apstiprinājums, tad tika pieņemts katrs spriegums kā turpmākais impulss jauniem veidojumiem. Tā evolūcijā katrs karogs tika apstiprināts ar parādītās nelokāmības diženumu. Patiešām, tikai tā var uzvarēt!

321. Var salīdzināt iekšējo ugunu procesu ar dažām fiziskās uguns paralēlēm. Ņemsim liesmu zem lodējamās caurulītes. Skatieties, kā sakāpinot liesma zaudē dzelteno nokrāsu un caur zilo nonāk pie

sudraba un violetās. Turklāt ievērosim, kā noliecas liesma. Tieši tāpat tiek sakāpinātas mūsu ugunis zem kosmiskā viesuļa spiediena. Ir jāatzīmē šīs retās parādības, jo tās apliecina piedalīšanos kosmiskajā kaujā. Ne daudzi var palepoties ar šo piedalīšanos. Nevis haotiska trīcēšana, bet gaišu karapulku ierinda ir vajadzīga tumsas caururbšanai. Un cik svētīgs ir sakāpinošais viesulis, kas ievelk mūs jauncelsmes kaujā! Jauni nodomi var īstenoties šajā kaujā, bet ir jāzina triecienu virziens, un to Mēs norādām!

322. Hierarhija un jaunas apziņas veidošana tiek apstiprinātas kā evolūcijas akmens. Katru dienu var pamānīt šāda progresa parādību. Bet reti sintezē cilvēki šīs daudzkrāsainās Ugunsziēda lapiņas. Vīrišķības pietrūkst, lai atzītu sevi dzīvojam vecās pasaules lūzumā. Taču pat mežcirtējs zina, kur gulsies koks, jo viņš negrasās tikt saspīests; gluži otrādi, viņš mierīgi aplēš jaunā būvmateriāla un kurināmā daudzumu. Tā ir jāpriecājas par kosmisko kauju.

323. Ja vien cilvēki saprastu, uz kā tiek veidots zemes pārākums, tad, patiešām, varētu dot visaugstākos principus! Bet kurš gan ir aizdomājies par radošo impulsu principu? Kad notiek nošķiršanās un tiek pārkāpts likums, kas ir apstiprināts ar Dižā Esošā tiesībām, tad, protams, sabrūk galvenais pamats. Pat kukaiņi zina Hierarhijas diženumu. Dzīves balstu pazīšana var pārveidot dzīvi, tāpēc tikai Hierarhijas likuma diženums dos cilvēcei tiecību uz augstākām evolūcijas pakāpēm.

324. Tāpēc gara zināšana ir tāda varena vadītāja, jo tā vienmēr aizvedīs pie Esības pamatiem. Tādējādi ir jāpieņem kā Augstākais Kalpojums Hierarhijas saprašana, tādējādi gara zināšana saspriego skolniekus ceļā pie Hierarhijas. Tā ar visiem gara spēkiem ir jāizpleš Miera Karogs, tajā ir ietverti visi Kultūras balsti.

325. Mazattīstīts prāts aizvien klūp pret šķietamu pretrunu. Tas nespēj savienot Hierarhiju ar atjautīgu pašdarbību. Bez sintēzes, protams, visviendabīgākie jēdzieni sadrups kā mūrējums bez cementa. Sintēzes apzināšanās gulsies kā pakāpe uz rases pārveidošanu. Pareiza ir piezīme par vienšūņu nemirstību. Bet ar ko gan var vērst uz vienotību mūsu daudzveidīgos elementus? Var atmest lielu daudzumu mākslīgo līdzekļu, atdzīvinot snaudošos psihiskās enerģijas kristālus. Var domāt par to kā par Mūsu sākotni. Tikai vienotība izpratnē par tiecību uz augšupejas apstiprinājumu rada pārveidības varenību. Nedomājiet: "Tā ir abstrakcija!" Bet Iesaku pieņemt kā rases augšupejas nepieciešamību.

326. Sintēze ir jāsaprot kā dzīves laboratorijas ierīce. Paturēsim prātā šo apzīmējumu. Prāts, kas ir sasniedzis sintēzes pakāpi, top produktīvs, tikumisks, apkopjošs, neaizkaitināms, prasmīgs pacietīgi parādīt Hierarhijas sadarbību. Kā izskaidrot sintēzes priekšrocību tam, kurš nedomā par mūžību un norobežojas ar trulumu no visiem aicinājumiem. Nekad viņš neparādīs sapratni, ka teiktais arī uz viņu attiecas. Viņš uzvilks svārkus, ko apstiprinājis drēbnieks, un no-

mierināsies, atzinis drēbnieku hierarhiju. Bet neapvainosim drēbnieku, jo lielu daudzumu pretīgu hierarhiju cilvēki ir izgudrojuši!

327. Priekšmetu drebēšana var būt arī no psihiskās enerģijas sakāpinājuma. Gaismas vibrācijas var tāpat atspoguļoties arī uz apkārtējo. Tā tiek pārraidīts tā saucamais magnētisms. Cilvēks tiek novests ar vibrācijām līdzīgā uztveres un saskaņas vienotībā.

328. Cik grūti ir cilvēkiem aptvert, ar ko tiek apstiprināts viņu pašu labums! Domā, ka rada; domā, ka strādā; domā, ka bez viņiem neiztik; domā, ka viņos ir ielikts fundament. Posts tiem, kuri piedēvē sev to, kas nāk ne no viņu būtības, jo šie Tumsas kalpi, patiešām, ir gaišo pasākumu postītāji. Protams, šo tumšo mēģinājumi tikai apstiprina izpausto tumšo bojāeju, jo Gaisma ir neuzvarama. Tādējādi pašiznīcināšanās notiek tur, kur ir nepaklausība Gaismas Hierarhijai. Tādējādi tas, ka tumšie piedēvē sev jaunradi, ir pamatoti, jo, patiešām, džini ir nostiprinājušies kā Gaismas līdzdarbinieki! Katrs ļauns nodoms ir uzvaras apstiprinājums.

329. Vai tiešām akli ir tumšie, kas nevēlas parādīt Hierarhijas izpratni? Vai tiešām Augstākā Likuma apstiprinājums netiek pieņemts kā vienīgais glābiņš? Cik svarīgi ir izšķirošajā laikā saprast Hierarhijas likumu! Tā lai aizdomājas nodevēji! Tā lai aizdomājas Tumsas kalpotāji, kas iet pret Hierarhiju. Ikviens, kas zākājas par Hierarhiju, ir vislielākais nodevējs.

330. Ja saliktu kopā visu ārsta, tiesneša, garīdznieka, skolotāja, celtnieka un likumdevēja atbildību, tad iznāktu daļa no Hierarha atbildības. Tieši daļa, jo bez šīs zemes atbildības viņš ir piederīgs Smalkajai un Gudrajai pasaulei. Nekad Neaicinām ietērpties Hierarha bruņās, jo tādu atbildību var izvēlēties vienīgi gars pats. Pa zināmu Staru dzimst Hierarha grauds. Patiešām, augšupejas varenība nebaidās no atbildības triju pasaulu priekšā. Tāda vīrišķība ir kā pasaulu posms, kā Novēlējuma balsts, kā Gaisma iekļūstošā! Tā atbildības troņa priekšā mirdz varoņdarba spārni.

331. Nevar būt starptautiskas vienošanās un savstarpēja saprašanās bez Kultūras. Nevar tautas sapratne aptvert visas evolūcijas vajadzības bez Kultūras. Tāpēc Miera Karogs ietver visus smalkos jēdzienus, kas aizvedīs tautas pie Kultūras izpratnes. Cilvēce neprot parādīt cieņu tam, kas ir gara nemirstība. Miera Karogs dos šīs cildenās nozīmes izpratni. Nevar cilvēce uzplaukt bez Kultūras cildenuma zinības. Miera Karogs atvērs Vārtus uz labāku nākotni. Kad valstis ir ceļā uz sabrukumu, tad pat mazgarīgajiem ir jāsaprot, kur atrodas augšupeja. Patiešām, glābiņš ir Kultūrā! Tā Miera Karogs nes labāku nākotni.

332. Lai cilvēki pieradinās izskaust no dzīves lielu daudzumu sīku melu un iemācās dzīvē likt lietā patiesību. Nekas nav tik postošs kā apzināts kaitniecisks patiesības sagrozījums; tas izjauc Kosmosa ritmu. Pazemes uguns ritma pārsitienos valda.

333. Visām enerģijām līdzdarbojoties, var uzcelt visas apstiprinātās celtnes. Tā ir arī cilvēku veiktajā celtniecībā. Ir jāatceras, ka pozitīvie spēki rada zem negatīvo spiediena un jaunrade gaišā piesātinās ar izpausto spiedienu; tādējādi jaunrade Valdoņu Vārdā, protams, izraisa spriegumu. Tāpēc tieši Kalpošana Gaismai apstiprina tādu kosmisko spēku spriegumu. Kad tiek apstiprināta tāda varena celsme, kā gan lai nepretojas nomaināmie spēki?

334. Patiešām, Miera Karogs apvienos visus kultūras uzdevumus un dos pasaulei to sasniegumu, kas ir tik nepieciešams. Tā tiecīgos meklējumus nesošie atsauksies uz visiem apstiprinājumiem. Tautas, patiešām, apvienosies zem šā Karoga.

335. Lielu daudzumu nepieciešamu eksperimentu ir jāizdara cilvēcei. Ne vien ir jānoteic imperils kā aizejošās rases nelaime, bet ir tāpat jāizpēta imperila sērga. Varēs atzīt, ka imperils darbojas lielos attālumos un var iedarboties uz smalko ķermeni. Imperils nonāk disonansē ar izplatījuma uguni. Cilvēki, kas aiziet no zemes ar imperila uzkrājumu, attīsta sev mokošu esamību. Izplatījuma uguns tiecas uz viņiem, jo harmonija ir sekošana pamatiem. Katra pretdarbība pamatiem izraisa izplatījuma uguns pretdarbību. Tā ir jāpieņem, ka personisks aizkaitinājums ir aizejošo trums. Bet ir jāatzīmē, ka bieži vien cilvēki nevēlas ievērot savu aizkaitinājumu, bet bīstamā inde tādēļ nemazināsies.

336. Tā ir jāpēta visiem līdzekļiem pamati kavējošie. Ir jāsaprot, kas ir harmonija ar Esamības pamatiem?

Kas ir pavirzīšanās garam, kurš pakāpeniski pierod eksistēt pāri pasaulei un strādāt bez gala? Tāpat ir jāsaprot svētās sāpes kā zīmes par gara lidojumiem uz novadu, kas saista pasaules. Tā ir viegli saprast, ka involūcija ir atņēmusi cilvēcei dažas atzītas īpašības, un ir jāizpauž daudz sākotnējās enerģijas, lai atkal noaustu saplēsto Asurginas audumu. Bet slava drosmīgajiem, iedrosmes pilnajiem, tiecīgajiem!

337. Laiks, kad ir parādīts Ugunsziēds, nevar būt viegls. Miera Karogu nepasniedz tirgū. Tā būsīm saliedēti vienotā neuzvaramā tiecībā.

338. Kā gan cilvēce domā tuvoties Augstākajam, neatzīdama Hierarhijas zemes vietvalžus? Kā gan var nodibināties saikne, ja cilvēce neatzīst Hierarhijas Ķēdes diženumu! Domāšana ir tik ļoti saindēta ar iedomības indi, ka tiek izjaukts viss kosmiskais līdzsvars. Tā ceļā pie Mums ir jāpieņem visi apstiprinājumi, kas attiecas uz Hierarhiju, kā glābšanas enkurs. Patiešām, kā brīnišķīga Gaisma ir cilvēcei Hierarhija! Kā varens Vairogs stāv sardzē Hierarhija! Kā pasaulu saikne nostiprinās Hierarhija!

339. Tāpēc visbriesmīgākais ir atkrišana un Skolotāja pazemināšana. Tā, kad Mēs ieviešam dzīvē jaunu apstiprinājumu, ir jātiecas ar visu garu Augstākās Gribas izpildīšanas ceļā. Tāpēc, kad Mēs apstiprinām Miera Karoga cildeno nozīmi, ir jāpieņem tas ar garu. Tiešām šādi Pasaules Pestīšana nāks! Laiks ir dižens, laiks ir tik nozīmīgs!

340. Viedi ir novēlēts par tā svētlaimi, “kas ir atdevis dvēseli savu par draugu savu”. Bieži šis novēlējums tiek likts lietā dzīvības pašupurēšanai, bet nav taču teikts par dzīvību vai par miesu, bet par garu. Līdz ar to ir dots uzdevums grūtākais un ilgstošākais. Lai atdotu dvēseli, ir jāizglīto, jāpaplašina un jāizsmalcina tā, – tad var atdot to tuvākā glābšanai. Tā ir jāsaprot un apzinīgi jāliek lietā Novēlējuma viedums. Ir arī teikts: “Seko Man!” Tā teiks katrs Hierarhs, apstiprinot augšupejošu kustību. Nevar viņš griezties atpakaļ, citādi vadošā zvaigzne paslēpsies aiz klints. Nav pareizi domāt par Hierarha pazemību. Pazemība – uz priekšu, un pavēle – atpakaļ. Tikpat skaidri ir izteikta Hierarhija Apustuļa vārdos par Mierinātāju Garu. Taču tāpat ir jāsaprot šis padoms, jo nekas nenorāda uz bezdarbību bēdās, bet gatavo mierinājumu sasniegumā. Tā aptumšojas pat labākās Mācības, nepieļaujot to, kas nav redzams zemes acij.

341. Kā tad saprot daudzi atbildību? Tik maz taču aizdomājas par cildeno atbildības apstiprinājumu! Tas, kas uzņemas atbildību ar acīmredzamu vieglprātību vai patības vēlmi, nes briesmīgu karmu. Kad tiek dots Dižais Kalpojums cilvēces Labumam, tad atbilstoši ir jānes atbildība. Kad Nesēja rokās ir Mūsu trauks, tas nozīmē, jāparāda ir cieņa, lai trauks brīnišķīgais paliktu ar spārniem. Patiešām, piederās nest atbildību ar rūdītu garu un ar visu sirds saudzību.

342. Individualitāte un patība ir kā dzimšana un miršana. Individualitātes veidošanās parāda jaunas pasaules dzimšanu, turpretim patība var spoguļoties

mēness nedzīvajos vulkānos. Taču ne tikai sevi nomirdina patība, bet posta ar neauglību apkārtējo, turpretim individualitāte aizdedz ugunis visās kaimiņu nometnēs. Sadarbība ir individualitātes vainags, bet patības posts – skorpiona dzelonis. Vai gan var palūties uz patību? Ne vairāk kā uz čūsku! Bet patiesā individualitāte ietver sevī pasaules taisnīguma pamatu. Mums ir jāsavāc individualitātes, jo jaunajam dimantam ir nepieciešams griezumš, bet patībai ir jāiet cauri daudziem iemiesojumiem. Protams, arī šo likumu var grozīt ar sirds uguni. Tāpēc var ieteikt patībai iedegties pie ugunīgas sirds.

343. Ne velti Iedezam ugunīgās sirds bākas kā patvērumu ceļiniekiem. Nav viegli sirdij liesmainajai, bet tieši tā ziedo sevi savu draugu labā, un tālab ir pareizs bauslis par svētlaimi. Bet prieks ir īpaša gudrība.

344. Pasaules pārkārtošanas laikā var noturēties tikai uz Jaunās Pasaules apstiprinājuma. Izpaustā lēmuma noteikšana var ienākt dzīvē tikai ar diženu izpratni par pasaules pārdzimšanu ar diženā Hierarhijas likuma palīdzību. Tādēļ Jaunās Pasaules meklētājiem ir jātiecas apliecināt Hierarhijas Novēlējumu, ko vada apstiprinātā Hierarhija. Tā tikai var nodibināt līdzsvaru pasaulē. Tikai liesmaini vedoša Sirds parādīs pestīšanu. Tā ir vajadzīgs pasaulei Hierarhijas likuma apstiprinājums.

Tāpēc likumīgi tiek apstiprināta Hierarhija valstu nomaiņā un visa aizejošā aizstāšanā ar uguni. Tāpēc ir tik nepieciešams atzīt Hierarhijas likumu, jo bez ķēdes

nevar uzcelt dižās augšupejas kāpnes. Tā ir jāpieņem ugunīgi Hierarhijas likuma diženuma apliecinājums.

345. Nesamulstiet par šķietamo atkārtojumu nepieciešamību. Pirmkārt, nekas netiek atkārtots, pat tie paši vārdi dažādā laikā ir pilnīgi dažādi. Otrkārt, dienu un nakti ir jāatkārto par Hierarhiju. Pareizi, ka verdzības hierarhija ir beigusies, bet apzinātās Hierarhijas parādību pavada cilvēces ciešanas. Pārāk daudz verdzības ir pasaulē, un pārāk nomākta ir katra apziņas liesma. Verdzība un apzināta Hierarhija ir kā diena un nakts! Tāpēc nemulstiet atkārtot – apzinātā Hierarhija, Brīvības Hierarhija, Zinību Hierarhija, Gaismas Hierarhija. Lai nezinošie par Jaunās Pasaules ieņemšanu zobojas, jo katra Jaunās Pasaules izpratne viņiem ir briesmīga. Vai tad viņiem nav šausmīga Bezrobežība? Vai tad viņiem nav apgrūtinoša Hierarhija? Taču, būdami paši tumsonības despoti, viņi nesaprot Hierarhijas celsmi. Paši būdami glēvuļi, viņi šausminās varoņdarba priekšā. Tā liksim svaru kausos topošā Dižā Laikmeta visvajadzīgākos jēdzienus – Bezrobežība un Hierarhija!

346. Kad tiek veidota evolūcijas pakāpe, tumšie sapriego visas viltības, jo Gaisma viņiem ir apgrūtinoša, un, jūtot kritienu, tumšie ķeras pie viņus vissmacējošākiem līdzekļiem. Katra jauna dižena laikmeta laikā atkārtojas tas pats spēku sakāpinājums, bet vēl piesātinātāku laiku nav pazinuši vēsturē, jo Uguns laikmets aptver visas darbības kosmiskās. Tā ugunīgi ir jāstāv sardzē.

347. Daudz sālsstabu ir izmētāts pa Zemes virsu. Ne tikai Lota sieva pavērsās uz pagātņi, bet neskaitāmi ir šie skatieni atpakaļ. Ko gribēja viņi ieraudzīt liesmojošā pilsētā? Varbūt viņi gribēja atvadīties no vecā dievnama? Varbūt viņi meklēja ar acīm iesildīto pavardu? Vai skatījās, gaidot, vai nav iebrucis ienīstā kaimiņa nams? Protams, pagātne piekala viņus uz ilgu laiku. Tā ir jātiecas uz priekšu gan apgaismības, gan veselības, gan nākotnes cietokšņa stipruma labad. Tā vajag vienmēr, bet mēdz būt samezglojumi kosmiskie, kad ir nepieciešama strauja kustība uz priekšu. Nav jāmulst un nav jābēdā par pagājušo. Kļūdas ir pat acīmredzamas, bet karavāna negaida un paši notikumi virza uz priekšu. Steidzamies un Aicinām pasteigties. Sabiezēta ir nākotne, bet nevis tumsa ir priekšā!

348. Atstājiet Mums visu bijušo, un sāksim domāt tikai par nākotni. Neņemsim neko lieku no pagātnes, neapgrūtināsim ne ar ko apziņu. Pats Noglabāšu un Atcerēšos visu vērtīgo! Notikumu gaita virza uz nākotni. Tāpēc ir jāsaprot Hierarhija kā glābšanas riņķis. Var tā saprast Pasaules Mātes zīmi. Ne par ko nebēdājieties, jo visu Vērsīšu par labu. Mazdūšīgajiem iekliesim ausī: “Hierarhija!!” Mācība tiek dota trūkuma stundā, bet ir jābūt ar ēzeļa ausīm, lai nesadzirdētu pārkonu. Pirms uzvaras ir derīgi priecāties. Priecāsimies un tādējādi pievienosimies Valdoņa priekam.

349. Dzīvības procesu norisi uztur organisma smalkās enerģijas. Grūti pierod cilvēki pie smalko enerģiju apzināšanās un pie visu neredzamo spēku

darbības, tāpēc notiek tāda nošķiršanās no Kosmosa, un fiziskais ķermenis šādi ierobežojas ar matērijas pamatiem tā vietā, lai attīstītu uztveres smalkumu. Tik maz jūt kosmisko spēku vibrācijas un tik maz parāda pazišanu, kur ir ielikta smalkā atšķiršana! Uz augstākajām sfērām tiecīgais gars ziņina, kāda pastāv magnētiskā saikne starp smalkajām enerģijām, un parāda saskaņu ar visiem izplatījuma spiedieniem. Tā ir jāaudzina paaudze smalko enerģiju izpratnē, jo izplatījuma vibrācijas tuvojas Zemei, un Jaunā Laikmeta apstiprinājums atnesīs daudzu apstiprinājumu nomaiņu. Tā smalkie ķermeņi uztvers visas sūtītās enerģijas.

350. Tāpēc Uguns parādības laikmetus vienmēr ir pavadījušas perturbācijas, jo garīgā apziņa novirzījās līdz ar kosmiskajām nomaiņām. Tāpēc Uguns laikmetā pats galvenais ir smalka uztvere. Uguns laikmetā Hierarhiju pavada tiecīga tautas gara attīstības plūsma. Un tāpēc, ka Hierarhijas likuma parādību nepieņēma tautas, tāpēc ir tādas tautu nomaiņas. Šādi Uguns laikmets ir Hierarhijas laikmets!

351. Ir jāpieņem Hierarhija kā evolucionāra sistēma. Gariem, kas nav izdzīvojuši verdzību, var atgādināt, ka Hierarhija pilnībā atšķiras no despotisma. Bet pat skursteņslauķim ir jāuzkāpj uz jumta, lai iztīrītu dūmvadus; no apakšas to nevar izdarīt. Nevar radīt simfoniju bez vienas atslēgas visiem instrumentiem. Var minēt lielu daudzumu analogiju, sākot ar joku un beidzot ar aizkustinošiem bišu, skudru un gulbju piemēriem, taču vislabāk šolaiku

cilvēci dot salīdzinājumu ar bezpersonisko ķīmiju. Ir viegli iedomāties, ka reakcija var notikt tikai precīzos apstākļos. Arī Hierarhija pilnīgi atbilst astroķīmijas pamatiem, kurus neuzdrošināsies noliegt pat zinātnes neofits. Taisnīgi mēs jau vienojāmies par psihiskās enerģijas atklāšanas svarīgumu. Tās izpratnes koordinācijai ir nepieciešama Hierarhija kā atvieglojoša ķīmiska konstrukcija.

352. Kāds gan ceļš ir visaplicinošākais ceļā pie Mums? Vispareizākais ceļš ir varoņdarba pašai dziedība. Visbrīnišķīgākā uguns ir sirds liesma, kas ir piesātināta ar mīlestību uz Hierarhiju. Smalkās sirds varoņdarbs tiek apliecināts ar Kalpošanu Augstākajai Hierarhijai, tāpēc ir tik brīnišķīga smalkās sirds pašai dziedība. Smalkā kalpotāja gara jaunrade un pašdarbība ugunīgi piesātina izplatījumu. Tā atsaucas smalkā sirds uz visiem kosmiskajiem notikumiem. Tā, patiešām, sabalsojas redzamais ar neredzamo, tagadne ar nākotni, un iepriekš noteiktais piepildās. Tā smalkās sirds pašai dziedība piesātina pasauli ar liesmu.

353. Patiešām, ir sagrozīts svētais Arhata jēdziens. Parādība ir izjaukta tādējādi, ka laupīts daiļums. Cik blāvi deg Labuma Skolotāja izpratne pasaules apziņā! Bet Patiesība dzīvo, un Patiesības vārdā Mēs radām. Tādēļ dzīves pārveidošanai ir jāpieņem Hierarhija kā Patiesības daile. Tādējādi smalkās sirds parādība rada kosmiskās evolūcijas labā. Tā ir jāpieņem fokusa nozīme ar sirdi, tā ir jāsaprot ar sirdi smalkās sirds cildenais process!

354. Daži cilvēki nepanes Mūsu biežo atgādinājumu par kauju. Lai viņiem ir nevis kauja, bet Vārtu atvēršana. Atvēršanas parādība arī prasa enerģiju. Bet jums, bez liekulīgas mīkstināšanas, var teikt, ka Gaismas kauja pret Tumsu noris nepārtraukti. Daudz kareivju palīdz šajā kaujā, citādi mēs atkal iesligstam Haosā. Bieži kaujas dalībnieki jautā, kāpēc viņi fiziskajā ķermenī neatceras savas smalkās būtības varoņdarbus. Taču būtu noziedzīgi no Mūsu puses pieļaut šādu apzināšanos. Sirds taču neizturētu šīs gigantiskās kaujas apziņu. Tikai īpaši liesmaina sirds patur apziņā melnos šāviņus. Sirds apstājas no apziņas vai no sklerozes. Bet kosmiskā kauja var satriekt visstiprāko sirdi.

Tā Atgādināsim par kauju, kad sadursme atkal iegūst milzīgus apmērus. Pazemes uguns ar grūtībām līdzsvarojas, un magnētisko strāvu slāņi krustojas. Bet nenoliegsim, ka šī perturbācija nes atjaunotas iespējas.

355. Dzīvības procesu norisi saspriego dažādas smalko enerģiju vibrācijas. Tik maz ir apzināta dzīvības procesu norises būtība un uz kā balstās katra gara dzīve! Domā, ka dzīvības process ir ietverts tikai vienos audos, aizmirstot, ka Kosmosa jaunradi saspriego smalkās enerģijas un tas neredzamais process, kas pieļauj mūžīgo apmaiņu un izplatījuma uguns pie skaršanos. Garīgajā procesā balstās psihiskās enerģijas uzturēšana. Patiešām, cilvēcei ir jāapzinās, kur ir dzīvības procesu norises avots un kur ir ielikta apmaiņa spēku augsmei. Tiklīdz cilvēce nošķirās no Varenības Avota, sākās spēku nomaiņa. Tā ir visā kosmiskajā celsmē.

Tā visā celsmē spēkam ir vajadzīgs avots, kas piesātina, tāpēc Mēs tā apstiprinām Hierarhiju, jo šis Avots ir Labā Avots, un pasaules Pārveidošanas laikmetā, patiešām, ir tikai viens glābējenkurs. Tāpēc tā ir jānostiprina apziņa visa dotā centrā.

356. Saskaņā ar vārdu uzbūvi evolūcijas spirāle izplešas un involūcijas savelkas. To pašu var novērot ne tikai saistībā ar personisko, bet arī ar idejām. Ir ļoti pamācoši noskaidrot, kā idejas dzimst un veic savu apli. Bieži tās it kā pilnīgi pazūd, bet, ja tās ir evolucionējošas, tad tās atkal izpaužas paplašinātā veidā. Bet var pētīt ideju saknes spirāli evolucionāras domāšanas labad. Pakāpeniskas ideju ietilpināšanas uzdevums var dot progresiju uz augstāko izpratni. Var ņemt kaut vai reliģiju ideju un aplūkot spirālveidīgi. Proti, nevis salīdzinoši, bet evolucionāri, spirālveidīgi. Tā var redzēt vienu sakni. Tāpat var izpētīt, cik evolucionāri ir paplašinājušās reliģiju idejas. Un tā nākotnes prognoze nekļūs mazāka. Vajag savākt pozitīvās zīmes.

357. Cilvēce ir daudz piekāpusies, lai nodzēstu dzīves Mācību darbīgo pamatu. Salīdzinošu piekāpību labad var atņemt svētlampiņai degli un brīnīties par ugunsgrēku no izlietās eļļas.

Pasaules svētlampiņa ir izlieta, un var kalnos saglabāt apslēpto dzīvības brīnumu. Var ar diviem pamatiem apvaldīt ugunsgrēku – ar Hierarhiju un psihisko enerģiju.

358. Kā brīnišķīgs nedalāms aplis cilvēcei ir jābūvē savi cietokšņi. Katrs radošs pasākums ir jāveido ar viengabalainību un nedalāmību, nostiprinoties orbītā

ap centru. Tikai tā var ar rādīsu pieskarties visiem punktiem un noteikt vērienu. Ir jāsaprot, ka katram cietoksnim ir jāpiesātinās no centra. Jo uztvere ir paviršāka, jo postošāka visiem virzieniem. Tāpēc tā ir jāieklausās centra iekšējā izpausmē. Cietokšņa nedalāmība ir tā varenība. Viengabalainība ir tā daiļums. Centrs ir Labuma Hierarhija. Tā tiek veidota augstākā pakāpe. Katram garam ir jāapzinās, ka viss dzīvo ar viengabalainības Gaismu. Katrs Ašrams piesātinās ar viengabalainību un dzīvo ar Hierarhijas Gaismu. Katrs atoms dzīvo ar viengabalainību, tajā ir daile; tā tiek radīta pasaule.

359. Vitalitātē ir ietverta Mūsu celsme. Dailē ir cilvēces laimes ķīla, tāpēc Mēs izvīzām mākslu par augstāko stimulu gara atdzimšanai. Mēs uzskatām mākslu par nemirstīgu un bezrobežīgu. Mēs nošķiram zināšanu un zinātni, jo zināšana ir māksla, zinātne ir metodika. Tāpēc uguns stihija saspriego mākslu un gara jaunradi. Tāpēc mākslas brīnišķīgās pērles var, patiešām, pacelt un mirklī pārveidot garu. Līdz ar gara augšanu cilvēcei viss ir pieejams, jo tikai iekšējās uguns spēj dot vajadzīgo uztveres varenību. Tāpēc Agni-jogs spēj apjaust visu kosmisko daili bez šauras zinātniskas metodikas. Patiešām, mākslas pērles dod cilvēcei pacēlumu, un, patiešām, gara jaunrades uguns dod cilvēcei jaunu Dailes izpratni. Tā Mēs augstu vērtējam viengabalainību ap centru un augstu vērtējam Kalpošanu Hierarhijai ar sirdi.

360. Pasaules pamati, cik tos ačgārni iztulko cilvēki! Kādas viņi izdomā formulas dzīvības principu

izskaidrošanai! Zaudējuši visu kosmisko principu apvienošanas cildeno pamatu izpratni, viņi piesātina izplatījumu ar visiem šķirošajiem principiem. Tā rodas sākotņu nelīdzsvarotība, visu augstāko principu šķirtība un tieksme uz daudzgalvību. Tādējādi cildenā Hierarhijas Sākotne, cilvēku mazdūšības šķirta, rada savas sekas, un cilvēce saspriego visus spēkus, lai noniecinātu Cildeno Principu. Tā notiek Cildenā apmainīšana ar sīko.

361. Patiešām, kosmiskā Sākotne ir brīnišķīga savā varenībā; un Hierarhijas radošais likums piesātina visu ar uguni. Tādēļ visa Kosmosa pamatā ir ielikts augstāko ugunu dižās apvienošanās likums. Tāpēc vajag nešķirt visus dižos uzdevumus. Un nākotnes pamats, Gaišā Labuma Hierarhija, patiešām, ir saspriegta dižo likumu apstiprinājumā. Lai atceras, ka, patiešām, var celt tikai ar Hierarhiju. Var atrasties orbītā, ko ir apstiprinājusi Hierarhija, vienīgi, kad apziņa saprot, ka trieciens Hierarha Vārda Vairogā ir trieciens Mums, un katrs, kas pieļauj triecienu, dārgi maksā. Tādējādi vienotībā ir darbu veiksmē. Pazeminājuma pieļaušana ir gļēvuma apliecinājums un atkāpšanās. Apvienošanās ir brīnišķīga uguns!

362. Ļoti bieži cilvēki mēdz būt uztraukti vairāk par pērkonu nekā par zibeni. Arī notikumus cilvēki ir vairāk norūpējušies par atbalsi nekā par būtību. Var teikt – nav ko šausmināties par pērkonu, ja zibens nav nospēris! Tikai iesācējs baidās no lielgabala dārdiem un nedzird lodes lidojumu. Psihiskā enerģija reaģē uz zibeni.

Var redzēt, kā organisma dabiskā spēja aizsargā no postoša ugunsgrēka; tā dažreiz psihiskā enerģija rada mākslīgus satūkumus, lai novērstu blakusesošā centra bīstamu ugunsgrēku. Ir ļoti reta parādība, kad jogiem, visiem redzot, pietūkst ekstremitātes un tikpat ātri audi atkal saraujas agrākajā lielumā. Jūs redzējāt tādu parādību, kad draudēja balsenes centra ugunsgrēks. Neskatoties uz briesmām, psihiskā enerģija ātri tika galā ar uguni.

Arī izvirdumi novērš iekaisumu. Pilnīgi analogiski vulkāniem. Liels daudzums analogiju ir atklātas vē-rīgai acij. Tikai nevajag meklēt rituālu samākslotību un piespiestību. Saplūsme ar Augstāko ir pareiza tikai caur dabīgi aizdegtu sirds uguni. Protams, neizbēgama ir pārpildīta “kausa” mutuļošana, bet tas ir Pasaules Mātes grūtums. Atcerieties seno mazuļa attēlu kausā. Liels daudzums zinātnisku zīmju ir pārvērsts miglains simbolos, bet ir laiks atšifrēt tās!

363. Kosmisko perturbāciju laikā uzkrājas attīrošās ugunis, kas sakāpina atmosfēru un virza ugunis uz Jaunās Pasaules celsmi. Tā uz vecās pasaules drupām aug jauna evolūcija, un Uguns laikmets noslēdz Kali Jugu un piesātina izplatījumu ar Jaunās Pasaules uguni. Tā visaptverošais Valdoņu Karogs aicina uz tīro jaunradi. Tā Hierarhijas apstiprinājums ienāk dzīvē. Tā visu, kas ir virzīts uz Labu, Mēs apsveicam. Tā visu, kas ir piesātināts ar tīru tiecību iet pa virsotņu ceļu, Mēs apsveicam.

364. Ir vispārzināms, ka pirms Satja Jugas iestāšanās karmas tīstoklis saritinās īpaši ātri. Var jautāt,

kāpēc gan daudzi noziegumi un zaimi it kā paliek nesodīti. Iemeslu ir daudz. Pirmais – cilvēki mēdz spriest pēc pārķona, nevis pēc zibens. Otrais – var nepamanīt, cik pakāpeniski griežas notikumu aplis. Trešais cēlonis ir nodomā un vecā karmiskā saitē. Tā vienīgi izsmalcināta apziņa spēj sajust, kad aiz nevēlamas darbības ir apslēpts neslikts nodoms. Taču mēdz būt otrādi, kad darbība, kas nav slikta pēc izskata, ir nepieļaujamas domas sekas. Kad Runāju par izplatījuma taisnīgumu, ar to domāju līdzsvara likumu. “Kausā” atainosies katra gara svārstība.

365. Novērojiet, kā atainojas ikviena rīcība karmas svārstībā. Var redzēt, kā nodevība visos veidos izraisa strauju karmas veidošanos. Var daudz ko mācīties no šādiem novērojumiem. Cik skumji ir redzēt cilvēkus, kas kaitē sev. Var novērot, kā doma kā čūska satriec iekšējo būtību šo pašsakāvju laikā. Nekas nevar novērst sekas, jo pārāk tuvu ir cēlonis un sekas. Tā var tikai ar sirds uguni norobežoties un attīrīt kanālu, kas nes infekciju.

366. Kā sagroza cilvēki psihisko spēku jēdzienu, aizmirstot, ka fizisku parādību var vienmēr izskaidrot ar psihisku faktoru, bet psihisku parādību ar paņēmienu fizisku nav iespējams apstiprināt. Kad izņēma no zinātnes visus psihiskos faktorus, tad, protams, notika krasa norobežošana organiskajā no neorganiskajā. Tā var norādīt zinātniekiem, ka grāmatas, kurās nav gara, psihiskās enerģijas un uguns kosmiskās, nespēj dot to zinātni, kura ir jādod cilvēcei. Tādējādi, norobežojot to, kas pastāv gadu tūkstošus, no tā, kas ir veidojies tikai

gadu simtos, radīja tos maldus, kuri tā paātrināja planētas karmu.

Tāpēc cilvēcei ir jāaizdomājas par to, kā tuvināt psihiskās parādības ar fizisko pasauli. Citādi apstiprinātā zinātne un burta kalpība var nonākt pie tukša galda. Tāpēc mākslas vitalitāte, kas glabā dievišķo uguni, dod cilvēcei piesātinājumu ar to uguni, kas aizdedz garu un piesātina visas pasaules. Tāpēc brīnišķīgās jaunrades dailes lāpas ir tik vērtīgas cilvēcei. Mēs redzējam, kā mākslas darbi pārveidoja cilvēku, un nekāda pasaules burta kalpība nespēj radīt neko tamlīdzīgu. Tā Dailēs un Miera Karogs apvieno pasauli. Tādējādi garaunrade piesātina izplatījumu.

367. Kas gan ir devējs? Tas, kuram ir. Bet, lai neizsīktu, ir jāsaņem no neizsīkstošā Avota. Vērsisimies pie Hierarhijas!

368. Dzirdējāt par aromātu, kas nāk no Svētajiem. Norādīsim, kā svētā aura, atgriežot cilvēkus nemiesīgajā valstībā, dod viņiem smaržu no puķēm, kuras viņi ir izdzīvojuši agrāk. Tā var arī ārstēt, pieliekot pie ķermeņa atbilstošus ziedus.

369. Kad gara meklējumi pārklāj gadu tūkstošus, kā gan var noliegt to sasniegumus! Kādi maldi rodas ugunīgo sasniegumu noliegsmes augsnē! Tā var apstiprināt, ka neredzami procesi parāda cilvēcei darbības varenību. Tā ir jāsaprot, ka enerģija garīgā ir kosmiskās uguns stihija, kas virza dzīvi un piesātina dzīvības izpausmes. Augstāko enerģiju zināšanas varenība ir Esības atslēga. Psihiskās enerģijas zīmes ir

telpiski izlietas visā pasaulē, tāpēc ir jāieklausās izplatījuma ugunī.

370. Viena no viskaitīgākajām darbībām būs Hierarhijas nosodišana par savām paša kļūdu sekām. Nekas, izņemot nodevību, nesarauj tā saikni ar Hierarhiju kā šāda tumsonīga nosodišana. Hierarhijas aizgādība visās lietās samazina kaitīgo kļūdu sekas, bet noraidīt Hierarhiju nozīmē uzņemties uz sevi visu seku strauimi. Kāds pieredzējis jūrnieks ieteica: “Nekad nemēģiniet vētras laikā pārsēsties no viena kuģa citā.” Var atcerēties, kā cilvēki bieži, izdarījuši kļūdu, ir mēģinājuši izskaidrot tās sekas kā upuri Hierarhijai, bet nesaprazdami, ka tādējādi jau nosoda Hierarhiju.

371. Piebiedrošanās ugunij rada centru piesātināšanos ar kosmisko ritmu. Tāpēc skanēšana nostiprinās ar pastāvīgu pieskaršanos izplatījuma vadam. Centru jutīgumam ir jābūt pasargātam un nostiprinātam kā saiknei starp redzamo un neredzamām pasaulēm. Centru skanēšanas laikā ir jāievēro miers.

372. Var Skolotāja apliecināšanu atkārtot ik stundu, jo Mūsu konstrukcijai ir vajadzīga apzināta Hierarhijas pieņemšana; un var sagaidīt dažādus notikumus, bet piedalīties tajos var tikai caur Hierarhiju, Mūsu pasludināto. Tā Saku – ne vien Mūsu lēmums, bet tūkstošgadu karma nākotnes konstrukcijas padara negrozāmas. Var mainīt detaļas, bet pamats nedrīkst tikt izjaukts. Tā nevajag aizmirst Mūsu Gribu pat dzīves sīkumos. Ir pareizi apjēgt jaunradāmo pasaku, bet

tikai pa Hierarhijas kāpnēm tā pārvērtīsies Pasaules pestīšanā.

373. Strādā, radi labo, godā Gaismas Hierarhiju – šo Novēlējumu Mūsu var ierakstīt pat jaunpiedzimušā plaukstiņā. Tik vienkāršs ir sākums, kas ved uz Gaismu. Lai pieņemtu to, ir vajadzīga vienīgi skaidra sirds.

374. Kad planēta zaudē savu līdzsvaru garīgās izpratnes zuduma dēļ, tad nav novēršams tas, kas sagaida planētu; jo nav karmisku seku bez cēloņa un nav cēloņa bez sekām. Izpausme, ko ir izraisījis garīgo centienu zudums, protams, dos cilvēcei tos impulsus, kas nesīs planētai atdzimšanu. Fizisko pārmaiņu parādība dos planētai Agni Jogas izpratni. Finanšu pagrimums liks pārvērtēt vērtības. Reliģiju izkropļojumi liks meklēt jaunu garīgu varoņdarbu. Tāpēc, patiešām, vecās pasaules bojāeja ir jauns apstiprinājums, jo ar jauno vērtību parādību Mēs dodam pasaulei gara pestīšanu.

375. Tā uguns principā atdzimst pasaule. Centru uguns, gara uguns, sirds uguns, varoņdarba uguns, sasnieguma uguns, Hierarhijas uguns, Kalpošanas uguns ir Jaunās Pasaules principi. Tāpēc apvienotie apziņu loki tā rada Augstāko Gribu. Patiešām, diženais Miera Karogs pārklās visu pasauli! Patiešām, ir dižens diženu piepildījumu laiks.

376. Teikšu fanātiķiem un svētuļiem par nodevību. Viņi iedomājas, nodevība ir tikai trīsdesmit sudraba grašu veidā, bet aizmirst, ka tā ir katrā nopēlumā un

ķengāšanā. Nav jādomā, ka ļauns vārds nebūs nodevība. Proti, bieži vien ļaunums nav nošķirams no nodevības un neslavas celšanas. Viens melns koks baro šos negoda zarus. Un sekas būs tikpat melnas, cik melnas arī ir negoda saknes. Ir steidzami jāatradinās no ļaunu vārdu šausmām.

377. Pasaules pārveidošanās, protams, apstiprinās visaugstākajā spriegumā. Visas perturbācijas, visas nomaiņas, visas slimības pavada šo pārveidošanos. Visticīgākās enerģijas iekustina ugunis. Tā Uguns laikmetā tumsa sabiezē un viss saspriegst ugunīgā tiecībā. Ļaunumu rada tumsa sabiezētā. Gaisma pārveido pasauli. Tā dižajā laikā vispasaules transmutācijas parādība piesātina izplatījumu.

Tādējādi Uguns laikmetā, kad Gaisma cīnās ar Tumsu, Miera Karoga parādība ir tā pamatzīme, kas dos jaunu pakāpi cilvēcei. Tā zem šīs zīmes apvienosies – Daile, Zinība, Māksla un visas tautas. Tā tikai augstākie mēri ir piemērojami Karogam, patiešām!

378. Pretošanās ļaunumam ir viena no Hierarhijas meklētāju pamata kādībām. Ne fiziskās īpašības dos neatlaidību ļaunuma priekšā, bet gars un sirds uguns rada bruņas pret ļaunuma viltībām. Bet kā saprast ļaunumu? Protams, tā vispirms ir sagraušana. Bet vega nama nomaiņa ar jaunu un labāku taču nebūs sagraušana? Tātad sagraušana ir sairums, kas noved amorfā stāvoklī. Šādai sagraušanai ir jāprot stāties pretī. Ir jārod gara spēki pārvarēt nepretošanās ļaunumam raksturīgo glēvumu. Tā lai gatavojas stāties pretī ļaunumam.

379. Cik ļoti ir jāpaplašina apziņa tādēļ, lai ietilpinātu visus plašos apstiprinājumus un saprastu visus uzdevumus. Vajag taču izprast atbilstības, samērojamības un sprieguma parādību, jo bez šīs izpratnes var mazināt pasaules uzdevumu, mērot to ar sīkiem mēriem. Tā, radot vajadzīgo pasaules pakāpi, vispirms ir jāliek lietā pasaules mērogs. Tā, kad plīvo dižais Karogs, Jaunā Laikmeta zīme, ir jāliek lietā apzināti pasākumi. Tā cildenais pasludinājums ir jāsaprot kā pakāpe uz pasaules atjaunotni.

380. Vai tad maz ir zemestrīču? Vai tad maz ir katastrofu, vētru, aukstuma un karstuma pārmērīga? Vai tad nav pacēlies krusts ugunīgais? Vai tad nespīdēja zvaigzne dienas laikā? Vai tad neliesmoja ugunīgā varavīksne? Vai tad maz zīmju ir savairojies? Bet cilvēce negrib zināt acīmredzamas parādības haosa vidū! Tā Mēs neuzspiedīsim redzamas zīmes, kad šaubas ir padarījušas cilvēkus aklus. Bet starp aklajiem un kurļajiem ir Uguns bērni, viņiem Mēs sūtām zīmes, lai pazītu Gaismas iestāšanos.

381. Apziņa, kas ietver tikai tagadni bez domas par nākotni, nevar pievienoties evolūcijai, jo mūžu ķēde zūd šādai apziņai. Tāpēc, kad apziņa paplašinās, tad tiek ietverta tajā diženā vadošā cēloņu un seku ķēde. Tā, kad tiek noteikta evolūcija, cēloņu parādība ir tik svarīga. Pašlaik, kad planēta noslēdz savu karmu, protams, maksa par producējumiem tā atsaucas uz cilvēci. Ar visu, kas producē cilvēku garīgos centienus, ar to tiek ieskauda planēta. Tāpēc katrs gaišs spriegums un tiecība dod planētai Jaunās Pasaules apstiprinājumu.

Tāpēc cildenais Miera Karogs nes savus Gaismas lādiņus un ugunīgi piesātina strāvas ap Zemi – kā panaceja pret ļaunumu. Tā apziņas, kas ir apvienotas mūžos, rada. Tā Gaisma uzvar Tumsu. Tā piepildās brīnišķīga pakāpe. Tā atnāk norādītais.

382. Kosmiskais taisnīgums atrisina visas karmiskās saites. Un cik maz cilvēce aizdomājas par apstiprinājumiem, kuri nes mūs izplatījumā. Ja aizdomātos par apstiprinājumiem, kas nes mūs uz augstākajām sfērām, tad neizbēgami nonāktu pie Hierarhijas. Tā cilvēce ietērtos Patiesības apziņā. Tā apziņu loku apvienošanā Mēs ceļam nākotni.

383. Ja pat radio viļņu parādība tik stipri ietekmē cilvēku, tad kā gan var vareni ietekmēt ar psihisko enerģiju piesātināti priekšmeti! Magnēts, kas tiek apzināti piesātināts, taču pārraida savas magnētiskās strāvas, tā Mūsu emanācijas apņem katru atsūtīto velti. Tāpēc Mūsu sūtījumu apstiprinātā parādība vienmēr var saspiēgot spēkus, kam tiek sūtīta. Izplatījums plosās. Perturbācijas sablīvējas, bet pāri visiem notikumiem tiek virzīta jauna strāva atdzimšanas pakāpei.

384. Vai gan kāds var apgalvot, ka Mūsu vadība ir pazeminājusi viņu? Vai gan kāds var teikt, ka Mēs esam sagrāvuši viņa labākās konstrukcijas? Vai gan kāds var atrast Mūsu vadībā iznīcināšanu un nopulgošanu? Nē! Ikviens sirds pateiks, ka pat kļūdas tika nogludinātas, ja nav traucējusi viņa paša atkrišana. Varējāt jūs aplicināt, kā kaitēja sev atkritēji, bet šajās sekās viņi bija vainīgi paši. To tiro dvēseli, kas nav aptraipīta ar

atkrišanu, ir lieliski vest pa Esības virsotnēm! Radniecīgums rodas kā sadarbības sekas. Mēs aicinām uz tādu sadarbību, kas satuvina uz visiem laikiem.

385. Kosmiskais Magnētisms piesātina katru dzīvības procesu. Nodibināt vibrāciju fizisko samēru ir uzdevums Mūsu, jo tādā veidā varēs noteikt visu izpausmju atbilstību. Katra parādība taču saistās ar smalko enerģiju centriem. Katrs uzliesmojums, katra vibrācija atbilst kaut kādai izpausmei Kosmosā. Izpētot šos viļņus, var secināt, ka saikne starp visām izpausmēm ir tik spēcīga, ka var noteikt, kur atrodas saikne starp magnētismu; tā dažādas domas, standartu un centieni ir apgrūtināti ar dažāda sprieguma magnētismu.

386. Šausmina un biedē vienīgi negaidāmība. Katra gaidāmība jau ienāk dzīvē; tātad negaidāmība ir jāpārvērš par gaidāmību, citiem vārdiem, ir jātiecas uz zinību. Turklāt ir jāsaprot šī zinība nevis formāli, bet visā daudzveidībā. Kad pati dzīve piesātinās mūs ar savu nebeidzamo daudzveidību, pie trijām sfērām fronte būs nesagraujama. Taču ir jāsaprot triju sfēru izzināšana, citādi virzīsimies tikai pa virspusi. Drīzāk ir jāpierod pie kustības nepieciešamības uz izzināšanu iekšējo. Mācība nevadīs, ja tā netiek likta lietā.

387. Darbu attīstības gaitā tiks, protams, sastapts arī naidīgums, bet ir cieši jāiegaumē divi noteikumi. Viens, ka no cilvēkiem naidīgiem ir jāizvairās, jo ne jau viņi ir izredzēti, un otrs, ka varbūt tieši naidīgums būs cienīgs tramplīns. Bet kavēklis nav ienaidniekos, izskaitļojiet tuvāk!

388. Kad kādam jums zināmam Imperatoram paziņoja par uzvaru, viņš uzņēma šo ziņu pilnīgi mierīgi. Pietuvinātie čukstēja: “Vai tiešām vienaldzība?” Bet Valdonis teica: “Nevis vienaldzība, bet zināšana. Man šī uzvara jau sen ir pagājusi, un tagad domāju par lielām grūtībām.”

Kad sakām – sargājiet veselību vai nedodiet savu rokkrakstu svešās rokās, vai neejiet ārā no mājas, Mēs paredzam lielu daudzumu jau pagājušu nosacījumu, no kuriem ir jāizvairās. Kurš gan var noteikt tik rūpīgi sekas, ja ne Mēs, ja ne Skolotājs?! Kad Mēs runājam par pateicību, Mums, protams, tā nav vajadzīga, bet arī šādā ceļā Mēs cenšamies vēlreiz nostiprināt tuvināšanos. Postoša ir katra nošķiršanās! Kā āķis ar ēsmu tā ir makšķernieka rokās.

389. Mēģina tumšie spēki cīnīties ar Gaismu. Mēģina nostiprināt savus tumšos darbus, nostiprinādamies ar nodevību. Bet Gaismas Spēki ir tik spriegi un atnes tik daudz izpausmju, kas ir vajadzīgas jaunradei! Spēku nomaiņu saspriego tumšā pretdarbība. Tādējādi Hierarhija sagaida visus saspriegumus cildenās jaunrades vārdā. Hierarhija nes Plānu izpaustajai nomaiņai. Tādējādi evolūcija pieaug vareni.

390. Cik truli ir visi, kas noliedz cerību! Cik akli ir tie, kas apliecina kara priekšrocības! Cik maz ir apziņu, kuras var redzēt planētas pārdzimšanu Kultūras ceļā! Protams, tie, kas neizprot jaunradi ar augstāko līdzekļu palīdzību, ies bojā vecajās jukās. Jaunos ceļus neatskārtušiem ir tik ļoti vajadzīga Maitreijas

Laikmeta izpratne! Miera un Valdoņu Karogs taču dos atvērtos ceļus!

391. Atnāks vēl pie jums ar šaubām par karmas likumu: “Vai gan ir iespējams, ka nelietīgie baudītu labklājību, turpretī cienījamie ciestu?” Sakiet: “Smaga ir to karma, kuri nespēj pārtraukt labklājību pasaulīgo, jo, kā teikts, labklājība ir gara kapsēta.” Turklāt pasaulīga labklājība, kā jūs ievērojāt, aizbāž garīgās ausis. Bet daudzi zem personiskās labklājības maskas slēpj vislielākās nelaimes. Tāpēc neviens no zinošajiem nemērīs ar pasaulīgās labklājības mēru. Ir jāmēra pēc virsotnēm, nedomājot par pazemes straumēm.

392. Skolotājs ir priecīgs redzēt, kā jūs pierodat saprast grūtību iespējamības. Pie šīs svētīgās atziņas ir jāpierod, bet tā ir viens no pirmajiem nosacījumiem, lai sekotu Hierarham.

Dažreiz Norādu jums paklusēt, arī ir jāsaprot, kāda nozīme ir izplatījuma saspriegošanai ar apzinātu klusēšanu. Arī ir jāatgādina par atkārtojumu ritmu. Nav gudri piemirst tehnikas un dažādu apstākļu palīdzību. Ņemiet, piemēram, galvassāpju apstākļus, kas var būt labāks par klusēšanu? Vai paātrinātas sirds darbības laikā ritms kosmiskais, kas maina pulsu?

393. Kalpošanu bieži pieņem kā apstiprinājumu, kas ir pilnīgi pretējs patiesībai. Uztver Kalpošanu kā parādību, kas neatbilst realitātei. Uztver Kalpošanu kā ceremoniju, kā ritmu, kas nejauši ir ienācis dzīvē. Bet ir jāapzinās, ka Kalpošana ir ķēde, kas satuvina

augstāko ar zemāko, kas ir apstiprināta dzīvē un norādīta ar būtību izpausto. Tā visa Kalpošanas ķēde ietilpst Labuma Hierarhijā. Tā visas darbības veido sakaru ķēdi, tāpēc Hierarhijas likums var mūs aizvest pie augstākā Labuma.

394. Enerģijas sakāpinājums starp skolnieku un Skolotāju ir līdzīgs tvaika mašīnai – pastāvīga sūtīšana un atdeve. Tāpēc Mēs tik neatlaidīgi norādām uz saskaņošanas nepieciešamību labvēlības, ticības un atzinības labad. Tikai ar šādiem līdzekļiem var attīstīt saskaņotības dinamiku. Tvaika mašīnai ir kurtuve, Mums turpretim ir neizsmeļams psihiskās enerģijas rezervuārs. Nevajag domāt, ka pateiktās kādības ir vajadzīgas Mums, gluži otrādi, tās ir vajadzīgas jums. Citādi ar ko tad nostiprināsiet saikni ar Mums? Ne ar šaubām, ne ar patību, ne ar sevis žēlošanu, bet vienīgi ar nedalītu možu ticību pie Mums nostiprināsies gara dinamo varenais ritms. Ir jāīsteno dzīvē šīs ticības. Ir jāpatur prātā, ka katram fiziskajam likumam ir jāatgādina par stingro gara likumību. Ar tādu apziņu varat, patiešām, kļūt par dzīves pārveidošanas līdzdarbiniekiem.

395. Cilvēce ir iestigusī pagātnes paliekās, vecā domāšanā, ārpus apstiprinātās Esības apziņas. Tā nomaināmo tautu gars satrūd aizejošajās enerģijās, kā svētulība, māņticība. Šīs trūdēšanas pamats – baznīca, kas sēj šausmas, – ir nepieļaujams! Valsts, kas rīkojas ar nodevības līdzekļiem, nevar pastāvēt. Tādējādi gara pārdzimšanai ir jāizskauž šīs šausmas, kas aprij planētu. Tāpēc vienīgi Hierarhijas ķēde var atjaunot

veidolu cilvēcisko. Tā tiek celts jauns apstiprinājums mūžīgās Hierarhijas ceļā.

396. Kad pasaule nodreb un apjukumā mētājas cilvēce, paliek vienīgais glābšanas ceļš. Kā gan neapzināties augstāko un radošo gara augšupejas ceļu?! Proti, kad visi vecie ceļi izrādās sagrauti, kad vecās enerģijas izrādās novecojušas, kad pati planēta pārvieto savu garozu, tad kā gan nepieņemt ar visu garu jaunos apstiprinājumus un pārdzimšanas enerģijas, kas nāk no Hierarhijas ķēdes varenības? Tikai tā cilvēce var pievilkties pie augstākām enerģijām. Sekojot Kosmiskā Magnēta pamatiem, parādība augstākā pievelk garu pie Augstākā. Tā augstākais Hierarhijas likums rada ar labo, nostiprinot labāku nākotni.

397. Pat visparastākais cilvēks transā top veikls, drosmīgs, nenogurdināms un sāk zināt daudz ko, tikai vēl viņam nepieejamu, un neredzamās pasaules parādība viņam kļūst sajūtama, jo tikai uz laiku viņš ir nošķīries no zemākā, fiziskā, pasaules. Bet, atgriežoties tajā, cilvēks kā sapnis zaudē būtību augstāko. Ir jāatrod tilts, lai nezaudētu apziņu un bagātinātos ar pasauli augstāko. Un Agni Joga ir dota, lai piebiedrotu cilvēkus augstākajai pasaulei.

Teiks: “Kālab ir joga sāpes?” Protams, tas ir šīs pasaules grūtums. Nav vajadzīgas sāpes tur, kur ritms kosmiskais nav traucēts. Tāpēc ir derīgi, lai ap jogu būtu saskaņotāka grupa, lai dotu zināmu konstrukciju nonākošajiem kosmiskajiem viņiem. Tāpēc, kad Runāju par saskaņu, nedomāju tikai jutīgumu, bet Norādu derīgu uzbūvi.

Hierarhija balstās uz precīziem likumiem. Mēs, kas esam sapratuši tos, uzņemamies uz Sevi atbildību ap-sargāt šīs Gaismas kāpnēs. Ir jāatkārto nepagurstot, lai Hierarhijas uzbūve iespiestos līdz zīmējumam sma-dzenēs.

398. Kosmisko enerģiju sablīvējumi atbilst cilvēku gara apjukumu apstiprinājumiem. Tādas kosmiskās atbilstības laikā var novērst apjukumus vienīgi ar tādu varenu sviru kā Hierarhija. Kad notikumu ķēde sagrauj vecos balstus, piesātinot izplatījumu ar ne-mierīgām enerģijām, protams, ir vajadzīga varenība, kas spēj novirzīt visas enerģijas uz jaunu celtniecību. Hierarhija ir posms, kas pārveido aizejošās enerģijas gaismunesošā Nākotnē. Hierarhija ir kosmiskās di-mensijas apstiprinājums pasaulei, Kosmosā taču viss ir saistīts ar varenās Hierarhijas apstiprinātajiem mēriem! Tā visas enerģijas ir saistītas savā starpā. Tā sirds pavediens ir saistīts ar izpausto Hierarhiju. Tā šī cildenā saikne nosaka kosmisko būtību.

399. Kad tiek pulcināta jauna rase, Pulcinātājs ir Hierarhs. Kad tiek celta jauna pakāpe cilvēcei, Celt-nieks ir Hierarhs. Kad tiek celta dzīves ritmā pakāpe, ko ir norādījis Kosmiskais Magnēts, tad priekšgalā stāv Hierarhs. Nav tādas parādības dzīvē, kuras ko-dolā nebūtu savs Hierarhs. Jo varenāka ir pakāpe, jo varenāks ir Hierarhs!

400. Dzīvnieku valstība dod vieglākus eksperimen-tus, salīdzinot ar augu valstību. Ja saprot Agni Jogu, var sajust, kādā mērā izplatās cilvēka ietek-

me uz dzīvniekiem. Var redzēt, kādā mērā pāriet aizkaitinājums, vai bailes, vai pārliecība. Protams, jogisma likums ved no “nāvējošās acs” līdz augšamcelšanai. Bet uz liela daudzuma starppakāpēm var vērot dažādas iedarbības. Ir jābrīdina tie, kas tuvojas Agni Jogai, par neapjēgtu kustību iespējamām sekām. No cik nemanāmām nepatīkšanām varētu izvairīties ar visvienkāršāko pašapvaldišanu, pie kuras ir jāpie-radinās. Cik daudz sasniegumu, kas ir uzkrāti gad-simos, tiek aizskalots ar neapvaldītu rēkšanu. Var do-māt par pilnīgošanos. Ir jāizsauc sevī gara pārākums, kuru vienmēr atbalstīs Hierarhija.

401. Gara pārākums nenāks, ja uz to netieksimies. Ir jāapgūst doma par šejienes brīža nepastāvīgumu un par Bezrobežības negrozāmību. Tā nesaraujami ir saistīta Agni Joga ar Bezrobežību un Hierarhiju. Tā-pat varēs pāriet uz sirds mikrokosmu, kas satur tālo pasaulu refleksus. Cik aizraujoši ir izprast sevī ritmus, kas vada planētu. Protams, juku laikā grūti tas ir, bet cik brīnišķīgi ir piebiedroties Kosmiskajam Magnētam.

402. Visas kosmiskās jukas atspoguļojas un sav-starpēji saspriegojas dzīves parādībās. Katra enerģija atbilst dzīves izpausmei. Kad uz planētas tiek ap-stiprināta nelīdzsvarotība un visu veco balstu grau-šana, tad pazemes uguns, viesuļvētras un garozas fiziskā noārdīšanās tik vareni saspriegojas. Kad uz planētas tiek apstiprināta Hierarhijas ugunīgā zīme, protams, apstākļus saspriego dzīvinošā uguns. Tā dižo apstiprinājumu nodibina Hierarhijas dzīves augstākā uguns.

403. Vai varat norādīt kaut kādu pazeminājumu Skolotāja Pavēlēs? Nevarat, jo citādi Skolotājs nebūtu šā nosaukuma cienīgs. Bet vai varat galvot par savām rīcībām, jo pazeminājums ir pretējs Brālībai? Pazeminājums ir involūcija, turpretim paaugstinājums ir evolūcija. Mēs kalpojam evolūcijai. Var atrast Pavēles, brīdinājumus, pat sašutumu, bet pazeminājuma nav darbos Mūsu. Pat pretinieki Mūsu nav pazemināti. Divi cilvēku tipi sevišķi atšķiras – vieni pat no niecīga mājiņa iztaisīs cildenu, citi pat no daļa redzējuma radīs atbaidošu veidolu. Katrs spriež pēc apziņas. Viens ir liels sirdī, citam ir sirds kā sakaltis knislis. Ir jāizmērcē tas, pirms tā noderēs. Patiešām, ir jāizpērk visas kļūdas. Paturiet prātā šo likumu.

404. Runā, ka nodevējam kreklis deg. Var pamānīt, kā sabrūk lietas neveselīgas psihiskās enerģijas tuvumā.

405. Kad centri ir ugunīgi saspriesti, tātad ir jāatrod atbilstība ar kosmiskajām perturbācijām. Zīmes ir precīzas un tiek apstiprinātas ar Kosmosa ciešajām saiknēm ar Agni-jogu. Tādējādi saikne parāda ar visām izplatījuma strāvām saskaņu. Tā tiecīgais Agni-jogs parāda atbildes vibrāciju uz visām ugunīgajām izpaušmēm. Tāpēc ir jāsaudzē veselība. Ir ļoti nozīmīgs laiks. Izplatījums vibrē, un viesuļi ir vareni.

406. Ceļiniekam ir vajadzīgas norādes. Veiksme ir zieds ļoti jutīgs. Sēklas var sēt tikai noteiktā laikā. Ir laikus jāiziet no mājas. Bet, kad Skolotājs norāda sākt sēju, nedrīkst novilcināt mirkli. Tikai bērni var do-

māt, ka, ja šodiena ir pagājusi, tad rīt būs labāk. Bet vīrišķīgs prāts saprot, ka netiks atkārtota garām palaista veiksmē. Pat saule nespīd vienādi. Ir jāattīsta izpratnes izsmalcinājums. Laiks kļūs sarežģītāks. Kas neizprata vakar, tas neattapsies arī rīt. Skolotājs saskata sēju tūlītēju, neatliekamu.

407. Kā viesulis var sadzīt zelta kaudzes krastos, tā cilvēku jukas var atnest dārgumus. Ir jāatceras, ka jukas ir enerģiju sakāpinājums. Skolotājs ir sardzē. Skolotājs vēro funkcijas neredzamās. Viņš zina, kurš izpratīs un mācēs pieņemt veltes.

408. Gara valdnieki, kur viņi ir? Bieži cilvēki nostāda sevi gara valdnieka augstumā, bet aizmirst, ka gara valdnieka pati galvenā kādība ir sekošana Hierarham. Vaitadvarpaceltiesgaravaldniekaaugstumā, noniecinot Hierarhu? Vai tad, pazeminot Hierarhu, var gaidīt cieņas apliecinājumus pret sevi? Vai tad nenes uz sevis nenomazgājamus traipus ejošie pret Hierarhu? Tā lai cilvēce iegaumē un aizdomājas, kā var tapt par īsteniem gara valdniekiem. Tā var brīdināt cilvēkus, kas vēlas kļūt par gara valdniekiem. Ne ar pašpaaugstināšanu taču sasniedzam gara majestātiskumu. Ne ar tiecību uz atklātu pašnolemtību taču var sasniegt gara valdnieka pakāpes apstiprinājumu!

Tā Mēs ieteicam ikvienam sekot Hierarham.

409. Tā Mums ir to saraksts, kas seko Hierarham, to, kas iet pret Hierarhu, to, kas iet atklāti pret pašu Augstāko. Protams, dzīve ikvienam, kas kaut dažkārt ir vērsies pret Hierarhu, kļūst ļoti sarežģīta, jo tāds ir

dzīves likums. Tāpēc ir jāapzinās, cik svarīgi ir sekot Hierarham. Tā laiks svarīgais ir jāapstiprina. Tā ir jābūt izpaustā laika izpratnei. Tā Mēs apstiprinām Jau-no Pasauli. Protams, tumšie trako un baiļojas, bet Mēs esam varenāki par Tumsu. Tā visi dugpas ir pašnolem-ti iznīcībai.

410. Atkal atnāks Hierarhijas noliedzēji un no-sauks to par varmācības vadību. Atkal sakiet viņiem: “Hierarhijai nav nekā kopīga ar varmācību. Tā ir likums paverošs.” Mēs esam pret jebkuru varmācību. Mēs nevirzām enerģiju bez līdzdarbinieka piekriša-nas. Mēs zinām, cik nevērtīgs ir viss virspusējais, no ārienes virzošais. Līdzīgi celtniekam Mēs aicinām līdzdarbiniekus. Bet, kam nav vajadzīga laiva Mūsu, tam ļaujām pārpeldēt okeānu kaut vai uz bambusa niedrītes. Bet cilvēki bieži vien tā baidās no jebkuras sadarbības, ka ir gatavi ierušināties dubļos, lai tikai nepieskartos Augstākajam. Daudz jums nāksies iz-šķirties ar cilvēkiem Hierarhijas dēļ. Viņi drīzāk pie-ņems Bezrobežību, jo nejūt tās priekšā savu atbildību. Bet Hierarhijas likuma neizbēgamība satrauc vāju, patmīlīgu prātu.

Protiet neuzstāt, kur redzat, ka ceļš ir piesārņots. Pret karmu nedrīkst iet. Bet liels daudzums neprātīgo ir grēkojuši pret Hierarhiju, no tā ir viņu aizkaitināju-ma putas.

411. Kad pasaule ir iegrimusi noliegsmes tumsībā, tad, protams, ir jāgaida veco, nederīgo pamatu sagrū-šana, jo kā gan var pārradīt pasauli? Kā var cilvēce atžirgt, ja ne satricinoties visiem nederīgajiem bal-

stiem? Taču tikai, kad cilvēce apjēgs apstiprinātos jaunus cildenos Hierarhijas principus, varēs nostiprināt cilvēces glābšanu. Tā Mēs saspriegti virzām planētu uz Labuma Hierarhijas principiem. Augstāko jēdzienu zaudējums ir jākompensē, jo katrs zaudētais princips atnes kosmiskos apvērsumus. Tā ir jāatdzemdina cilvēce ar Hierarhijas principu.

412. Vienīgi atjaunojot domāšanu, var sasniegt cilvēce jaunu planētas pakāpi. Taču kāds izplatījuma spriegums aptver planētu! Taču tikai pirms diženas kosmiskas kaujas ir bijušas tik bargas brīdinājuma zīmes! Tāpēc vienīgi, kad nostiprināsies Mūsu Labuma Hierarhija, cilvēce var tikt glābta.

413. Mūsdienu dugpām nav visai grūts darbs. Pietiek vienīgi pateikt: “Cik tu esi skaists!” – un auglis nokritis. Bet, ja kavēsies, dugpa maigi ieteiks: “Atliec.” Un šādi atradīs mirkli, kad cilvēks atliks gan spēku, gan iespējas. Protams, vienmēr paliek trešais iecienītais līdzeklis, un proti, zelts.

Mēs aizsargājam vienīgi uz pareizā ceļa. Kad tumsā kāds grīļojas, viņš izkrīt no stara.

414. Kādus ērkšķus cilvēki paši ievij dzīves vainagos! Kādus spēkus izšķiež cilvēki, lai darbotos pretī tiem principiem, uz kuriem balstās pati dzīve! Cik daudz nevajadzīgu ērkšķu ir ap cilvēkiem, pārvēršot viņu dzīvi regresā! Nesapratīs taču cilvēki augstāko viedumu, nesaprotot vispirms Hierarhijas likumu – to, uz kā balstās visa dzīve; to, ar ko progresē pasaule; to, no kā veidojas evolūcija; to, uz kā ir veidojušās

labākās vēstures pakāpes un lappuses! Tā nevar izvairīties cilvēce no cildenā Hierarhijas likuma. Tikai pašiznīcināšanās var dot to virzienu, kurā iet zaudējušie Hierarhijas izpratni. Tā ērkšķi, kas ir vērsti pret Hierarhiju, pārtop ceļā tumšā. Tā cildenais Hierarhijas likums ir jāsargā kā vadošā Sākotne.

415. Mazās lietās, lielās lietās jāiedziļinās ir vadošajā Hierarhijas likumā. Tikai tā varēs celt dižo nākamību. Uz apziņas loku apvienojuma taču tiek celta dzīve. Uz kosmiskā likuma taču apstiprinās Hierarhija un Vadība. Tāpēc gara jaunradi vitāli piesātina Kosmiskais Magnēts. Tā Vadītājs saskaras ar Kosmisko Magnētu, un visu pasaules piesātināšanu tā var sasniegt diženais likums. Tā Mēs radām ar apvienoto apziņu un sirdi.

416. Hierarhija ir plānveidīga sadarbība – tā varētu nosaukt šo Mācības daļu, bet nebaidāties, ja jūs lietosit sengrieķu vārdu *Hierarhija*. Ja kāds iztulkos to savā nosacītajā izpratnē, viņš tikai pierādīs, ka smadzenes viņa nav gatavas kooperācijai.

417. Katrs gars rada savu karmu. Katra tauta izveido savu karmu. Protams, tautas meklē vadītāju, jo pat nostiprināts prestižs nespēj noturēt cilvēkus, kuri maldīgi domā. Ne zelts, ne skaļi vārdi, ne nepieņemamu padomu blāķi glābs tautu. Patiešām, ugunīga doma, ugunīgs Vadītāja gars dos jaunus ceļus. Tāpēc lai kosmisko perturbāciju laikā deg skaidri Garīgā Vadītāja zvaigzne. Tā uz vecās pasaules drupām lai paceļas dižā Gaismas Valstība!

Tā pievilksme tiek izpausta kā dižena varenība. Tā dižās paredzētās Jaunās Pasaules laiks ir pienācis. Tāpēc posts tiem, kas iet pret Hierarhiju!

418. Slimības tiek iedalītas svētajās, karmiskajās un pieļautajās. Abi pirmie veidi ir saprotami, bet tieši grāmatā “Hierarhija” ir jāpiemin pieļautās. Kurš vai kas pieļauj šīs slimības? Protams, tumsonība un neapjēgšanas šausmas. Nepietiek par tām nedomāt, bērni arī nedomā, bet inficējas. Ir apziņā jāaizsargājas un jārada necaurīdīgas nervu izstarojumu bruņas. Pat lielas epidēmijas nevar izplatīties, ja tauta pārvalda apziņu. Eksperiments ar psihiskās enerģijas vielu parādītu, kādu varenu antiseptiku cilvēki nes sevī. Turklāt ir vajadzīgi divi noteikumi. Pirmais – psihiskās enerģijas apzināšanās; otrais – Hierarhijas kā vienīgā psihiskās enerģijas sakāpināšanas veida izpratne. Nav jāuzskata Hierarhija par kaut ko abstraktu. Ir jāiegau-mē stingri, ka tā ir spēcīgākais dzīvības devējs. Pie Mums dēvē to par pirmo dziedniecības līdzekli. Tomēr pat jebkura pilula ir jānorij un jebkura ziede ir jāliek lietā. Nebūs labuma no zālēm lādē, tāpat arī Hierarhijas Svētībai ir jābūt ar ticību saņemtai. Tikai negrozāma ticība dos dziedinošas sekas.

419. Daudz maģisku paņēmieni jūs redzējāt un galu galā nonācāt pie sirds magnēta izpratnes un psihiskās enerģijas apzināšanās. Protams, kamdēļ surogāts, ja var saņemt paša Avota varenību! Daudz sablīvējumu ir pieļāvusi cilvēce tā vietā, lai tiektos uz augstāko pasauli. Viņi iedomājas, vieglāk ir atkārtot neapzi-nātas formulas nekā iepazīt to, kas cilvēka būtībai ir

vistuvākais. Nav raksturīga cilvēkiem tiecība augšup, kad gars cieš. Bet vai nav labāk aizstāt ciešanas ar augstāko tiecību?

420. Gara apskaidrība! Kā var sasniegt šo pakāpi? Kā var iekļūt Patiesības Pirmavotā, ja ne sekojot Hierarhijai? Gars var apskaidroties vienīgi no Gaismas avota. Kur gan rast Staru vadošo, ja ne Hierarhijā? Cilvēce ir smēlusi savu varenību nevis pati no sevis, bet no dižās Hierarhijas. Tā gadu simtos jaunrade Mūsu ir vedusi cilvēci. Tā var virzīt cilvēku tikai ar augstāko Hierarhijas varenību. Gara apskaidrība, protams, ir ceļš, kā sekot augstākajai Hierarhijai. Tāpēc meklējošie Patiesību var atrast Esības nozīmi tikai augšupejas ceļā pie Hierarhijas. Citādi dzīve paliek kā apburts aplis un gadu simtos gars neatradīs atbrīvošanos. Tā Hierarhijas likums ir vadošā Sākotne.

421. Nevar gars nostiprināties un parādīt spēku, nesmeļot spēkus no Hierarhijas. Nevar gars parādīt varenību, neatzīstot Augstāko Varenību. Tāpēc katrs dzīves jaunradītājs ir cildenās Hierarhijas posms. Tā arī Mūsu Vadība ir dižena Vietvaldība.

422. Ja jums ir zināms, ka jūsmas pilna, pašreizējā dzīga doma fiziski pārveido auru un pat izsauc pieplecu starus, tad jūs jau zināt vienu no dižajiem pasaules noslēpumiem. Katra redzamība ir vieliskas reakcijas reflekss. Tā, ja aizkaitinājums rada imperilu, tad katrai cēlai domai ir jārada pretēja labdabīga viela, – tā tas arī ir. Protams, Svētība ir pilnīga realitāte. Tā rodas kardiālajā sistēmā un iedarbojas uz smadzeņu vielu. Tibetiešu ringsei ir dziļa nozīme kā kristālam,

ko nogulsnē Svētības parādība. Protams, ir grūti izpētīt Svētības vielu dzīvam esot, jo nedrīkst aizskart sirdi un smadzenes. Imperila parādību ir vieglāk aizskart ekstremitāšu nervu kanālos. Bet tomēr ne-taisnīgi būtu parādīt cilvēcei negatīvo vielu un tikai loģiski pieļaut visglābjošākās pastāvēšanu. Protams, laboratorijā, kas tiek radīta, abas vielas tiks parādītas. Mēs nesekmēsīm eksperimentus parastos, bet tur, kur tiks celtas evolūcijas pakāpes, tur Mūsu Roka ir sardzē! Vispirms Mēs iezīmēsīm imperila konstatēšanu, pēc tam Mēs noteiksim Svētības parādības ceļus. Ja senā zinātne ir saglabājusi atmiņu drumsklas par Svētības nogulsnešanos, tad, protams, bioķīmiķis var dot daudz mūsdienīgākus pierādījumus. Pēc tam šie eksperimenti ar organisma vielu tiks pārnesti izplatījuma enerģijās, un mēs atkal sapratīsim, kādēļ Svētībai ir visciešākais samērs ar Hierarhiju.

423. Protams, aizkaitinājumu nevajag izraisīt, jo cilvēki ir pārpildīti ar to. Pietiek ieslēgt sešus cilvēkveidīgos vienā telpā, un pēc stundas durvis drebēs no imperila. Grūtāk ir ar Svētību, bet arī šeit Agni Jogas izzināšana un zināmu augu līdzdarbība dos sekas redzamas. Tā saprotiet, kurp Virzām dažus eksperimentus. Protams, astrāla sabiezēšana arī dos neaizstājamās iespējamības. Grūtais laiks sakāpina arī jaunas tuvošanās, un Jaunās Pasaules gaita jau ir dzirdama.

424. Rozes ir derīgas Svētībai. Vajag krāt visus veicinošos līdzekļus. Ne velti alķīmijā roze bija noslēpuma simbols. Bet rožu eļļu tagad izgatavo ļoti slikti.

425. Patiešām, neizdibināmi ir ceļi Mūsu! Liekas nezinātājiem, ka neeksistē neredzamā pasaule; parāda aizspriedumu pret visu, kas nav uztverams ar rupjajām sajūtām. Nespēj ietvert, patiešām, cilvēks apslēptos ceļus, jo kā gan saprast augstāko bezrobežīgo dzīves pamatojumu! Cilvēkam taču ir jāapjēdz un jāizjūt visas smalkās sajūtas, citādi nevar būt atbilstības un apstiprinājuma, ko dod Hierarhijas izpratne.

426. Ticība ir zinības priekšnojauta. Esošā daudzveidībā ticībai ir reāls pamatojums. Tā gluži kā dzinējs saspriego enerģiju un tādējādi pastiprina izplatījuma darbaspēju. Var apsveikt enerģijas spriegumu, ja tas ir saistīts ar svētīgās vielas izpausmi. Tā Mēs varam norādīt visvairāk izpausto ticības ceļu ar apziņu cēlu un izsmalcinātu. Protams, Hierarhija būs tas megafons, kas liks dārdēt debesīm.

427. Izmisums ir ticības zaudējums. Bet ticība ir zināšana, tāpēc izmisums ir zināšanas zaudējums, visu uzkrājumu zaudējums! Izmisums vienmēr ir saistīts ar bezizeju. Parastais tumšo paņēmiens ir ieslēgt vajājamo bezizejas apli un novest viņu līdz noziegumam. Protams, kur var vērsties upuris, ja tam nav zināms ceļš augšup? Iepazīnušiem Hierarhijas Svētību nevar būt bezizejas un izmisuma. Tā var izsekot, kādā mērā Mācība ņem vērā būtisku, tiešu labumu, kas var tikt sniegts katram, kurš prot skatīties augšup.

428. Ir jāiemācās vērsties pie Hierarhijas kā pie visneatliekamākā. Kādu varenību var dot vēršanās pie

Hierarhijas bez kaitējuma un bez svārstīšanās! Bet šīs svārstīšanās ir īsākas par sirdspukstu, taču var sadzelt apziņu ļaunāk par nāvīgu čūsku. Ir jāpieradina sevi pie pastāvīgas sazināšanās ar Hierarhiju. Tikai tā sirdī savijas dzīvības ligzda.

429. Nedrīkst nodzīvot zemes termiņu bez hierarhijas, bet atšķirība ir tā, kādu hierarhiju spēj ietvert apziņa! Var pagrimumā nonākt līdz zelta hierarhijai un pat līdz pārēšanās hierarhijai.

430. Cik lielu nozīmi piešķir cilvēki savam “ego”! Kā cilvēki baidās, lai viņu personība netiktu skarta ar kaut ko nesaprotamu viņu apziņai! Kā cilvēki baidās pieslieties Augstākajam un dod priekšroku palikšanai uz tumsas robežas! Katrs nodoms tuvina labākajam risinājumam, ja gars tiecas uz Labuma Hierarhiju. Pa katru izpausto pakāpi cilvēks var evolucionāri pakāpties, ja viņš pieņem Roku Vadošo un pieņem katru Hierarhijas Pavēli. Vēsturi veido dzīves Hierarhija. Labākās cilvēces pakāpes ir cēlusi Hierarhija. Vislabākos sasniegumus ir apstiprinājusi Hierarhija. Tā var vienīgi ar Hierarhiju sasniegt.

Tā diženais laiks ir apstiprināts, un Mēs piesātinām izplatījumu ar cildeno aicinājumu!

431. Jūtīgai ausij ir tuva jūtīga sirds. Jūtīga sirds pārveido smadzenes. Sirds trūkums iznīcina visus iepriekšējos uzkrājumus. Ko līdz lasītprasme, ja tikai paviršas acis izmēra hieroglifa izliekumus! Smaga ir Pasaules Nasta! Pārpildīts ir Magnēta Turētāju Kauss! Sirdis liesmainās var cīnīties pret Svētības

vielas iznīcināšanu it visur. Var saprast, kāpēc ir jāpieradina uztvert sirdi kā Esības dzinējspēku. Var saprast, kā sirds pavediens savienojas ar Hierarhiju. Smadzenes neiedegsies no apziņas, ja sirds ir sažuvusi. Tā mēs ķīmiski apzināmies, kā organisms top par dižās Visuma Sirds daļu. Kad Iesaku piesardzību, tas nozīmē, ka apstākļi ārējie satricina pārpildīto “kausu”.

432. Ar ko gan cilvēce cer glābt savu karmu un pavirzīties evolūcijā? Ne taču ar dižo pamatu noliegšanu; ne taču ar augstāko principu pazemināšanu; ne taču ar apstiprināto izpausto Sākotņu sagraušanu! Bet cilvēce turpina celt savus principus uz sagraušanas, nedomājot, ka atraušānās no dižās Hierarhijas nes uz bezdibeni. Tādējādi pašsagraušana ir visu Tumsas kalpu liktenis. Tādējādi, kamēr cilvēce virzīsies uz ierobežojumu, kuru ir apstiprinājusi Tumsa, neatradīs tā ceļu uz Augstāko Gaismu un pestīšanu.

433. Kura valsts gan zeļ bez dižā Vadītāja? Kurš gan apstiprināts pasākums ir izticis bez Vadītāja? Ir, patiešām, jāsaprot, ka Vadītāja jēdziens ir visu augstāko tiecību sintēze. Tā tikai Hierarhijas un Gaišā Vadītāja izpratne var dot garam virzienu. Tā lai visi, visi, visi aizdomājas un iegaumē par Hierarhijas varenību. Tikai ar šo izpratni var pavirzīties. Tikai ar šo izpratni var sasniegt. Lai iegaumē, ka katrs akmens pret Hierarhiju pārvērtīsies par kalnu pašam pret sevi. Tā lai visi iegaumē. Tā Mēs pasludinām Vadītāju-Hierarhu!

434. Palīdziet cits citam, dzirdiet! Palīdziet gan mazās, gan lielās lietās. Palīdzība ir klauvējiens nākotnē. Nezināt, kur ir piliens, kas kausu pārpilda!

Atgādināšu senās Indijas teiksmu. “Zaudēja miegu valdnieks Rišiputra. Pasauca viņš Viedo, lai atgūtu viņam miegu. Viedais teica: “Valdniek, apskati gultu savu.” Pārmeklēja valdnieka gultu un atrada auduma krokās akmeni. Valdnieks nopriecājās, domājams, ka tas ir viņa nelaimes cēlonis. Taču miegs neradās. Un Viedais atkārtoja padomu savu. Atkal aplūkoja gultu un atrada tauriņu beigtu. Valdnieks bija atkal pārliecināts, ka bezmiega cēlonis ir atrasts. Taču miega nebija. Viedais teica: “Nav seku bez cēloņa. Pats, valdniek, apskati gultu, jo neviens neaizstās aci savu.” Un atrada valdnieks zem spilvena sīku zelta drupatiņu, kā sinepju graudiņu. “Nevarēja kaitēt man šī nieka kripatiņa,” – nodomāja valdnieks. Bet miegs tūlī aizslēdza acis viņa. No rīta Viedais norādīja valdniekam: “Ne jau ar siekiem mēra gara krišanu. Kara dārgumi nespēj atsvērt graudiņu, kas ir atņemts atraitei. Palīdzi, valdniek, visur, kur var iekļūt palīdzība!”

Palīdziet visur, kur spēj roka sniegties. Visur, kur doma spēj aizlidot. Tā klauvēsim nākotnē. Tā saprotiet, ka katra stunda, atņemta no sevis, aiznesta tiks nākotnē. Jāpierod ir, ka Mūsu sadarbība dos visu vajadzīgo, ja nenokaltīs roka, kas tur vadu.

Sirds, kas liesmo palīdzībā, ir Mūsu sirds. Tādējādi tagad var ieiet laikā, kas ir baismīgs nezinātājiem un lielisks iepazīnušajiem.

435. Kad gan cilvēce iemācīsies saprast, kas ir tautas patiesā cieņa! Kad gan cilvēce sapratīs, ka apslēptais gars ir jāpasargā un ka domas nesēji var virzīt tautas kā vienots avots! Tā var zaudēt tauta savu spēku vai arī ietekmi apstiprināto, parādot domas iznīcināšanu. Tāpēc katrai tautai vispirms ir jā rūpējas par Stūrmani, jo laiva bez stūres nevar izturēt vētru. Tāpēc tautas lielajām rūpēm un katrai iekārtai ir jābūt dibinātai uz Hierarhijas. Jo katrai celtnei ir jābūt piesātinātai ar varenību no Augšienes. Tā, kamēr nenostiprināsies Hierarhijas izpratne, cilvēce slīgs tumsonībā un posta tumsā.

Tāpēc tumšie ir tik modri, jo jauš, cik vareni pasaule meklē un jūt vajadzību pēc pārkārtošanas! Tāpēc tumšie tā apstiprina savu pašu bojāeju.

436. Lai kāds nepadomā, ka bez sirds enerģijām viņš var sasniegt palīdzību un Hierarhijas sadarbību. Ne prāts, ne prāta gudrības neapgaismos tur, kur vienīgi sirds sakāpinājums spēj aizdegt visa izpratnes varavīksni. Sirds izpratnes vairogs ir visizturīgākais. Kā zobens caururbj moku parādību, tā sirds ir varoņa cietoksnis. Jūs – Akmens turētāji; vienīgi varonība ir piemērota jums! Vienīgi nelokāmība un vīrišķība piedien jums! Varoņa ekstāze atnāk no jauna ar sirds sakāpinājumu.

437. Protams, perturbāciju dienās ir tikai viens cilvēces glābiņš. Doma, kas ved uz Hierarhijas izpratni, ir tikai vienotais ceļš, kurš var aizvest cilvēci pie augstākās apstiprinātās Hierarhijas īstenošanas mērķa. Tā var haosa dienās teikt – vienīgi sekojot Hierarhijas pa-

rādībām, var sasniegt labāku pakāpi, jo gara vadība ir varenība visu aptveroša un visu ietveroša. Tā var apstiprināt, kad Kosmiskais Magnēts nodod cilvēcei savu Varenību caur gara vadību. Tāpēc ir jāpieņem virzīšanās ar Hierarhiju kā planētas glābiņš.

438. Pat iztēle rodas tikai ilgā gadsimtos gūto uzkrājumu pieredzē. Un visas gara kādības ir pakļautas šim pašam likumam. Tāpat arī varonības kādība ir jārada un jārūda dzīvē. Mēs ne gadījuma pēc atgādinām pagātnes varonības dienas pirms stundas, kad atkal gara stiprumam ir jāizpaužas. Atgādinām, cik drīz cildenā, nesalaužamā varonība tiks izpausta. Tā mostas gara uzkrājumi. Kā gan var rasties varonības daiļuma apziņa, ja tā nav bijusi apliecināta ar dzīves pieredzi? Kā gan var apstiprināt, ka varonība ir skaista, ja gars neatcerēsies varoņdarba staru gaviles? Kas gan var pacelt mūs pāri niecības haosam, ja ne varoņdarba spārni! Tādējādi vislabāk, ja Hierarhija var izšķīlīt precīzu agrāko izjūtu dzirksteli, kas ir nostiprinājus un pacilājušas garu.

439. Ir jāsakārto gara bruņas, kad zeme dreb. Vai gan var kalni izbīties un koki šausmināties? Protams, var, ja gars viņu saskaras ar attīstītu cilvēka apziņu. Bet vai gan var ezers priecāties un vai gan var puķes liksmoties? Protams, var, ja tās var sakalst no cilvēka skatiena; tāds ir samērs starp zemākajiem un augstākajiem Hierarhijas posmiem. Tikai ļoti izsmalcināts gars atradīs sevī apņēmību atzīt klintī savu brāli.

440. Daudz stingrības, daudz apņēmības ir jāparāda, kad mērķis ir sazināšanās ar Mums. Bet pat maza nodevība rada neskaitāmu daudzumu nelaimju. Brīdinu tos, kam ir ausis.

441. Varenajā tautu nomaiņā kam gan var būt glābjoša parādība? Kam gan var būt virzība uz Labumu, ja ne ceļam uz Hierarhiju? Kad cilvēces gars ieslīgst zemākajos slāņos, kas gan spēj tos vest pie augstākās izpratnes, ja ne sekošana Hierarhijai? Atnāk taču Uguns laikmets, kas nesīs cilvēcei diženus sasniegumus un tādas pašas transmutācijas, jo Uguns laikmetu var apgūt gars, kurš sekos Hierarhijai.

Tāpēc Mūsu darbiniekiem ir jāsaprot, ka vienīgi ar ugunīgu tiecību var sasniegt. Uguns laikmetā var celt vienīgi ar uguni. Katra vienaldzība, katra vilcināšanās, katra patības parādība ir bojāejas parādība, bet sliktāka par visu ir Hierarhijas pazemināšana.

442. Ja gribat padomāt par Trim Pasaules Pērlēm, vai varat sajust sirdi jūsu kā virsotni, kas dod varenību trim svētajām upēm, kas baro daudzas zemes? Vai varat uzveikt apziņas trejādošanos bez vienas kaut vai daļas pazemināšanas? Ir jāpieradina gars pie dalāmības. Var iedomāties, kā lēzenu pakalnu vidū paceļas sniegota virsotne, kas uzņemas uz sevis visas viesuļus nastas. Tā paceļas Arhats, kas ir uzņēmies uz sevis visas nepilnīguma nastas. Kā mākoņi drūzmējas ap virsotni, brīžiem aizsedzot to no zemes acīm, tā Pasaules grūtās nastas caururbj Arhata “kausu”.

Ir vajadzīgs tiecības cietoksnis, lai barotu upes, savācot visu nesatricināmo Kalpošanu Hierarhijai.

Kāpēc šo Kalpošanu dēvē par dižu? Jo tā saskaras ar Bezrobežību. Ar šo mēru varat domāt par Trim Pasaules Pērlēm.

443. Ja Teikšu atkal: “Strāvas ir smagas,” tumsonis var pajautāt: “Taču kad gan tās būs vieglākas?” Bet Teikšu: “Tumsas aizā var būt nāves klusums, bet virsotnē ir tālo pasaulu viesuļi.” Tādējādi veselību sargājiet.

444. Izplatījuma uguns plosās it sevišķi, kad cilvēku nepilnīguma parādība izpaužas ar varenu jaudu. Uguns, kas piesātina visas kosmiskās dzīvības izpausmes, tiecas formēt jaunus ķermeņus. Bet, kad cilvēces dzīves norisēs nav atbilstošu izpausmju, tad, protams, nostiprinās sagraušana, – kā Kosmosā, tā arī cilvēku apstiprinājumā. Kā Kosmosam ir savs kosmiskās uguns centrs, tā cilvēcei ir jāapzinās savs ugunīgais Hierarhijas centrs, kas vada un piesātina cilvēci ar varenu vadošo principu. Tā var tiekties uz ugunīgās Sirds augstākās Hierarhijas izzināšanu.

Tā cilvēcei ir jāapzinās visi labākie centieni, tikai tā var pavisināties evolūcijā. Patiešām, tikai sekojot Hierarhijai, var pavisināties. Tāpēc dižajā nomaiņas laikā var glābt cilvēci vienīgi Hierarhijas ceļā. Tāpēc ir tik svarīgi aptvert Vadītāja kā tautu Glābēja diženumu. Laiks ir bargs, laiks ir skaists! Tā celsim dižu nākamību!

445. Tuvošanās ir bezgalīga, tāpat kā arī attālināšanās. Uzvara ir bezrobežīga, tāpat kā arī sakāve. Bet ne daudzi atšķirs, kur ir uzvara un kur ir sakāve. Ir

jāzina garīgās augsmes saikne ar uzvaru pār tumsu. Tumsa var dot labklājības maiju, tāpat Gaisma var apstiprināt satricinājumu. Katrs tiecas pa īsāko ceļu, bet kurš gan prot iztēloties vislabāko sasniegumu? Tikai saikne ar Hierarhiju var izskaidrot vislabākā ceļa īpatnību. Pie Mums ir nolemts varoņdarbu uzskatīt par īsāko ceļu; pie viņiem bezbailība būs slikta pazīme. Mēs esam noteikuši nevairīties no visstāvākajām takām; viņiem katra uzkāpšana ir nevajadzīgs spēku patēriņš. Pie Mums Gaismas stars ir granulāciju tilts; viņi sapņo par tukšumu. Mēs sapratīsim katru drosmīgu lēcieni; viņiem tas būs tikai neprāts. Tā starp vieduma drošsirdību un nodevības neprātu atrodas vienīgi sirds. Tā pasargās un atvērs Hierarhijas Vārtus. Mazāk kļūdisies, kas seko pa sudraba pavedienu no savas sirds līdz Skolotāja sirdij.

446. Ir nepieciešams pieņemt kā vienīgo virzienu uz Sirdi To, kur nebūs atraidījuma. Ir jāiztīra sirds kanāls. Vai tā nebūs planētas aizsargtīkls kā likteņu sudrabortie pavedieni? Nevajag domāt par sirdi kā par zemākās matērijas kamolu, citādi ar ko pieskarsimies Augstākajai Pasaulei?

Ir jāpieradina sevi pie domas par uzvaru, citādi cik sakāvju ir tikai vienaldzības sekas, bet tā jau ir sakāve, kā tagadnē, tā arī nākotnē.

447. Lielu konstrukciju laikā, protams, arī cīņa ir liela, jo tumšie baidās zaudēt savas bruņas. Tā katra tiecība, kas ir vērsta uz Labo, protams, izraisa uzbrukumus. Taču ir vajadzīgs izprast Gaismas kalpotāja

neievainojamību, jo, kad sirds ir liesmaini piepildīta ar Hierarhiju, tad var visus naidnieka spiedienus uzvarēt. Tāpēc ir jāsaprot, ka katra personiska sākotne, protams, iedragā diženās konstrukcijas saknes. Tik daudz brīnumaina ir izpostījusi cilvēce, jo tika noraidīta Vadonība. Tāpēc neviens negūs panākumus, ja neapzināsies Vadonības diženumu. Tā vistuvākajiem un vistālākajiem ir jāapzinās katra apstiprinātā likuma plūsma.

448. Hierarhija ir sadarbība. Bet sadarbībā enerģijas sakāpinājums dod pastāvīgu dzirksteļu apgrozību no augšas uz apakšu un no apakšas uz augšu. Dinamo, kas ražo šo plūsmu liesmaino, būs sirds. Tātad, pāri visam, Hierarhija ir Sirds Mācība. Pie sirds izpratnes kā centrālā virzošā spēka ir jāpierod. Nevar izprast liesmu, neizprotot sirds nozīmi. Teicu jums par daudziem centriem, bet tagad Runāju īpaši par “kausu” un sirdi. “Kauss” ir pagātne, sirds ir nākotne. Tagad, protams, uzzinām, kā tikai pa vienu sudraba pavedienu notiek augšupeja. Tāpēc būsīm īpaši uzmanīgi ar lemto konstrukciju. Ķīmiķis augstu vērtē retu reakciju vienā retortē, un nekas pasaulē neatkārtos reakciju šo, ja sasit retorti. Tāpat arī konstrukciju Mūsu.

449. Tāpat lai saprot sirdi kā vienīgo dabīgo saikni starp pasauli redzamo un neredzamo. Daudz sekrēciju savieno abu pasaļu zemākos slāņus, bet vienīgi sirds pavediens var vest uz Bezrobežību. Tajā ir atšķirība starp maģiju un gara dabu. Tā Ieteicu vispirms pievērst uzmanību sirdij kā nolemtās pasaļu savienšanās

parādības avotam. Nevajag domāt, ka Hierarhija ir vienīgi disciplīna, tā ir pavirzīšanās uz Augstāko Pasauli.

450. Plāna negrozāmības apziņa virza katru domāšanu uz Patiesības pusi. Gara jaunrade prasa piesātinātu tiecību uz priekšu, tāpēc katra svārstīšanās aiznes prom radošas tuvošanās parādību. Jaunrades pamatīpašība ir taisnums sekošanā izpaustajai Hierarhijai. Tikai tā var apstiprināt, ka ceļš aizvedīs pie augstākiem sasniegumiem. Kā gan cilvēce var tuvoties izplatījuma ugunij, ja ne tuvojoties Hierarhijai?! Tādējādi Hierarhijas vadošais princips liesmaini virza cilvēci uz jaunu pavirzīšanos. Bez šīs varenās pavirzīšanās vienīgi tumsa aprīs planētu.

451. Ja izklāstītu Jogas noteikumus un uzdevumus, tad pieslieties gribētāju skaits būs pavisam ne tik liels. Briesmīga būs viņiem atteikšanās no patības parādība: kad jogs jūt sevi vienādi gan trūkumā, gan pārpilnībā, kad viņš jūt sevi tikai kā līdzekļu sadalītāju, kad jogs jūt savu misiju labuma atnešanā Pasaulei un svētkus savus – saskarsmē ar Augstākajiem Spēkiem. Tāds dzīves veids, uzņemoties visu apkārtnes nepilnīguma smago nastu, ne daudziem būs pa prātam. Ne daudzi prot domāt vispār par nākotni, nomierinot sevi ar nesaprotamajiem Rakstu burtiem. Nav mums pārāk jādodomā par zemes lietām, bet nekur nav teikts, ka nevajag domāt par nākamību. Bet doma par nākamību ir jau vērti uz Bezrobežību. Tā domājiet par nākotni, un varat būt droši, ka šo domu atbalstīs Hierarhija.

452. Proti, ir jādomā par Mums kā par Neizsīkstošu Avotu, citādi var izsusēt upes pasaulīgās. Jau daudz Mēs esam runājuši par Mācību kā par dzīves līdzekli. Var saprast, ka kaut vai pasaulu savienošana jau būs glābjošs iekarojums.

453. Cik var viegli uzlabot dzīvi vienīgi ar tiecību uz izpausto gara uzvaru! Vai tiešām visu zinātnes atradumu izpausme nav paplašinājusi domāšanu?

454. Kad izpratīsīt Hierarhijas pamatus, Mēs pārīsim pie gara centrēšanas sirdī izskaidrošanas. Lai sasaistītu pasaulu ķēdi, vajadzēs veltīt īpašu vērību sirdij. Tikai tā noturēsīmes gara dabiskā pieauguma robežās. Gara mājoklis ir sirdī. Domāšanu par Hierarhiju apgaro sirds. Tā mēs joprojām paliksim pie patieso uzkrājumu dabas.

455. Vadonības spēks piesātina cilvēci ar visiem centieniem. Katru sasniegumu, kas ir vērst uz progresa parādību, apstiprina Augstākā Griba. Galvojums ir izpausts tikai ar samēra apstiprinājumu starp Augstāko Gribu un uztveri. Tā ir parādīta cilvēcei tieša saikne starp Hierarhu un skolnieku. Tā, patiešām, dižena varenība ir ietverta sudraba pavedienā, kas savieno visus labākos pasākumus. Patiešām, var apstiprināt, ka uzvara ir ielikta saiknē ar Augstāko Gribu.

456. Ikvienam, kura apziņa jau spēj ietvert Hierarhijas nozīmi, vispirms ir jāatsakās no gara palāšanas. Daudz necienīgu paļu tiek izteikts skaļi un

domās starp parastajiem dienas un nakts darbiem. Visbīstamākā inde tiek izstrādāta ar šīm netveramām nodevībām. Bieži to sekas ir briesmīgākas nekā viens lielas tumsonības pārkāpums. Nav viegli atradināties no paļāšanas nekrietnuma, jo sarežģīta ir robeža starp balto un melno. Saucam sērgu šo par melnu čūlu, līdzīgu vēzim. Starp citu, vēža nozīme vispār nav tālu no garīgā nekrietnuma sekām. Kā tiecība uz Vadītāju tā ir jāaudzina sevī Augstākās Hierarhijas apzināšanās. Uzskatiet, ka, noslēgdami pierakstus par Hierarhiju, Mēs neko nepabeidzam, bet tikai paveram Vārtus nākamam.

457. Gara jaunrade ir visvarenākā spēku pievilksme. Ap graudu grupējas dažādas daļiņas, ko apvieno viena un tā pati ugunīgā pievilksme. Ikviens pasākums var pastāvēt tikai šajā ugunīgajā pievilkmē, tādēļ Hierarhijas varenība ir tas diženais Magnēts, kas visu tur saķerē un paplašina visas iespējas. Hierarhijas princips ir ielikts visās dzīvības izpausmēs. Hierarhijas princips vada visu Kosmosu. Tādējādi gara jaunrade piesātina ar uguni visas izplatījuma izpausmes. Dižās Vadonības simbols ir ielikts Kosmosā.

458. Bailes rada nevēdzību. Nekam, kas ir nācis no baidīšanās, nav cieņpilnas nozīmes. Nevar tuvoties Hierarhijai ar baidīšanos. Nav iespējams saprast Augstākās Kēdes pievienošanu, neapzinoties baiļu kaitīgumu. Daudz ceļu ir Hierarhijai, bet šausmu slidenā grīžošā neizturēs uzkāpšanu klintīs un drebošā roka nesajutīs margas, kas ir rūpīgi sagatavotas. Bezbaillības noteikums ir jāsaprot līdzās ar uzticību. Plaša

ir uzticība, bet jūs atceraties, cik daudzkrāsainas ir bailes. Var iebiedēt pat gluži labu cilvēku, un sērga šī var uz visiem laikiem atņemt viņam augšupeju. Tāpēc no bailēm ir jāārstējas. Bez psihiskās enerģijas node-rīgs ir arī muskuss, jo tas stiprina nervu sistēmu un iededz aizsargtīklu. Tādējādi sirds un “kausa” centru nostiprināšana dod vajadzīgo stiprumu tīklam. Sirds, “kauss” ugunīgais, apgaismojiet ceļu augšupejošiem!

459. Sirds ceļi, ugunīgie ceļi, kas ved uz gara pacelšanās, attīstās, piesātinoties ar vienu un to pašu Kosmiskā Magnēta pievilksmes impulsu. Cik daudz dažādu sazarojumu ir jutīgai liesmojošai sirdij, bet tās Avots ir viens un tās potenciāls ir piesātināts ar vienu Avotu – Hierarhiju.

Sirds ceļi, ugunīgie ceļi, nāk no Hierarhijas Dižēnās Virsotnes un ved uz šo Pasaules Pērli. Tā Apstiprinām sirds liesmu un brīnišķīgo sudraba pavedienu, kas saista pasaules. Tā mēs uzvaram ar jaunradi, kas ir izpausta ar sudraba pavedienu.

460. Drosmīga acs neaptumšosies. Drosmīga acs palūkosies Hierarhijas saulē. Nevis lišana, nevis aizkai-tinājums, nevis izdevīgums būs Hierarhijas vārti. Bet brīva Kalpošana, sirsnīga godāšana un apzināta augšupeja tuvinās Gaismas sliekšnim.

Beidzam pierakstu Lielajā Dienā, kad vēl viena Satja Jugas pakāpe ir sākusies. Augšupejas pakāpi Raksti vēstīja sen, bet tirgus putekļi aptumšoja cilvēku acis. Tāpat arī tagad jautās: “Kur tad ir taures balss? Kur ir eņģeļu spārni? Kur ir kalnu un jūru satricinājums?” Aklie uztver viesuļvētru kā aicinājumu uz maltīti!

Tādējādi dziedināšana ir Sirds Hierarhijas izzi-
nāšanā. Mācība atklāsies tiem, kas ir izzinājuši ceļu
pareizo. Vēstnesis viņiem pieklauvēs.